

Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích
Zemědělská fakulta

**Návrh rekonstrukce historického Beaufortského alpina
v Bečově nad Teplou (Karlovarsko)**

diplomová práce

Bc. Markéta Špaková

vedoucí práce

Ing. Vít Joza

konzultant

Ing. Jiří Šindelář

České Budějovice 2012

Prohlášení:

Prohlašuji, že jsem svoji diplomovou práci na téma Návrh rekonstrukce historického Beaufortského alpina v Bečově nad Teplou (Karlovarsko) vypracovala samostatně pouze s použitím pramenů a literatury uvedených v seznamu citované literatury.

Prohlašuji, že v souladu s § 47b zákona č. 111/1998 Sb. v platném znění souhlasím se zveřejněním své diplomové práce, a to v nezkrácené podobě, fakultou elektronickou cestou ve veřejně přístupné části databáze STAG, provozované Jihočeskou univerzitou v Českých Budějovicích na jejích internetových stránkách.

V Českých Budějovicích, 26.4.2012

Podpis:.....

Poděkování:

Mé poděkování patří mému školiteli, Ing. Vítu Jozovi, za vedení práce a cenné rady a mému konzultantovi, Ing. Jiřímu Šindelářovi, za poskytnuté materiály a možnost tuto práci provádět. Velké díky také patří vedení Státnímu oblastnímu archivu Plzeň – pracovišti Klášter u Nepomuku za cenné informace o nalezených zdrojích a paní starostce za navštívení archivu. Také děkuji Pětě za pomoc s překladem, Pavlovi za pomoc s technickým zpracováním této práce, Jirkovi za tisk a rodině za psychickou i fyzickou podporu při vypracovávání diplomky a studiu a za jejich dary v podobě krásných knih potřebných k této práci.

Annotation:

This thesis will build upon my undergraduate dissertation. It is enriched by the new information about the original historic Beaufort rock garden. It explores the Beaufort rock garden and includes points of view of the experts on its condition today. The following part of the thesis comprises of a proposal for a renewal of the current Bečov botanical garden framework and of a more detailed focus on few selected rocks and their initial planting. The main contribution of this work is an expansion of the total number of the initially grown plants (from 654 to 1228) thanks to the newly found resources and to the writing down all the newly discovered information from the archival research of the original historical documents dated from 1908 to 1937. All the documents were catalogued by the author of the original concept alpina, the head gardener Johann Koditek. What we do know from the original documentation is how the area expanded between the years 1922 - 1927 with the purchase of the surrounding land. It is clear that the expenses for the land were about 18 098,31 crowns and for various works, building construction, plants, materials and wages the total sum was 468 336.07 crowns. The exact mounting plans for landscape park were rediscovered (10 plans and inventories in total) and 16 plans and inventories in total of 47 for the rock garden. The chart with the total number of the originally cultivated taxa also consists of the surviving taxa in the area (22 specific herb species + 43 specific tree species and 12 tree genera). The synonymy of the original plants was created for three selected rocks and surveyed their purchase options today. Most of the taxa will return back to the garden, only rock no. 8 will have to be planted differently due to the lack of light on the original plants.

Keywords: original taxa, surviving taxa, synonymy, renewal, Beaufort rock garden, Bečov Botanical garden

Anotace:

Diplomová práce navazuje na práci bakalářskou a doplňuje údaje o původním historickém Beaufortském alpinu a jeho stavu v současnosti. Její součástí je i rámcový návrh obnovy současné Bečovské botanické zahrady a detailnější zaměření na několik vybraných mikrolokalit (skalek) a jejich původního osázení. Hlavním přínosem práce jsou rozšíření dosud známého celkového počtu původně pěstovaných rostlin (z 654 na 1228) díky nově nalezeným zdrojům a sepsání všech nově zjištěných informací získaných z archivních průzkumů původních historických materiálů z let 1908 – 1937, které všechny sepsal autor celého konceptu původního alpina, vrchní zahradník Johann Koditek. Z původní dokumentace je momentálně známo, jak se areál v letech 1922 – 1927 rozrůstal přikupováním okolních pozemků. Dále je objasněno, že za pozemky bylo vydáno 18 098,31 Kčs a za různé práce, stavby, rostliny a materiály a mzdy celkem 468 336,07 Kčs. Nově byly objeveny také přesné osazovací plány pro krajinářský park (celkem 10 plánů a soupisů) a pro alpinum (16 plánů a soupisů z celkových 47). Do tabulky s celkovým počtem původně pěstovaných taxonů jsou zaneseny i taxony v areálu dosud přežívající (22 bylinných + 43 konkrétních dřevin a 12 rodů dřevin). Vybraným třem mikrolokalitám byla vytvořena synonymika původních vysazených rostlin a proveden průzkum jejich sehnatelnosti v současnosti. Většina taxonů půjde zpět do zahrady navrátit, pouze skalka č. 8 bude muset být osázena odlišnými rostlinami kvůli nedostatku světla pro původní rostliny.

Klíčová slova: původní taxony, přežívající taxony, synonymika, obnova, Beaufortské alpinum, Bečovská botanická zahrada

1	ÚVOD.....	9
2	LITERÁRNÍ PŘEHLED	10
2.1	SKALNIČKY A ALPÍNKY.....	10
2.1.1	Obsah pojmů „skalnička“ a „alpínka“.....	10
2.1.2	Původ skalniček a jejich přizpůsobení podmínkám.....	11
2.1.2.1	Vysokohorská společenstva.....	11
2.1.2.2	Arktická společenstva.....	13
2.1.2.3	Společenstva skal a kaňonů nižších poloh.....	14
2.1.2.4	Stepní společenstva.....	15
2.1.2.5	Společenstva váťých a zpevněných písků.....	17
2.1.2.6	Lesní společenstva.....	18
2.1.2.7	Slatiny, rašeliniště a bažinná společenstva.....	18
2.1.3	Typy skalniček.....	19
2.1.4	Množení skalniček	24
2.1.4.1	Generativní množení	24
2.1.4.1.1	Získávání semen.....	24
2.1.4.1.2	Výhody generativního množení	24
2.1.4.1.3	Nevýhody generativního množení.....	25
2.1.4.1.4	Termín výsevu.....	25
2.1.4.1.5	Výsevní substrát	26
2.1.4.1.5.1	Použití rašeliníku ve výsevech (Stárek, 1990).....	26
2.1.4.1.6	Postup výsevu a další péče.....	27
2.1.4.2	Vegetativní množení.....	28
2.1.4.2.1	Výhody a nevýhody.....	28
2.1.4.2.2	Způsoby vegetativního množení	28
2.1.4.2.2.1	Dělení.....	28
2.1.4.2.2.2	Řízkování	29
2.1.4.2.2.3	Hřížení.....	30
2.1.4.2.2.4	Roubování a očkování.....	31
2.1.4.2.2.5	Speciální typy vegetativního množení.....	31
2.1.5	Choroby a škůdci skalniček.....	31
2.1.5.1	Choroby fyziologického původu.....	32
2.1.5.2	Choroby biotického původu.....	32
2.1.5.2.1	Choroby houbového původu.....	33
2.1.5.2.1.1	Houby způsobující skvrnitost listů	33
2.1.5.2.1.2	Černě.....	33
2.1.5.2.1.3	Rzi.....	34
2.1.5.2.1.4	Padlí.....	34
2.1.5.2.1.5	Plísně.....	34
2.1.5.2.1.6	Houby poškozující podzemní části rostlin	34
2.1.5.2.2	Choroby bakteriálního původu.....	35
2.1.5.2.3	Choroby virového původu	35
2.1.5.3	Škůdci.....	36
2.1.5.3.1	Bezobratlí škůdci.....	36
2.1.5.3.2	Škodící obratlovci.....	38
2.2	BEAUFORTSKÉ ALPINUM A BEČOVSKÁ BOTANICKÁ ZAHRADA	39
2.2.1	Poloha.....	39
2.2.2	Územní charakteristika.....	39
2.2.2.1	Geologická charakteristika	39

2.2.2.2	Geomorfologická charakteristika	40
2.2.2.3	Fytogeografické členění v rámci ČR	41
2.2.2.4	Typologie české krajiny	41
2.2.2.5	Půdní charakteristika	41
2.2.3	Struktura Beaufortského alpina	42
2.2.4	Vybudování	43
2.2.5	Výsadby	44
2.2.6	Informační a katalogizační systém	44
2.2.7	Osud po roce 1945	45
2.2.8	Současnost – stav do roku 2007	45
2.2.9	Současnost – stav 2007 – 2011	45
2.2.10	Spojitosť s Průhonicemi	47
2.2.11	Johann Kodítek – vrchní zahradník	48
3	METODIKA	49
3.1	CÍLE PRÁCE	49
3.2	ZDROJE INFORMACÍ O PŮVODNÍM POČTU ROSTLIN	49
3.3	VLASTNÍ METODIKA PRÁCE	51
4	VÝSLEDKY A DISKUZE	54
4.1	NOVÉ INFORMACE O BEAUFORTSKÉM ALPINU	54
4.1.1	Rozloha areálu	54
4.1.2	Výdaje za areál v letech 1918 – 1937	55
4.1.3	Původ vysazených taxonů	57
4.1.4	Srovnání počtu vysazených taxonů	57
4.1.5	Celkový počet taxonů	61
4.2	VÝSLEDKY PRŮZKUMŮ	62
4.2.1	Rostliny dosud přežívající v areálu	62
4.2.1.1	Bylinné taxony	62
4.2.1.2	Dřevinné taxony	62
4.3	RÁMCOVÝ NÁVRH OBNOVY ALPINA	64
4.4	VYBRANÉ LOKALITY V DETAILU	66
4.4.1	Synonymika taxonů pro vybrané skalky	66
4.4.1.1	Skalka č. 40	67
4.4.1.2	Skalka č. 8	77
4.4.1.3	Skalka č. 17	80
4.4.2	Možnosti osázení vybraných mikrolokalit vzhledem k sehnatelnosti rostlin	92
4.4.2.1	Skalka č. 40	92
4.4.2.2	Skalka č. 8	93
4.4.2.3	Skalka č. 17	93
5	ZÁVĚR	95
6	PŘEHLED POUŽITÉ LITERATURY	97
	Přílohy	104
	Seznam příloh	105

1 ÚVOD

„Zahrady mají kulturně společenské poslání, které spočívá v jejich obytné a estetické působnosti.“ (Böhm, 1988).

Myslím, že výstižně o historických zahradách a parcích hovoří Otruba (2002), když píše: „Je snadné najít starý obraz a podle něj udělat nově starou zahradu, park. Často se tomu říká rekonstrukce, i když fakticky nevíme, zda to tak skutečně vypadalo. Těžší je vše lokalizovat, ověřit, odkrýt, odkopat, najít skutečné stopy průběhu staletí, a teprve ty obnovit.“

Bývalé Beaufortské alpinum je již sedmým rokem obnovováno Základní organizací Českého svazu ochránců přírody Berkut. Je zde vidět obrovský pokrok vzhledem ke stavu „džungle“, ve kterém areál před započítím obnovy byl. Areál se stal odpočinkovým místem pro místní obyvatele a stává se i lákavým pro návštěvníky zámku Bečov nad Teplou.

Postupně jsou seskupovány historické údaje z dob vzniku zahrady a zároveň prováděny různé průzkumy v areálu v současnosti. Součástí obnovy jsou i autorčiny práce kombinující obě složky, historickou i průzkumovou.

Tato práce se věnuje jak historickému hledisku vzniku areálu s datacemi a různými evidenčními údaji o koupích, stavbách a výsadbách rostlin, tak části průzkumové, kdy se aktivně účastní odkrývání původních hodnotných míst, nalézání popisných cedulek a vyhledávání původních taxonů v současnosti. V areálu zbývá vykonat ještě mnohé, ale dílo se jistě zdárně podaří dokončit a třeba na to nebude třeba ani oněch původně plánovaných padesát let.

2 LITERÁRNÍ PŘEHLED

2.1 SKALNIČKY A ALPÍNKY

2.1.1 Obsah pojmů „skalnička“ a „alpínka“

Skalničky nejsou z botanického ani fyto geografického hlediska jednoznačná skupina. Označení „skalnička“ je zahradnický termín zahrnující značně nesourodou skupinu rostlin. Tyto rostliny spojuje hlavně způsob jejich pěstování – jsou vhodné pro pěstování ve skalkách (Holzbecher et al., 1982, Pilát et Deyl, 1964, Hanzelka, 2007). Jsou to rostliny, kterým zvláštní podmínky jejich přirozeného stanoviště vtiskly jistý charakter. Nebo to mohou být náhodně a záměrně vzniklé nízké formy dřevin a trvalek (Holzbecher et al., 1982).

Samotné slovo „skalnička“, stejně jako „trvalka“ zavedl do češtiny Antonín Vejtasa starší, pěstitel skalniček z Jaroměřic nad Rokytnou (Nauman, 1946, Vejtasa, 2006).

„Alpínka“ je starší název z dob, kdy vznikala alpína (čili první skalky, kde se výhradně pěstovaly rostliny z Alp). Jsou to tedy rostliny, které spojují ekologické a stanovištní nároky. Rostou na horských alpínských loukách, sušovištích či ve spárách mezi kameny nad hranicí lesa – v pásmech subalpínském, alpínském a subniválním (Martan, 2005, Hanzelka, 2007). Ve starší literatuře (Pilát et Deyl, 1964, Stivín, 1941, Doubek, 1971 a další) jsou jako „alpínky“ označovány všechny rostliny v té době pro skalky pěstované. Název se zde přenesl na všechny rostliny, které jsou pravým alpínkám podobné a je možné je v praxi použít stejně.

Pilát et Deyl (1964) charakterizují alpínky jako vytrvalé rostliny nižšího věku, bohatě kvetoucí, s pozoruhodně velkými květy či ozdobnými květenstvími nebo s hustě polštářovitým růstem. Mohou to být byliny, nízké keře i polokeře.

Tyto vysokohorské rostliny nebývá snadné udržet v kultuře v nižších nadmořských výškách. Těžko si zvykají na podmínky, které jim lze v nižších polohách připravit (Böhm, 1980, Hanzelka, 2007). Alpínky tedy lze zahrnout mezi skalničky, ale ne všechny skalničky jsou také alpínkami (Hanzelka, 2007).

2.1.2 Původ skalniček a jejich přizpůsobení podmínkám

Fytogeograficky se rostliny pěstované ve skalkách nacházejí v různých vegetačních formacích celého světa. Formace jsou vázány na zhoršené či extrémní půdní a klimatické podmínky. Mohou to být např. půdy typologicky nevyvinuté, mělké a silně vysychavé půdy výslunných svahů, minerálně chudé půdy či půdy zamokřelé a zbahnělé. Z hlediska klimatických podmínek se jedná o oblasti se zkrácenou vegetační dobou vlivem nízkých teplot nebo nedostatkem srážek v letním období (Holzbecher et al., 1982).

2.1.2.1 Vysokohorská společenstva

Vysokohorská společenstva (čili společenstva alpinského stupně) mají jako společnou charakteristiku intenzivní sluneční záření, klesající průměrnou roční teplotu se stoupající nadmořskou výškou, podstatně kratší vegetační dobu než v nížinách a silný vliv větru. Dalším významným vlivem je i sněhová pokrývka. Na základě toho se rostliny rozlišují na chionofobní (vyžadují přezimování bez sněhové pokrývky) a chionofilní, čili rostliny sněhových polí (některé druhy rodu *Crocus* či *Saxifraga androsacea**), vyskytující se na místech, kde sníh vytrvává i dlouho na jaře (Holzbecher et al., 1982).

Tab. č. 1: Tabulka horstev a jejich popis dle Hanzelky (2007)

místo původu	popis	
hory	Evropa	Hlavní jsou Alpy, které jsou velmi rozmanité na počet druhů i přizpůsobení na vápence i kyselé horniny. Dále Karpaty, hory Balkánského poloostrova a Pyreneje. I Česká republika může nabídnout některé zajímavé skalničky.
	Asie	Temperátní a tropická Asie je druhově velmi rozmanitá. Skalničkářsky významné jsou hlavně nadm. výšky 3500 – 5000 m. Typické rostliny jsou <i>Primula</i> , <i>Saxifraga</i> či <i>Rhododendron</i> .
	Severní Amerika	Skalničkářsky zajímavý je např. Žulový masiv Mt. Evans. Pro tuto oblast jsou nejtypičtější <i>Phlox</i> , <i>Penstemon</i> a <i>Lewisia</i> .
	Jižní Amerika	Domovina řady alpínkářských rarit jako <i>Calceolaria</i> , <i>Oxalis</i> či <i>Viola</i> s dužnatými listy. V našich podmínkách je pěstování takřka nedosažitelné.
	Nový Zéland	Opět mnoho atraktivních druhů, které jsou obtížně pěstovatelné. K těm co snesou naše klima patří <i>Acaena</i> , <i>Hebe</i> či <i>Raulia</i> .

* názvy taxonů jsou ponechány tak, jak je uvedli jednotliví citovaní autoři

Vysokohorské rostliny jsou morfologicky i fyziologicky přizpůsobeny podmínkám. Mají bohatě vyvinutý kořenový systém, velký osmotický tlak uvnitř buněk a protoplazma snáší velké úbytky vody. Horské xerofyty intenzivněji transpirují a mají tím pádem větší spotřebu vody a více průduchů. Dále jsou nízkého, zakrslého vzrůstu (způsoben ultrafialovými paprsky), hustě trsnaté až polštářovité a přitisknuté k zemi. Jejich listy jsou drobnější, tmavě zelené, zatočené dovnitř nebo jehlicovité, kožovité (*Gentiana acaulis*), většinou s vícevrstevnou pokožkou, větším počtem chlorofylových zrn, ztlustlé se silnou kutikulou (*Thlaspi perfoliatum*), s průduchy nejčastěji v prohlubních a jejich povrch může být lysý či hustě chlupatý. Palisádový parenchym bývá dobře vyvinutý, houbovitý parenchym a mezibuněčné prostory jsou stlačené nebo chybí. Květy bývají velké a zářivě zbarvené. Na barvy květů mají nejspíše vliv ultrafialové paprsky a také rozdílné teploty (Šmarda et Štolfa, 1963, Holzbecher et al., 1982, Finkenzeller, 2007). Podle Finkenzellera (2007) vytváří intenzivní barvy květů antokyany, jejichž tvorba je zde podporována. Barvy slouží jako vábnička pro hmyzí opylovače. Dřeviny jsou postupně nižší, rostou spíše do šířky. Při hranici lesa rostou stromy spíše skupinovitě a vlivem převládajících větrů tvoří vlnkové formy. Výše mohou růst stromy jen do výšky kosodřeviny. Z dřevin rostou v pásu holí drobné keřičky jako *Salix* a *Vaccinium* (Šmarda et Štolfa, 1963).

U těchto rostlin je v převaze rozšiřování pylu a semen větrem (Šmarda et Štolfa, 1963). Proto jsou semena mnohých druhů opatřena chlupy, blanitými křídly nebo chmýrem srostlým do deštníkovitých útvarů, jako rody *Salix* a *Pulsatilla*. Jak vlivem stoupající nadmořské výšky klesá počet opylovačů, přecházejí mnohé rostliny k samoopylení (Finkenzeller, 2007). Ve snaze rostlin netvořících semena (nebo tvořících jen někdy) přežít, nastupuje zde vegetativní rozmnožování. A to buď zakořeňováním větví (kosodřeviny), vytvářením podzemních orgánů (*Carex*, *Epilobium*) a nebo vytvářením nadzemních orgánů (*Geum reptans*). Některé rostliny vytvářejí i živorodé (viviparní) formy. Cibulky resp. pacibulky schopné klíčení vytvářejí buď při kořenech (*Saxifraga carpatica*), v paždí listů (*Dentaria bulbifera*) nebo v květech (*Poa alpina*) (Šmarda et Štolfa, 1963). U některých rostlin jsou semena rozšiřována v zimě, protože zimní přemrznutí je předpokladem brzkého vyklíčení semena na jaře (Finkenzeller, 2007).

Převládají zde vytrvalé rostliny, jednoleté jsou spíše výjimkou (*Sedum atratum*, *Gentiana nivalis*) (Finkenzeller, 2007). Přizpůsobení rostlin z hlediska výživy je takové, že musí vyrobit velké množství cukrů a škrobu za kratší vegetativní období. K tomu jim

slouží větší počet průduchů, umožňující větší příliv CO₂, zvýšenou fotosyntézu a rychlejší tvorbu škrobu a cukrů. Větší zásoby cukrů zároveň způsobují větší odolnost rostlin vůči chladu. Vysokohorské rostliny asimilují i v zimě, ale pomaleji (Šmarda et Štolfa, 1963).

2.1.2.2 Arktická společenstva

Tato společenstva zahrnují oblasti tundry a lesotundry. Sluneční záření je zde méně intenzivní než ve vysokých horách. Vegetační doba trvá zhruba od června do září. Vítr má vysušné účinky a ovlivňuje rozložení sněhové pokrývky. Slunce je v létě velmi nízko nad obzorem a silně zahřívá jižní svahy. Jsou tu velké rozdíly mezi teplotou půdy a vzduchu. Půda také bývá již v malé hloubce často zmrzlá. Srážky jsou zde velmi nízké, ale klima je zde humidní, protože i výpar je zde velmi nízký. Rozsáhlé plochy jsou zde kryty porosty trpasličích zástupců rodů *Salix* a *Betula*, *Arctostaphylos alpinus* a různými druhy rodu *Carex*. Na suchých půdách je vyvinuta tundra lišejníková, na vlhkých mechová (bez rodu *Sphagnum*) (Holzbecher et al., 1982).

Z růstových forem převládají hemikryptofyty a keříčkovité chamaefyty. Výhodné jsou zde dlouhověkost, vegetativní šíření a viviparie, častá je i polyploidie. Objevují se však i druhy aperiodické. Rostliny jsou často nízkého vzrůstu, plazivé nebo polštářovité. Odolávají tak lépe obrusu a v polštářích se udrží více vody, živin i vyšší teplota. Květy mohou být velké a světlých barev. Soustřeďují tak sluneční paprsky do centra květů (Prach et al., 2009). Rostliny jsou k životu zde uzpůsobeny i tak, že mnoho druhů zakládá květy v předchozím roce a pupeny s mladými listy přezimují pod sněhem. Poupata snesou teploty i -30°C . Většina rostlin má ztlustlé kořeny sloužící jako rezervní orgány (Holzbecher et al., 1982). Pro klíčení semen jsou většinou nutné předcházející nízké zimní teploty. Semena mnoha rostlin se šíří větrem po sněhu. Růst rostlin je zde limitován živinami, hlavně dusíkem, kterého je nedostatek. Častá je i mykorrhiza. Pro koloběh živin jsou důležité i exkrementy zvířat (Prach et al., 2009).

Z arktických rostlin ve skalkách lze jmenovat *Papaver lapponicum*, *Salix polaris* či *Saxifraga nivalis*. Pěstují se však poměrně vzácně. Mnohé arktické druhy jsou rozšířeny současně i v alpínském stupni pohoří mírného pásma. Jsou to tzv. arkticko-alpínské druhy. Původně byly rozšířeny pouze v Arktidě, ale v době ledové se dostaly na jih, kde vystoupily do vyšších poloh (Holzbecher et al., 1982).

2.1.2.3 Společenstva skal a kaňonů nižších poloh

Rostliny často osidlují skalní pukliny s nedostatkem zeminy, kde jsou odkázány nejčastěji na kondenzační vodu (říká se jim chasmofty). Na osluněných místech je častý nedostatek vláhy a velké kolísání teploty (Holzbecher et al., 1982). V puklinách je teplotní a vlhkostní poměr stálější, protože půda vysychá a podléhá vlivům teploty pomaleji než kámen holého skalního povrchu (Sádlo et Storch, 2000). V zimě nejsou chráněny sněhovou příkrývkou a snášejí velmi nízké teploty. Na těchto stanovištích se nemohou prosadit dřeviny a vytvořit zapojený porost. Pokud se zde uchytí, bývají jen zakrslého vzrůstu (Holzbecher et al., 1982). Uchycují se spíše v puklinách pískovcových skal, kde jsou pukliny široké a hluboké, s dostatečným množstvím země. V puklinách břidličných a vápencových skal se vyskytují hojně skalní byliny (Sádlo et Storch, 2000).

Rostliny zde vytvářejí specifická společenstva dle fyzikálního a chemického charakteru skalního podkladu a vlhkostních poměrů (Holzbecher et al., 1982). Skalní rostliny se musí na život zde adaptovat. Jako první musí mít způsob, jak se na skálu dostat. Rozlišují se tak rostliny, které mají těžko šířitelná semena a ze svých lokalit se šířit nemohou. Některé rostliny tak mohou přežívat jen na izolované skupině lokalit, tj. jsou to druhy vysoce reliktní. O něco úspěšnější jsou v šíření druhy myrmekochorní (jež jsou díky ekologii mravenců i druhy stinných skal a zdí). Nejlépe (větrem) se šíří druhy s lehkými diasporami nebo s létacím aparátem na diasporách (Sádlo et Storch, 2000). Pro přežití nouze o vodu uvádí Sádlo et Storch (2000) tři strategie. První jsou rostliny s dlouhými kořeny sahajícími až do nevysychajících částí skal (např. *Aurinia saxatilis*). Dalšími jsou sukulentní druhy. Ty se vyskytují na suchých osluněných skalách. Často tvoří listové růžice a polštářovité trsy. Patří mezi ně druhy rodu *Sempervivum* a *Sedum*. Vodu mají v zásobních orgánech, konkrétně tyto dva jmenované rody v listech. Ke snížení výdeje vody mají další uzpůsobení, jako zanořené průduchy či slizovité látky bránící výparu (Holzbecher et al., 1982, Sádlo et Storch, 2000). Posledním je strategie trav a kapradin. Mají velmi husté kořenové vlášení, jehož povrch je tak velký, že zde vzniká účinná rosná past a sráží se dostatek páry pro přežití rostliny. V létě mají ještě záložní strategii – vysokou schopnost přežít i při krajním vyschnutí (Sádlo et Storch, 2000). Mezi typické petrofyty pěstované na skalkách patří např. *Euphorbia myrsinites*, *Ceterach officinarum*, *Asplenium trichomanes* či druhy rodu *Ramonda* (Holzbecher et al., 1982).

Pod skalami se tvoří suťoviště. Aby se suť projevila jako samostatný biotop, musí být dle Sádla et Storch (2000) hluboká víc než půl metru a spáry musí být volné, bez hlíny. Suté mají sice málo půdy, ale ta je zato velmi úrodná. Přesto suté nezarostou lesem a i bylin je tu skrovně. Hlavní příčinou je kontrast teplého povrchového a studeného podpovrchového klimatu (Sádlo et Storch, 2000). Rostliny jsou přizpůsobeny k životu na suťovišti několika způsoby. Mohou to být mohutný kořenový systém, který proniká velmi hluboko (*Vincetoxicum hirundinaria*), plazivé oddenky a adventivní pupeny, jimž nevádí zasypávání (*Gymnocarpium robertianum*), druhy stabilizující povrch suti (krátké kořeny a rozlehlé polštáře lodyh) (*Saxifraga rosacea*) a nebo druhy jednoleté (neodolné, ale početné, takže vždy část populace disturbance přežije) (*Galeopsis angustifolia*). Rostou zde nitrofilní druhy, např. *Lamium galeobdolon*, *Phyllitis scolopendrium* či *Lunaria rediviva* (Holzbecher et al., 1982, Sádlo et Storch, 2000).

Pro vápence a hadce jsou typické prealpínské a dealpínské druhy. Prealpínské druhy jsou původně teplomilné a nížinné, které na skalách pronikají až do alpínského stupně. Patří k nim *Helianthemum canum* či *Thlaspi montanum*. Dealpínské druhy pocházejí z alpínského a subalpínského stupně a ledovcem byly zatlačeny do nižších poloh. Jsou to např. *Saxifraga paniculata*, *Biscutella laevigata* nebo *Sesleria calcaria* (Holzbecher et al., 1982).

2.1.2.4 Stepní společenstva

Step lze charakterizovat jako formaci mírného pásma s převažujícími vytrvalými a mrazuvzdornými travinami, snášejícími extrémní sucho v letním období (Holzbecher et al., 1982). Podstatné je zde střídání teplého a suššího léta se studenou, nepřilíš vlhkou zimou (Hanzelka, 2007, Prach et al., 2009). Klima je zde značně kontinentální a dostatek vláhy hlavně na jaře, na což je vázán i vrchol vegetační sezóny (Prach et al., 2009). Zonální stepi jsou rozšířeny hlavně na severní polokouli. V Severní Americe jsou nazývány prairie a v Jižní Americe pampy (Holzbecher et al., 1982, Jeník, 1998, Prach et al., 2009).

Ideální (a dominantní) růstovou formou jsou zde trávy. Jejich hustý a hluboký kořenový systém intenzivně čerpá vodu a živiny a rychle se obnovuje. Obnovovací pupeny jsou kryty suchými listovými pochvami nízko při zemi. Další adaptací trav jsou anatomicko-morfologické změny na listech – svinutí, odění či zanoření průduchů. Často

se zde vyskytují i geofyty, hlavně cibuloviny. Kratší období příznivé vlhkosti využívají i terofyty. Dřeviny jsou v těchto oblastech silně potlačeny. Příčinou je konkurence o vodu mezi travami a dřevinami již ve stádiu semenáčků (Jeník, 1998, Prach et al., 2009). Vyskytují se zde třeba rody *Caragana* a *Amygdalus*. Lesostep je pak přechodná zóna mezi listnatým lesem a luční stepí, tvořící ostrůvkovitou mozaiku lesa a stepí. V lesostepní zóně se step vyskytuje na plochem terénu na těžkých a ulehlých půdách. Rozšíření stepi pomáhají i požáry a výskyt býložravců (Holzbecher et al., 1982).

V oblastech východní Evropy jsou lesy na podzolech a podzolových šedých lesních půdách a stepi v aridních částech na černozemích. Stepí se zde dělí na luční a kavylové. Luční stepi se vyskytují v lesostepní oblasti a upřednostňují se tu rostliny trávovitého vzhledu a byliny s nápadnými květy. K těmto rostlinám patří např. *Pulsatilla patens*, *Adonis vernalis*, *Senecio campestris* či *Stipa joannis*. Velmi podobná vegetace se vyskytuje i ve střední Evropě, a to na skalních stepích a fragmentech lučních a kavylových stepí. Navíc jsou zde zastoupeny i vstavačovité rostliny. Kavylové stepi jsou druhově chudší a vyskytují se v oblastech s vyšší kontinentalitou. Výraznými druhy jsou geofyty jako *Iris*, *Gagea* či *Tulipa*, které doplňují terofyty. Nápadnou rostlinou je *Paeonia tenuifolia*. Během léta se zde vyskytují další byliny, např. druhy rodů *Salvia*, *Phlomis*, *Seseli* a *Ferula*. Směrem na jih pak převládají *Stipa capillata* a *Festuca sulcata* doplněné o hlubokokořenné byliny jako *Acantholimon*, *Astragalus* či *Onosma* (Holzbecher et al., 1982). S ubývajícimi srážkami pak nastupují rostliny čeledi *Chenopodiaceae* a rod *Artemisia* (který je charakteristický pro sušší, krátkostébelné euroasijské stepi) (Prach et al., 2009).

V Severní Americe pronikají prairie více na jih než v Eurasii (Holzbecher et al., 1982). Teplota zde přibývá od severu k jihu, zatímco srážky ubývají od východu k západu (Prach et al., 2009). Lučním stepím zde odpovídají vysokostébelné prairie, které jsou dokonce ještě druhově bohatší. Kavyly tu jsou zastoupeny druhy *Andropogon scoparius* a *Andropogon gerardi*. Ve smíšené prairii jsou zastoupeny i nízké trávy *Bouteloua gracilis* a *Buchloe dactyloides* (Jeník, 1998, Holzbecher et al., 1982). Obě jsou ve skalkách využívány a spolehlivě vytrvale u nás rostou (Hanzelka, 2007). Vyskostébelné prairie přecházejí v Americe směrem na západ v prairie krátkostébelné (Holzbecher et al., 1982). Ze stepní flóry Severní Ameriky se občas pěstují druhy *Erigeron speciosus*, *Eriogonum umbellatum* či *Oenothera caespitosa* (Holzbecher et al., 1982). K typickým stepním druhům patří i většina druhů rodu *Artemisia*, které často vytvářejí tzv. pelyňkové stepi. Ze stepních a polopouštních oblastí Severní Ameriky je

možné na skalce pěstovat i zimovzdorné kaktusy, např. *Echinocereus viridiflorus* (Hanzelka, 2007).

V Jižní Americe se pampy nacházejí hlavně v Argentině. Srážek je zde poměrně horně, avšak jsou velmi rozkolísané. Často zde fouká silný vítr, který zvyšuje výpar i transpiraci. Převládají zde trsnaté trávy, typické jsou *Stipa*, *Panicum* či *Paspalum*. Pro určité oblasti jsou typické nízce trsnaté až polštářovité růstové formy (např. *Stipa brachychaeta*), které lépe odolávají větru. Zbytky přirozených travnatých ekosystémů stepního charakteru lze nalézt na Novém Zélandu a nepatrně v nejjihozápadnější Africe (Prach et al., 2009).

2.1.2.5 Společenstva vátných a zpevněných písků

Písčité půdy jsou sypké, nesoudržné, silně provzdušněné a málo zadržují vodu. Písek má i špatnou tepelnou vodivost, čili povrchové vrstvy se silně zahřívají, ale spodní vrstvy jsou mnohem chladnější. Typické rostliny těchto oblastí jsou psamofyty. Mají bohatě vyvinutý kořenový systém pro odebírání vody z velké šířky nebo velké hloubky. Kořen má také funkci upevňovací. Řada rostlin tvoří při zasypání pískem adventivní kořeny či kořenové výmladky při obnažení kořene. Některé rostliny snášejí zavátí pískem, ale odumírají při obnažení kořenů, ale např. *Hippophae rhamnoides* zavátí pískem nesnáší, ale při obnažení kořenů tvoří výmladky. Většina má i adaptace vedoucí ke snížení výparu a odolnosti. Osmotický tlak rostlin je na jaře celkem nízký (písek je vlhký), v letním období ale dosahuje vysokých hodnot (v pletivech klesá obsah vody). Z vegetace písků převládají trávy a rostliny trávovitěho vzhledu jako *Festuca psammophila*, *Thymus angustifolius* či *Helychrisum arenarium* (Holzbecher et al., 1982).

Příznivější poměry jsou u zpevněných dun, kde se písek mísí s organickým materiálem, poutajícím vlhkost, kde nedochází k velkému přehřívání. Rostliny mořského pobřeží jsou přizpůsobené vyššímu obsahu solí v písku. Jsou to např. *Agropyrum juncea* a *Honckenya peploides*. Dále od moře se již vyskytují druhy sůl nesnášející jako *Armeria maritima*. (Holzbecher et al., 1982). Hanzelka (2007) uvádí ještě jako další druh využitelný na skalkách *Silene uniflora*. Záleží však dle něj na zeměpisné šířce skalky a zimovzdornosti rostlin.

2.1.2.6 Lesní společenstva

V zapojeném lesním porostu je oproti nelesním společenstvům vyšší vzdušná i půdní vlhkost, menší tepelné výkyvy, odlišný světelný režim a díky lesnímu humusu i jiné půdní podmínky. Lesní rostlinné druhy se dělí do tří typů (Holzbecher et al., 1982).

Druhy vyskytující se převážně ve smrkovém a klečovém stupni jsou adaptované na kratší vegetační dobu a rostou při plném oslunění (zástin vyžadují jen v nížinách). V nižších nadmořských výškách jsou nalézány jen v inverzních polohách (kaňonovitá údolí, soutěsky). Jsou to např. *Doronicum austriacum*, *Aconitum napellus* či *Delphinium elatum* (Holzbecher et al., 1982).

Druhy s těžištěm výskytu v bukodubovém až bukovém vegetačním stupni tvoří většinu lesních druhů. Jsou to hlavně druhy vázané na lesní polostín (hemisciofyty). Mimo les rostou na místech s vlhkým vzduchem. Patří mezi ně např. *Asarum europaeum*, *Hepatica nobilis* nebo *Ajuga reptans*. Dále se zde vyskytují jarní lesní heliofyty v době, kdy jsou stromy ještě neolistěné. Mají krátký životní cyklus a koncem jara zatahují. Nepříznivé podmínky přečkávají ve formě oddenků, hlíz nebo cibulí. Jsou to rody *Gagea*, *Scilla* či *Galanthus* (Holzbecher et al., 1982).

Posledními jsou druhy s výskytem převážně v dubovém vegetačním stupni. Tyto druhy nesnášejí kryt stinných dřevin (hemiheliofyty až heliofyty). Rostou v podrostu světlých lesů a na okrajích lesů, snášejí přechodný nedostatek vlhkosti hlavně v létě. Na bazických podkladech vystupují do podhorských až horských poloh. Z druhů se sem řadí např. *Geranium sanguineum*, *Teucrium chamaedrys* či *Euphorbia polychroma* (Holzbecher et al., 1982).

Všechny zmíněné druhy najdou ve skalkách uplatnění. Hlavně v hajních partiích zahrady, kde nehrozí dlouhodobější přesychání substrátu (Hanzelka, 2007).

2.1.2.7 Slatiny, rašeliniště a bažinná společenstva

Jako slatiny se odborně označují vápnité mokřady. Jsou typické pro nížiny, kde je méně srážek a kde jsou vápnité prameny. Velkým množstvím vápníku je zde blokován dusík a fosfor, což způsobuje, že nedochází k rozkladu organických zbytků mikroorganismy. Tvoří se zde slatinné organické půdy (zvané fen a anmoor). Slatiny jsou tedy vápnito-oligotrofní. Vegetace je v zásadě mecho-travinno-bylinná. Rostou zde četné relikty (*Ligularia sibirica*) a reliktní endemity (*Pinguicula bohemica*) (Sádlo et

Storch, 2000). Na slatinách dále rostou např. druhy *Primula farinosa* či *Pinguicula vulgaris* (Holzbecher et al., 1982).

Sádlo et Storch (2000) uvádějí dva druhy rašelinišť. Ombrotrofní rašeliniště, neboli vrchoviště (zásobené dešťovou vodou) se vyskytují hlavně na horách, kde je dostatek srážek a málo živin. Jsou velmi kyselá. Skládají se z okrajové zóny zvané lagg (velmi mokrá smrčina s rodem *Sphagnum*) a vlastního vrchoviště (stoupající terén s rodem *Sphagnum*, pod ním rašelina, *Pinus rotundata* a vrcholová část s keříky rodů *Andromeda*, *Ledum* či *Oxycoccus* a mělkým jezírkiem uprostřed). Jeník (1998) doplňuje, že podrobné složení vrchovišť je popsáno v rámci fytosociologické třídy *Oxycocco-Sphagnetea*. Druhým typem dle Sádla a Storcha (2000) jsou minerotrofní (tzv. přechodová) rašeliniště. Ta jsou zásobována povrchovou nebo spodní vodou s rozpuštěnými minerálními živinami. Vegetace je zde rašeliníko-mecho-travná.

Bažinné druhy rostlin se objevují na zamokřených až zbahněných půdách. Bývá to v okolí rybníků či podél vodních toků. Zde se vytváří tzv. glejový horizont, na který jsou rostliny přizpůsobeny tak, že mají v kořenech i lodyhách silně vyvinuté mezibuněčné prostory. Ty tvoří soustavu kanálků a mají značný vliv na dýchání rostlin. Z našich domácích druhů jsou to např. *Leucojum aestivum*, *Calla palustris* nebo *Fritillaria meleagris* (Holzbecher et al., 1982). V zahradě se hodí do bezprostřední blízkosti vodních prvků nebo partií spojujících potůčky s dalšími částmi skalky (Hanzelka, 2007).

2.1.3 Typy skalniček

Rostliny, které jsou vysazovány do skalek jsou děleny na mnoho typů podle různých měřítek. Nejčastější dělení dle knih o skalničkách, použitých v rešerši, jsou:

- letničky
- trvalky
- cibulnaté a hlíznaté rostliny
- traviny
- kapradiny
- vodní a bažinné rostliny
- jehličnaté a listnaté dřeviny

Doubek (1971) dělí rostliny využitelné ve skalkách ještě zvlášť na jedovaté, popínavé a vřesovištní. Hanzelka (2007) uvádí rozdělení rostlin dle ekologických a stanovištních nároků (tab. č. 2):

Tab. č. 2: Typy rostlin dle ekologických a stanovištních nároků (Hanzelka, 2007)

typ	popis	příklady rostlin
mezofyty	průměrné nároky na stanoviště (zásobení půdy vodou); společenstva luk mírného pásma	<i>Aquilegia</i> spp., <i>Arnica montana</i> , <i>Campanula glomerata</i> , <i>Doronicum</i> spp., <i>Gentiana punctata</i>
geofyty	rostliny tvořící cibule, hlízy či oddenky, díky kterým přečkají nepříznivé období; rostliny stepí a polopouští či vlhčích míst	<i>Narcissus</i> spp., <i>Galanthus nivalis</i> , <i>Tulipa</i> spp., <i>Muscari</i> spp.
terofyty	pravé letničky (žijí jen jedno vegetační období, během něhož vytvoří semena a odumřou); do skalek se jich používá velmi málo	<i>Eschscholzia californica</i> , <i>Mimulus bigelowii</i> , <i>Phlox drummondii</i> , <i>Zinnia</i> spp.
xerofyty	původem z oblastí s výraznou dobou sucha (např. Středomoří), v kultuře vyžadují sušší podmínky, slunné stanoviště, letní přísušek. Morfologická přizpůsobení (kulovitý kořen, chlupaté či plstnaté listy)	<i>Stachys byzantina</i> , <i>Acantholimon</i> spp., <i>Thymus</i> spp., <i>Lavandula</i> spp., <i>Dianthus</i> spp., <i>Festuca glauca</i> či některé druhy rodů <i>Pentstemon</i> a <i>Iris</i>
petrofyty	rostou na skalách, ve spárách a štěrbinách mezi kameny, mají specifický vodní režim, špatně snášejí bujnou konkurenci a vyžadují minerální (málo organický) substrát	<i>Eritrichium nanum</i> , <i>Potentilla nitida</i> , <i>Physoplexis comosa</i> , řada lomikamenů (<i>Saxifraga</i> spp.)
hygrofyty	druhy z mokřadních stanovišť, mokřin, okrajů rašelinišť – z trvale zamokřené půdy, vyžadují vyšší podíl organické hmoty v substrátu, plné slunce či polostín	<i>Caltha palustris</i> , <i>Lysimachia thyrsoides</i> , <i>Typha minima</i> , <i>Trollius</i> spp. či východoasijské <i>Primula</i> spp.
hydrofyty	vodní rostliny žijící submerzně nebo emerzně	<i>Nymphaea</i> spp., <i>Nuphar</i> spp., <i>Eichhornia crassipes</i> , <i>Trapa natans</i>

Jako další možné dělení uvádí Schmidt (2003) dělení dle růstových forem:

- Polštářovité rostliny – ochrana před silným větrem a chladem. Ploché polštáře jsou tvořené rozvětvenými lodyhami (*Silene acaulis*, *Saxifraga oppositifolia*), růžicovité polštáře jsou bochánkovité až polokulovité (*Saxifraga* sect. *Porophyllum*) a kulovité až polokulovité polštáře mají všechny lodyhy stejně dlouhé, husté a obtížně se množí (*Androsace helvetica*).
- Trsnaté rostliny – všechny letošní výhony a listy vyrůstají zahuštěně téměř z jednoho místa, jejich půdorys je kruhový nebo jednostranně vychýlený. Patří sem většina trvalek a všechny traviny.
- Rostliny drohlin a sutí – dlouhé výhony a lodyhy, pokryvné rostliny vhodné mezi šlapáky a do spár (*Geranium dalmaticum*, *Dryas octopetala*).

Holzbecher et al. (1982) dělí skalničky podle nároků na půdní reakci. Dále je dělí podle požadavků na světlo, vlhkost a podle typického stanoviště v přírodě (viz tab. č. 3, 4, 5).

- bazifilní (alkalifilní), vyžadující pH půdy nad 7,0 (tab. č. 3)

Tab. č. 3: Rozdělení bazifilních druhů dle stanoviště (Holzbecher et al., 1982)

stanoviště	nároky na světlo	charakteristika	příklady rostlin
chráněné skalní štěrbiny s malým množstvím vláhy	plné slunce	rostliny převážně z teplých krasových oblastí Balkánu, Středomoří a Malé Asie s vysokými nároky na teplé stanoviště, sází se na dobře drenážívané jižní svahy na plné slunce a chrání se před zimní vlhkostí	<i>Acantholimon glumaceum</i> , <i>Dracocephalum austriacum</i> , <i>Stachys lavandulifolia</i> , <i>Thlaspi stylosum</i>
sprašové hlíny s malým množstvím srážek	plné slunce	převážně evropské a asijské stepní druhy, vysazují se společně s xerofytními travinami, volí se pro ně nejteplejší místa s dobrou drenáží	<i>Artemisia nitida</i> , <i>Geranium sanguineum</i> , <i>Inula ensifolia</i> , <i>Scutellaria orientalis</i>
štěrbiny a spáry skal s příznivým vodním režimem	plné slunce	rostliny z horských i nížinných skal, světlomilné druhy, sází se do úzkých štěrbin nebo přímo do travertinových kamenů na rovinné partie, východní či západní svahy, ve vegetačním období nutné dostatečně zalévat	<i>Iberis saxatilis</i> , <i>Potentilla nitida</i> , <i>Saxifraga longifolia</i> , <i>Achillea clavennae</i> , <i>Phyteuma scheuchzeri</i>
suť	stín mezi 12 – 15 hodinou	rostliny morfologicky přizpůsobené k životu na zvětralých úlomcích hornin s malým množstvím humusu a zeminy, substrát je celoročně vlhký, nejvhodnější pro ně v kultuře je zavlažovaný šterkový substrát	<i>Chrysanthemum atratum</i> , <i>Erinus alpinus</i> , <i>Scutellaria alpina</i> , <i>Valeriana supina</i>
šterkovité humózní vlhké stanoviště	stín mezi 12 – 15 hodinou	většinou vysokohorské rostliny rostoucí na kamenitých holích i na slunných svazích, některé se obtížně pěstují	<i>Dryas octopetala</i> , <i>Campanula cochleariifolia</i> , <i>Primula halleri</i> , <i>Senecio abrotanifolius</i>
hlinité půdy s malým množstvím srážek	polostín	lesostepní druhy rostoucí zpravidla na výhřevných, v létě vysychavých půdách, v kultuře dobře prospívají i na jižních svazích přistíněné dřevinami	<i>Cypripedium calceolus</i> , <i>Helleborus foetidus</i> , <i>Incarvillea compacta</i> , <i>Paeonia tenuifolia</i>
skalní štěrbiny s dostatkem humusu	celodenní stín	rostliny vhodné pro zastíněné skalní štěrbiny s vyššími požadavky na vláhu, nejvhodnější jsou severní stěny	<i>Cortusa matthioli</i> , <i>Phyllitis scolopendrium</i> , <i>Soldanella minima</i> , <i>Wulfenia baldaccii</i>
mokrý skály a prameniště	celodenní stín	rostliny náročné na vláhu, v kultuře je nutné uměle zavlažovat, nejvhodnější je stanoviště s prosakující vodou	<i>Pinguicula alpina</i> , <i>Saxifraga sedoides</i> , <i>Silene zawadskii</i> , <i>Tofieldia calyculata</i>

- indiferentní (hemioxyfilní), vyžadující pH půdy 6 – 7 (tab. č. 4)

Tab. č. 4: Rozdělení indiferentních druhů dle stanoviště (Holzbecher et al., 1982)

stanoviště	nároky na světlo	charakteristika	příklady rostlin
písčité propustné půdy	plné slunce	nenáročné rostliny, sázejí se do chudých písčitých půd, jinak ztrácejí svůj charakteristický vzhled	<i>Antennaria dioica</i> , <i>Jasione humilis</i> , <i>Sedum acre</i> , <i>Thymus serpyllum</i>
skalní štěrbin	plné slunce	rostliny vhodné pro spáry na slunci, nenáročné, vhodné i do kamenných zídok	<i>Campanula portenschlagiana</i> , <i>Euphorbia myrsinites</i> , <i>Sedum album</i>
stanoviště s hlinitou a propustnou půdou	plné slunce	rostliny nenáročné, vhodné pro slunné, nezamokřené stanoviště	<i>Acaena buchananii</i> , <i>Asperula hirta</i> , <i>Herniaria alpina</i> , <i>Sedum spurium</i>
štěrkovité humózní vlhké stanoviště	stín mezi 12 – 15 hodinou	většinou vysokohorské rostliny rostoucí na alkalických i kyselých horninách, obtížnější pěstování, dostatek vláhy a propustná půda	<i>Dianthus glacialis</i> , <i>Myosotis alpestris</i> , <i>Saxifraga oppositifolia</i> , <i>Soldanella carpatica</i>
mírně humózní středně vlhká půda	polostín	rostliny přizpůsobivé, nejlépe prosperují v normální zahradní zemině na mírně přistíněných stanovištích	<i>Cotula squalida</i> , <i>Omphalodes verna</i> , <i>Hepatica nobilis</i> , <i>Waldsteinia geoides</i>
humózní půdy zjara čerstvě vlhké	polostín	rostliny listnatých lesů, rozkvétají před olistěním dřevin, na půdách zjara vlhkých, později vysychajících, většinou v průběhu léta zatahují	<i>Hacquetia epipactis</i> , <i>Scilla bifolia</i> , <i>Galanthus nivalis</i> , <i>Chionodoxa luciliae</i>
bažinaté půdy	polostín	rostliny zbahnělých a zaplavovaných půd, mohou růst i na alkalických půdách	<i>Caltha palustris</i> , <i>Colchicum autumnale</i> , <i>Parnassia palustris</i> , <i>Swertia perennis</i>
chladné vlhké polohy	celodenní stín	nenáročné a dobře rostoucí druhy, pokud mají chladno a vlhko	<i>Asarum europaeum</i> , <i>Dryopteris filix-mas</i> , <i>Epimedium alpinum</i> , <i>Lysimachia nummularia</i>

- acidofilní (oxyfilní), které vyžadují kyselou půdní reakci (pH 4 – 5, popř. 6) (tab. č. 5)

Tab. č. 5: Rozdělení acidofilních druhů dle stanoviště (Holzbecher et al., 1982)

stanoviště	nároky na světlo	charakteristika	příklady druhů
chráněné skalní štěrbině s malým množstvím vláhy	plné slunce	rostliny většinou z jižní polokoule nebo Severní Ameriky, stanoviště by měla být chráněná před podzimní a zimní vlhkostí	<i>Armeria juniperifolia</i> , <i>Lewisia cotyledon</i> , <i>Penstemon newberryi</i> , <i>Sedum ewersii</i>
suť	stín mezi 12 – 15 hodinou	pěstují se ve vlhkém štěrkovitém substrátu	<i>Geum reptans</i> , <i>Hutchinsia auerswaldii</i> , <i>Saxifraga muscoides</i>
štěrkovité humózní vlhké stanoviště	stín mezi 12 – 15 hodinou	většinou vysokohorské druhy rostoucí ve skalních štěrbinách nebo kamenitých holích, vyžadují v kultuře štěrkovité, stále vlhké půdy	<i>Bruckenthalia spiculifolia</i> , <i>Dianthus microlepis</i> , <i>Gentiana acaulis</i> , <i>Primula minima</i>
humózní středně vlhké stanoviště	polostín	rostliny rostoucí nejlépe pod řídké vysazenými dřevinami nebo v dosahu stínu vzrostlých stromů, vyžadují dostatek vláhy	<i>Dodecatheon radicans</i> , <i>Gentiana farreri</i> , <i>Homogyne alpina</i> , <i>Pachysandra terminalis</i>
humózní vlhké, ale v zimě suché stanoviště	polostín	rostliny v době plného růstu vyžadují dostatek vláhy, ale při přebytku vlhkosti v zimě vyhnívají (potřebují kryt), sází se do dobře drenážovaných půd, v době vegetace udržovaných ve vlhku	<i>Mazus pumilio</i> , <i>Mertensia primuloides</i> , <i>Platycodon grandiflorum</i> , <i>Thalictrum kiusianum</i>
vlhké skalnaté stanoviště	polostín	charakteristika chybí	<i>Cymbalaria muralis</i> , <i>Selaginella helvetica</i> , <i>Wulfenia carinthiaca</i>
velmi vlhké až bažinaté stanoviště	polostín	většinou rostliny horských zrašeliněných luk nebo přímo bažin na okrajích potoků	<i>Drosera rotundifolia</i> , <i>Primula farinosa</i> , <i>Sarracenia purpurea</i> , <i>Vaccinium oxycoccus</i>
skalní štěrbině s dostatkem humusu	celodenní stín	rostliny, které se sází na chladná a vlhká stanoviště, většinou obtížné pěstování	<i>Corydalis cashmeriana</i> , <i>Linnaea borealis</i> , <i>Soldanella montana</i>
stanoviště s vysokou vzdušnou vlhkostí a humózní vlhkou půdou	celodenní stín	většinou kapradiny a rostliny vyžadující půdní i vzdušnou vlhkost, do půdy se jim přidává rašelina a často se v létě rosí	<i>Adiantum pedatum</i> , <i>Blechnum spirant</i> , <i>Onoclea sensibilis</i> , <i>Tiarella cordifolia</i>

Jako doplnění uvádí Holzbecher et al. (1982) též rostliny vhodné pro skalničkový skleník, kde je možné celoročně regulovat vlhkost prostředí. Jsou to např. *Androsace helvetica*, *Lewisia rediviva*, *Nigritella nigra*, *Pleione bulbocodioides* či *Veronica bombycina*.

2.1.4 Množení skalniček

Množení skalniček se provádí dvěma způsoby: generativně (semeny) a vegetativně (pomocí jiných částí rostlinného těla) (Hanzelka, 2007).

2.1.4.1 Generativní množení

Je to přirozenější způsob získávání nových rostlin (Hanzelka, 2007). Dle Piláta et Deyla (1964) je to i způsob nejlepší. Doubek (1971) tento způsob považuje za hlavní při získávání nových rostlin. Semenem bývají množeny hlavně vysokohorské rostliny, které není možné dělit a ani jinak vegetativně množit (Mašín, 1969).

2.1.4.1.1 Získávání semen

Semena skalniček je možné získat několika způsoby. Semena sebraná v přírodě jsou podle Piláta et Deyla (1964) nejlepší, protože dávají zaručeně stejnorodé potomstvo. Nesmí to ovšem být v rozporu se zákonem (Hanzelka, 2007, Holzbecher et al., 1982). Dále je možné sebrat semena na své vlastní skalce, zakoupit od jiných pěstitelů (případně vyměnit), specializovaných firem či z botanických zahrad (Hanzelka, 2007, Pilát et Deyl, 1964, Vaněk, 1976, Holzbecher et al., 1982). Semena pocházející z botanických zahrad nebo kupovaná nemusí být vždy čistá (Pilát et Deyl, 1964), nemusí klíčit, mohou být špatně určená či to mohou být příbuzné navzájem sprášené druhy (Holzbecher et al., 1982).

2.1.4.1.2 Výhody generativního množení

Tímto způsobem lze získat větší množství rostlin s lépe vyvinutým kořenovým systémem. Většinou se získá i určitá variabilita potomstva (odlišnosti v barvě květu či velikosti), která vzniká kombinací genů po oplození a souvisí se samosprašností a cizosprašností. Tímto způsobem množení se také minimalizuje přenos virových chorob

(Hanzelka, 2007). Semenačky těchto výsevů budou též otužilé a přizpůsobené daným klimatickým poměrům (Mašín, 1969).

2.1.4.1.3 Nevýhody generativního množení

Skalničky vypěstované ze semen kvetou až za delší dobu (v prvním roce nevykvetou žádná, v druhém již některé rody jako *Anthemis*, *Aquilegia*, *Dianthus* či *Papaver*) (Mašín, 1969). U druhů, které se mezi sebou lehce kříží (rody *Aquilegia*, *Dianthus*, *Thymus*) je tento typ množení nevýhodný, pokud je zájem zachovat čisté linie botanických druhů. U množení vyšlechtěných odrůd (hlavně F1 hybridů) přesevem se také může stát, že potomci morfologicky zcela odpovídají rodiči, ale často se prodávají dále pod názvem kultivaru (a tak se o kultivary také přichází). A dále je zde také nejistota vzejití, jelikož mnoho druhů přeléhá a vzchází až rok i déle po výsevu (např. druhy rodu *Gentiana*) (Hanzelka, 2007).

2.1.4.1.4 Termín výsevu

Termín výsevu je velmi důležitý, protože semena většiny skalniček potřebuje projít obdobím chladu a přemrznutí osiva (teploty pod bod mrazu nebo kolísající kolem nuly). Působení nízkých teplot iniciuje rozklad kyseliny abscisové (inhibitoru klíčení). Chlad se dá do určité míry zajistit i umístěním výsevu do chladničky. Pro urychlení klíčení se dá též použít kyselina gibberelová (fytohormon působící antagonisticky ke kyselině abscisové). Toto urychlení ovšem nemusí působit na všechny rostliny (Hanzelka, 2007). Mašín (1969) doporučuje vysazovat skalničky potřebující přemrznutí v měsících listopadu a prosinci, Grey-Wilson (2011) uvádí jako termín konec zimy a začátek jara. Pro druhy, které rychle ztrácejí klíčivost (rody *Daphne*, *Pulsatilla* a *Adonis vernalis*), je nejvýhodnější vysazovat je co nejdříve po sběru (Hanzelka, 2007). Mašín (1969) uvádí jako termín výsevu červenec – srpen, asi týden po sběru. Skalničky s rychle klíčovými a velkými semeny (*Aster alpinus*, *Dianthus*, *Gypsophila*), která nevyžadují žádnou zvláštní péči, lze vysazovat i přímo do půdy v období duben – květen. Některé skalničky se v dobrých životních podmínkách samy vysemeňují (např. *Corydalis lutea*, *Sisyrinchium anceps*, *Erinus alpinus* nebo *Oenothera missouriensis*) a není třeba zvláštního výsevu. Dobře urostlé semenačky se pak jen přesadí (Mašín, 1969).

2.1.4.1.5 *Výsevní substrát*

Mašín (1969) doporučuje vysévat do směsi drnovky s listovkou nebo rašelinou a přiměsí čistého prosátého písku. Böhm (1977) říká, že by to měla být přiměřeně vlhká pařeništní zem nebo drnovka, opět s přiměsí písku, rašeliny nebo vřesovky. Hanzelka (2007) uvádí, že substrát musí být dostatečně propustný a přiměřeně vododržný (doporučuje zakoupit substrát pro výsevy a smíchat ho v poměru 1:2 s drobným štěrkem). Zemina by měla být sterilizovaná (Holzbecher et al., 1982, Grey-Wilson, 2011). Stárek (1990) uvádí dva typy substrátu. Prvním je substrát pro jemná a drobná semena, která je vhodné vysévat do třívrstvé směsi. Nad drenážními kamínky je spodní vrstva, bohatá na živiny (nejlepší je prosátá, pokud možno sterilizovaná, listovka), na ní asi centimetrová vrstva prosátého, drceného a suchého rašeliníku. Ten se překryje výsevovou směsí bohatou na živiny (listovka, drnovka, jemný štěrk) namíchané v poměru 1 díl směsi : 5 dílům drceného rašeliníku. Na výsevovou vrstvu se nasype 5 mm vysoká vrstva rašeliníku, do které se vysejí jemná semena. Pro vřesovištní rostliny (*Cassiope*, *Erica*, *Rhododendron*) doporučuje směs rašeliny, drceného rašeliníku a listovky 1:1:1 a přimíchání jen malého množství ostrého písku. Holzbecher et al. (1982) uvádějí jako výsevní substrát pro kaprad'orosty sterilní rašelinu. Vaněk (1976) dává přednost písku jako drenáži (do 1/3 květináče) a směsi prosáté rašeliny a ostrohranného písku. Pilát (1973) říká, že pro většinu skalniček se hodí 2 díly drnovky, 1 díl listovky a 1 díl písku, superfosfát a vápenec (pokud je třeba). Zemina by dle něj měla být sterilizovaná, ale nikoli pro myhorhitické druhy.

2.1.4.1.5.1 *Použití rašeliníku ve výsevech (Stárek, 1990)*

Byly prováděny četné pokusy s přidáním suchého prosátého rašeliníku do směsi určených pro výsevy. Pokusy ukázaly schopnost rašeliníku uchovat ve směsi vláhu. Semenače zasazené v čistém rašeliníku zůstávaly svěží dlouho bez potřeby zalévání. V čistém rašeliníku se však počáteční rychlý růst zastavil, protože extrémní kyselost rašeliníku omezovala přítomnost výživných látek (které rašeliník obsahuje). Jedním z poznatků bylo, že máčení rašeliníku do živného roztoku, aniž by byla snížena jeho schopnost držet vláhu, omezuje jeho vlastnost zajišťovat vzdušnost půdní směsi (což je na škodu semenáčkům). Dále bylo zjištěno, že rašeliník vlastní určitý růstový faktor, který uvolňuje do vody, ve které je máčen. Když se tato voda použije k zalévání výsevu v čisté půdní směsi bez hnojiva, dochází k podpoře růstu. Další výhodou rašeliníku je,

že když je využit na povrchu výsevni směsi v malé vrstvě, povrch se stane větší, soustavně odpařuje vláhu a udržuje vlhké mikroklima nad výsevem. Výsevy s rašeliníkovým substrátem také nejsou napadány mechy a játrovkami. Rašeliník lze přimíchat do předem připravené univerzální směsi v libovolném množství podle druhu vysévaných semen. Výsev do rašeliníku snižuje riziko splavení jemných semen do jednoho místa. Při vyrovnané vlhkosti výsevu (což rašeliník zaručuje) semena mnohem lépe klíčí a kořeny rychle dosáhnou spodních vrstev třívrstvého substrátu s výživou.

Základní nevýhodou rašeliníku je nedostatek živin. To lze nahradit tekutou výživou od chvíle, kdy výsev vzejde. Stačí málo koncentrované roztoky jednou týdně.

Výsevy do bezpůdní směsi založené na rašelině rašeliníkové a nikoli ostrícové, nejlépe v různých stádiích rozpadu stačí obohatit stopovým množstvím neorganického hnojiva a pro některé druhy mletým vápencem. Hodí se pro výsevy vřesovištních rostlin, rostlin z monzunových oblastí (např. Himálaje) i pro většinu horských a vysokohorských rostlin rostoucích na vrstvičkách kyselého humusu na skalách (rody *Meconopsis* a *Primula*).

2.1.4.1.6 Postup výsevu a další péče

Výsev se provádí do truhlíků, misek, květináčů nebo do volné půdy (Böhm, 1977). Výsevni nádoby musí být dobře vydrenážované (Pilát, 1973, Holzbecher et al., 1982). Výsev by měl být řídký (Mašín, 1969, Grey-Wilson, 2011). Böhm (1977) radí vysazovat semena do řad, čtverců nebo celoplošně. Hrubší semena by se měla zamáčknout do půdy silněji (Böhm, 1977). Semena by měla být pokryta vrstvičkou písku či jemnou drtí (ne ta semena, která klíčí na světle) (Hanzelka, 2007, Grey-Wilson, 2011, Mašín, 1969, Böhm, 1977). Poté se semena orosí, nejlépe mlživkou nebo konvičkou s jemným kropáčkem (Vaněk, 1976, Böhm, 1977).

Hrnky s vysetými semeny se zapouští až po okraj do země. Böhm (1977) uvádí poloteplé nebo studené pařeniště, Mašín (1969) hovoří i o zapuštění do země venku, Grey-Wilson (2011) doporučuje zastíněné chladlé pařeniště nebo skleník. Na vzházející výsevy by se dle Hanzelky (2007) měly aplikovat fungicidy (zabrání padání klíčících rostlin). Pro výsevy kaprad'orostů uvádějí Holzbecher et al. (1982) speciální postup. Výsev se provádí řídce do uzavřených nádob a dá na zastíněné místo.

Vývoj prothalií probíhá nejlépe při celoroční teplotě 10 – 20°C. Pikýrují se, když začnou růst pravé listy.

Po objevení prvních klíčků potřebují výsevy vzduch a dostatek světla (Böhm, 1977, Vaněk, 1976). Když mají semenáče 2–3 pravé listy, přepikýrují se do propustného substrátu do hlubokých hrnků, zapustí se do pařeniště a nechají dobře prokořenit (Mašín, 1969, Pilát, 1973, Vaněk, 1976, Hanzelka, 2007).

Dobře prokořeněné semenáče se mohou vysadit přímo do skalky (Hanzelka, 2007). Mohou se také vysazovat v rašelinných květináčích, které se postupně rozpadnou (Vaněk, 1976).

2.1.4.2 Vegetativní množení

Využívá schopností většiny druhů rostlin regenerovat z částí těl ve formě vytvoření adventivních kořenů a pokračování růstu vegetačního vrcholu (Hanzelka, 2007). Používá se u rostlin, jež se semeny množit nedají (hlavně u prošlechtěných kulturních odrůd) a k omlazení starších rostlin (Mašín, 1969, Pilát, 1973).

2.1.4.2.1 Výhody a nevýhody

Výhodou je věrné zachování vlastností a podoby mateřské rostliny (Holzbecher et al., 1982, Hanzelka, 2007). Mladé rostliny bývají životaschopnější (Mašín, 1969).

Nevýhodou je přenos chorob při tomto způsobu množení, hlavně viróz, přenášejících se rostlinnými šťávami (Hanzelka, 2007). Dále je to pak malý počet exemplářů (Pilát, 1973).

2.1.4.2.2 Způsoby vegetativního množení

2.1.4.2.2.1 Dělení

Všichni autoři citovaní v kapitole o množení skalniček považují tento způsob za nejjednodušší, nejrychlejší, nejspolehlivější a nejčastější.

Co se týče rostlin, u kterých je tento způsob možné praktikovat, musí to být vyspělé sazenice (Mašín, 1969). Hanzelka (2007) zmiňuje druhy s trsy o více vegetačních vrcholech (trsnatě rostoucí nízké trávy, např. rod *Festuca*, *Aster dumosus*). Böhm (1977) a Holzbecher et al. (1982) uvádějí jako nejsnáze množitelné rostliny

s velkým počtem kořínků. Pilát (1973) říká, že je tak možné množit většinu alpínek, a to z výběžků, podzemních oddenků, kořenů se spícími pupeny, postranních plazivých výhonů, dceřiných listových růžic či trsů. Böhm (1977) uvádí jako rostliny množitelé pomocí odnoží rody *Androsace*, *Cerastium* či druhy *Phlox subulata* nebo *Viola odorata*. U oddenků musí být na každém kousku alespoň jedno očko, aby rostlina vyrašila (Mašín, 1969, Böhm, 1977).

K dělení je nejvhodnější doba na jaře těsně před rašením, nebo po odkvětu (Hanzelka, 2007, Grey-Wilson, 2011). Mašín (1969) toto více specifikuje: na jaře kvetoucí druhy se množí po odkvětu nebo od druhé poloviny srpna do října, aby stihly do zimy zakořenit. Pozdě kvetoucí druhy se množí v měsících březnu a dubnu. Některé rody rostlin (*Sedum*, *Sempervivum* a některé druhy rodu *Saxifraga*) lze dle Mašína (1969) množit i celoročně.

Při dělení se rostliny vyjmou z půdy, rozdělí se, zkrátí se jim listy (kvůli zbytečnému odparu) a znovu zasadí buď přímo do skalky (jak to Böhm (1977) doporučuje u dělení odnoží) nebo do květináčů, které jsou dobře drenážované, s rašeliníkem, vhodnou půdou pro konkrétní druh a které jsou na povrchu pokryté jemnými kamínky kvůli vysychání a plevelům (Mašín, 1969). Závlahu doporučuje Pilát (1973) odspodu.

2.1.4.2.2.2 Řízkování

Používá se u rostlin, které se nedají množit dělením (např. mají křovový kořen) nebo u těch, co nedávají ze semen potomstvo odpovídající rodiči (bývá moc různorodé), když z jedné rostliny potřebujeme získat více mladých rostlin a nebo u rostlin, které dávají semen málo (např. plnokvěté) (Hanzelka, 2007). Böhm (1977) uvádí ještě kvetoucí dřeviny a jako příklad rodů množitelných řízkováním *Arabis*, *Helianthemum*, *Artemis*, *Achillea* či *Alyssum*.

Množit lze téměř celoročně. Na jaře rostliny kvetoucí později a v pozdním létě rostliny již odkvetlé (Hanzelka, 2007). Böhm (1977) považuje za nejvhodnější dobu měsíce červenec – srpen a u kořenových řízků listopad – leden.

Řízky se řežou tzv. šikmým řezem v intermediu. U rostlin s příliš měkkým pletivem spodním řezem těsně pod očkem. U dostatečně křehkých druhů se osvědčilo ulamování (Hanzelka, 2007).

U velikosti řízků záleží, jaký typ řízkování je prováděn. Stonkové (lodyžní) řízky by měly být velké 4 – 8 cm (Hanzelka, 2007). Používají se lodyhy toho roku nebo starší, ovšem nikdy s květním vrcholem (Pilát, 1973).

Kořenové řízky by měly mít velikost 3 – 5 cm (Pilát, 1973, Böhm, 1977, Holzbecher et al., 1982, Hanzelka, 2007). Hanzelka (2007) specifikuje, že kořeny by měly být silné alespoň jako tužka. Používají se např. u rodů *Primula*, *Eryngium*, *Limonium* a u japonských druhů rodu *Anemone* (Böhm, 1977). Tento způsob množení řízky je nejnáročnější (Hanzelka, 2007).

Listové řízky se používají u rostlin s dužnatými listy (Pilát, 1973) nebo rodů *Haberlea* a *Ramondia* (Mašín, 1969). Používá se na ně vespělý list s kouskem řapíku (Mašín, 1969). Řízkům ronícím mléko je nutné otřít řeznou plochu a nechat zaschnout. Až poté je možné je sázet (Hanzelka, 2007).

Sází se do dobře drenážovaných nádob do vhodné zeminy, Hanzelka (2007) doporučuje pařeništní zem nebo drnovku s rašelinou a pískem a příměsí prachu z dřevěného uhlí. Böhm (1977) říká, že přímo v pařeništi s písčítým povrchem (nebo s příměsí popela z dřevěného uhlí) lze množit řízky i rostliny, které snadno zahnívají, jako *Oenothera* nebo *Euphorbia*. Pro stonkové řízky doporučuje Pilát (1973) sázení do studeného pařeniště do písku. Pro kořenové řízky uvádí Böhm (1977) hlinitopísčitou půdu s kompostem, zakrýt je na prst vysokou vrstvou zeminy a dát do studeného pařeniště zakořenit pod sklo. Hanzelka (2007) kořenové řízky sází do směsi písku a kompostu a na zimu je uskladňuje do místnosti bez mrazu. Rašit začnou po 6 – 8 týdnech, kdy se vyndají na světlo. Pro listové řízky je vhodná rašelina (Pilát, 1973) nebo směs písku a rašeliny a dát do stínu pod sklo (Mašín, 1969).

Rostliny, které koření těžce (např. *Daphne cneorum*) lze podpořit i stimulátory růstu (Böhm, 1977). Jejich hlavními účinnými látkami jsou auxiny, převážně syntetické (kyselina β -indolyl máselná nebo α -naftyl octová). Výhoda těchto stimulátorů spočívá v tom, že rostlinám většinou chybí metabolická dráha jejich rozkladu a působí tak déle (Hanzelka, 2007).

2.1.4.2.2.3 Hřížení

Hřížení je nepříliš efektivní metoda (malé množství jedinců) využívaná pro drobné, hůře rostoucí keře jako *Daphne*, *Rhododendron* apod., které dobře koření (Mašín, 1969, Hanzelka, 2007).

Přízemní větve se naříznou, zahrnou substrátem a zajistí proti uvolnění (Mašín, 1969, Böhm, 1977, Hanzelka, 2007). Böhm (1977) jako druhou možnost uvažuje podvázání konkrétních větví drátkem. V místě poranění se vytvoří kořeny, výhon se oddělí od mateřské rostliny a vysadí (Mašín, 1969, Böhm, 1977, Hanzelka, 2007).

U některých rostlin (*Tunica saxifraga*, *Erica carnea*, *Campanula pusilla*) lze použít i metodu zasypání rostliny vysoko humózní zemí s rašelinou a pískem a spodní větvičky také zakoření (Mašín, 1969).

Hanzelka (2007) uvádí i tzv. vzdušné hřížení, které se používá např. u japonských javorů. Větev se nařízne, obalí vlhkou vláknitou rašelinou nebo mechem, ováže plastovým sáčkem a po několika týdnech, když se vytvoří kořeny, se oddělí a vysadí.

2.1.4.2.2.4 Roubování a očkování

Tyto dva způsoby množení nejsou u skalniček běžné. Roubování se používá např. u rodů *Acantholimon* nebo *Daphne*. Podnož musí být semenného původu a stejného nebo příbuzného druhu jako roubovaná rostlina.

Očkování se využívá více u dřevin a růží a spočívá v přenosu očka na vhodnou podnož (Hanzelka, 2007).

2.1.4.2.2.5 Speciální typy vegetativního množení

Spočívají v tom, že se tvoří specifické orgány přímo na mateřské rostlině. U *Lilium bulbiferum* se tvoří pacibulky v úžlabí listů, u některých druhů rodu *Allium* se tvoří pacibulky v květenství a u rostliny *Tolmiea menziesii* rostou nové rostlinky na bázi listové čepele (Hanzelka, 2007). U některých cibulovin (*Gallanthus*, *Narcissus*) se po odkvětu vytvářejí dceřiné drobné cibulky kolem mateřské cibule (Böhm, 1977).

2.1.5 Choroby a škůdci skalniček

Hanzelka (2007) dělí choroby dle činitele původu na fyziologické a biotické. Skalničky dle něj nepatří k obzvláště choulostivým rostlinám a nejvíce bývají postiženy klíčící rostliny. Grey-Wilson (2011) uvádí, že skalničky jsou rostliny přirozeně menší a může u nich být těžší povšimnout si problémů s chorobami či škůdci již v zárodcích. Základem je dle něj dobrá hygiena kolem výsadeb.

2.1.5.1 Choroby fyziologického původu

Jsou vyvolány nevhodnými podmínkami či stresy (Hanzelka, 2007). Každý druh rostliny potřebuje k životu určité ekologické podmínky, které je nutné mu ve skálce uměle vytvořit. Nevhodné stanoviště může způsobit přímé poškození či úhyn rostliny nebo vyvolat nepřímé škody (oslabení rostlin a náchylnost k napadení parazitickými chorobami nebo škůdci) (Machala et al., 1960).

Machala et al. (1960) uvádějí 4 hlavní faktory, které mohou způsobit rostlinám stresové situace. Jsou jimi: slunce, mráz, voda a živiny.

Slunce je pro rostliny nepostradatelný faktor nutný pro asimilaci. Může ovšem způsobit popálení rostlin, obzvláště těch, co vyžadují polostín či stín. Tyto rostliny ztrácejí zelenou barvu a mohou být, zejména u okrajů, popáleny. Stínomilné rostliny také na slunci trpí škůdci.

Mráz může uškodit v kombinaci s kolísáním denní a noční teploty a přímými slunečními paprsky. Před tímto rostliny bývají chráněny příkrývkou. U odolných rostlin může příkrývka být na škodu, protože rostliny pod silnými neprodyšnými příkrývkami vyhnívají.

Co se vody týče, větší škody způsobuje její nadbytek. Rostliny na zamokřených těžkých půdách trpí nedostatkem kyslíku. Také na vlhkém stanovišti rostliny trpí více na houbové choroby, protože zde rychle klíčí houbové výtrusy.

Živiny mohou způsobovat stres nedostatkem i nadbytkem. Pro život rostlin je důležitý poměr hlavních biogenních prvků – dusíku, fosforu a draslíku. Dusík podporuje bujný růst a tvorbu zelené hmoty, fosfor a draslík podporují nasazování květů, lepší vyzrání pletiv a zvyšují odolnost proti chorobám a škůdcům. Rostliny přehnojené dusíkem jsou k chorobám a škůdcům náchylnější. U vápnomilných rostlin zvyšuje odolnost také dostatek vápna (Machala et al., 1960).

2.1.5.2 Choroby biotického původu

Jsou vyvolány mikroorganismy či živočichy, vyvolávajícími různé typy poškození (Hanzelka, 2007, Machala et al., 1960). Dělí se dle původce na:

2.1.5.2.1 *Choroby houbového původu*

Způsobují je mikroskopické houby, jejichž vlákna podhoubí se rozrůstají v pletivech rostlin nebo na povrchu a tím odebírají látky potřebné pro růst houby. Tyto houby se šíří nebo přezimují drobnými výtrusy. Pro přesné určení druhu jsou důležitými znaky tvar, velikost a uspořádání výtrusů. V zahradnické praxi se houby určují podle příznaků vyvolaných na hostitelské rostlině. Mohou se projevit různými typy skvrnitosti listů, bělavým povlakem či náhlým zvadnutím a odumřením některých orgánů či celé rostliny. Mohou být specializované na určité rostlinné hostitele či napadat mnoho rostlinných rodů (Machala et al., 1960).

2.1.5.2.1.1 *Houby způsobující skvrnitost listů*

Projevuje se poškozením kořenů, kořenových krčků, plísňovými povlaky nadzemních orgánů, skvrnitostí, žloutnutím a vadnutím rostlin (Holubec et Vlasák, 1992).

Skvrnitost vzniká prorůstáním podhoubí pletivy listu mezi buňkami, z nichž vysává ústrojné látky a způsobuje odumření této části listu. Podhoubí se rozrůstá do kruhu a nikdy neprorůstá celým listem. Houby se nejlépe rozpoznávají za vlhka, kdy se tvoří výtrusy (podle barvy a typu nánosů výtrusů na skvrnách).

- *Septoria* – vyvolává typickou skvrnitost na trvalkách (př. *Septoria phlogis* na rodu *Phlox* způsobuje kulaté tmavě červenohnědé skvrny)
- *Phoma* – skvrny na stoncích rodu *Phlox*, stonek je v místě napadení zaškrcen a uvadá
- *Phyllosticta* – skvrny kulaté, uprostřed světlé, kolem ostře ohraničené (př. *Phyllosticta primulicola* na rodu *Primula*)
- *Ramularia* – např. *Ramularia primulae* tvořící na rostlinách rodu *Primula* světlé kulaté skvrny (Machala et al., 1960)

2.1.5.2.1.2 *Černě*

Tyto houby tvoří za vlhka na listech množství tmavě zbarvených výtrusů, skvrny jsou pokryty „tmavým sametem“, který se dá z listů setřít. Jako příklad lze zmínit *Heterosporium echinulatum* na karafiátech či *Alternaria tenuis* na rodu *Aquilegia* (Machala et al., 1960).

2.1.5.2.1.3 Rzi

Tvoří žlutavé nebo hnědavé výtrusy v puchýřcích ve velkém množství na spodních stranách listů (Hanzelka, 2007, Machala et al., 1960). Mohou vytvářet světlejší letní a tmavší zimní ložiska výtrusů. Někdy jsou pro jejich vývoj nutné dva rozdílní hostitelé (na druhém hostiteli tvoří na svrchní straně černé drobné tečky – spermacie a na spodní straně světlé polštářky – ecidie). Ze rzí využívajících dva hostitele se u okrasných rostlin vyskytují např. *Puccinia pruni-spinosae*, jež přezimuje na kořenových krčcích rodu *Anemone* (Machala et al., 1960).

2.1.5.2.1.4 Padlí

Tyto houby tvoří na listech rostlin bělavý až šedavý (jakoby pomoučený) povlak (Hanzelka, 2007, Machala et al., 1960). Na trvalkách se objevují např. *Erysiphe cichoracearum* (rody *Aster*, *Erigeron*, *Helenium*, *Inula*, *Phlox* a další) či *Erysiphe polygoni* (rody *Aquilegia*, *Delphinium*, *Solidago*) (Machala et al., 1960).

2.1.5.2.1.5 Plísňe

Projevují se také jako bělavé povlaky na listech, ale ne tak husté jako u padlí a většinou pouze na spodní straně listu. Mezi pravé plísně patří rod *Peronospora* (např. *Peronospora arabidis* na rodu *Arabis*). Vedle toho bývají ještě uváděny tzv. nepravé plísně jako rod *Botrytis* (který tvoří šedobéžové prášivé povlaky a má odlišné přezimování) či rod *Penicillium* (za vlhka může ničit uskladněné cibulky a tvořit na nich modrozelené povlaky) (Machala et al., 1960).

2.1.5.2.1.6 Houby poškozující podzemní části rostlin

Tyto houby většinou napadají kořenový krček a na povrch se projeví jako uvadání části nebo celé rostliny. Machala et al. (1960) uvádí jako hlavní houby poškozující trvalky tyto:

- *Fusarium* – způsobuje hniloby kořenového krčku, některé druhy ucpávají cévy a rostliny žloutnou
- *Sclerotinia* – tvoří na krčcích rostlin bílé, husté a vatovité povlaky, přezimuje v půdě, trvalky rodů *Aconitum*, *Delphinium*, *Heuchera* či *Gypsophilla* napadá *Sclerotinia sclerotiorum*

- *Plasmodiophora brassicae* – způsobuje nádorovitost brukvovitých rostlin, tvoří na kořenech bílé a plné zduřeniny až nádory, které později zahnívají, napadá např. trvalky rodů *Alyssum*, *Iberis* či *Arabis*
- *Verticillium alboatrum* – napadá zeslabené nebo poškozené rostliny, prorůstá a ucpává cévní svazky, rostliny vadnou (např. rody *Phlox*, *Papaver*, *Chrysanthemum* a vytrvalé druhy rodu *Aster*)

2.1.5.2.2 Choroby bakteriálního původu

Jsou způsobeny bakteriemi (což jsou většinou jednobuněčné organismy žijící v mezibuněčných prostorech pletiv nebo v cévních svazcích a vylučující jedovaté látky, které rozpouštějí buněčné stěny). Do rostlin pronikají poškozenými místy či průduchy. Šíří se zamořenou půdou, vegetativním množением, někdy i semeny, na nářadí, rukách zahradníka či hmyzem.

Napadení se může projevit skvrnitostí listů (*Pseudomonas delphinii* u rodu *Delphinium*), hnitím přizemních nebo podzemních částí (*Phytomonas gypsophillae* u rodu *Gypsophilla*) či boulovitostí (rakovinou rostlin) způsobenou *Pseudomonas tumefaciens* na kořenových krčcích rodů *Phlox*, *Paeonia*, okrasných či ovocných stromech a dalších rostlinách, hnědnutím cévních svazků a olejovitě průsvitnými pletivy (Machala et al., 1960, Holubec et Vlasák, 1992).

2.1.5.2.3 Choroby virového původu

Jsou vyvolávány viry (částičky bílkovinné povahy velikosti mikrometrů). Jsou obsaženy v buněčné šťávě rostlin a mimo živé buňky nemohou existovat (netvoří samostatné buňky a nemají vlastní látkovou výměnu). Mohou se projevit žlutozelenou mozaikou listů, žlutými kroužkovitými skvrnami, zezelenáním a deformacemi květů, někdy i nekrotickými skvrnami. Přenášejí se buněčnou šťávou, rouby, vegetativním množением, savým hmyzem a několik málo druhů i půdou a semeny (Machala et al., 1960). Mezi samotnými skalničkami nejsou tak běžné (Grey-Wilson, 2011, Hanzelka, 2007). Existují však zahradní formy, kterým virové choroby (konkrétně panašované listy) dodávají charakteristický vzhled (Holubec et Vlasák, 1992).

Z virů napadajících trvalky uvádí Machala et al. (1960) např. tyto:

- *Cucumis virus 1* – (virus okurkové mozaiky) způsobuje mozaikovitost rostlin rodů *Delphinium*, *Lupinus*, *Chrysanthemum*, na rostlinách *Viola cornuta* způsobuje pestrobarevnost květů
- *Lycopersicum virus 3* – (virus bronzovitosti rajčat) způsobuje na listech rodu *Delphinium* zkadeření a žluté kroužkovité nebo nekrotické skvrny
- *Lycopersicum virus 7* – (virus bezsemennosti rajčat) způsobuje deformace a zezelenání květů rodu *Chrysanthemum*
- *Callistephus virus 1* – (virus žloutenky aster) způsobuje zezelenání květů u rodů *Helenium*, *Echinops*, *Aquilegia* a dalších

V poslední době se k nám rozšířila karanténní choroba – spála růžokvětých. Části rostlin nebo celé rostliny hnědnou a uschnou v kterékoli růstové fázi. Ze skalniček napadá např. dřevité druhy rodu *Potentilla*, *Cotoneaster* či *Dryas*. Napadené rostliny je třeba zničit (Holubec et Vlasák, 1992).

2.1.5.3 Škůdci

Živočišní škůdci jsou pro rostliny nebezpeční mnoha způsoby. Mohou vysávat rostlinné šťávy, okusovat listy, kořeny či květy, vyžírat pletiva nebo vytrhávat (vyhrabávat) rostliny ze země (Machala et al., 1960).

2.1.5.3.1 Bezobratlí škůdci

- **hád'átka** – mikroskopičtí červi, kteří se podle toho, kde na rostlině škodí, dělí do tří kategorií: žijící v listech (např. *Aphelenchoides rhitzema-bosi*, tvořící skvrny na rodech *Doronicum*, *Heuchera*, *Primula* atd.), poškozující osu a listy (např. *Ditylenchus dipsaci*, působící trsovatění, krnění a pomalejší růst rostlin rodů *Phlox*, *Primula*, *Anemone* atd.) a hád'átka napadající kořeny (např. *Heterodera marioni*, tvořící na rodech *Paeonia*, *Dianthus*, *Dahlia* a dalších nádorky) (Machala et al., 1960)
- **rozt'oči** – *Eriophyes violae* způsobuje deformace listů zejména *Viola cornuta*, *Tetranychus urticae* saje na listech a umrtvuje tak pletiva, na listech vznikají bělavé skvrny a listy šednou, na spodní straně bývá bílé předivo (hlavně na rostlinách rodů *Astilbe*, *Phlox*, *Primula* a *Viola*) (Machala et al., 1960), objevují

se ve sklenících s nízkou vzdušnou vlhkostí (Hanzelka, 2007), listy předčasně žloutnou a zasychají (Böhm, 1977)

- **mšice** – sáním oslabují rostliny, způsobují kroucení listů a deformace květů, přenášejí virové choroby rostlin, trpí jimi hlavně rody *Centaurea*, *Chrysanthemum*, *Thalictrum*, *Aconitum* (Machala et al., 1960, Grey-Wilson, 2011)
- **křísi** – drobný savý hmyz se skákavými zadními končetinami, sají na spodní straně listů, znetvořují květy a listy, přenášejí virová onemocnění, na rodu *Phlox* se objevuje *Philaenus spumarius* (Machala et al., 1960)
- **ploštice** – sají na listech, květech poupatech, poraňují pletiva a deformují je, škodí při teplém a suchém počasí, na rodu *Chrysanthemum* škodí ploštice rodu *Lygus* (Machala et al., 1960)
- **třásněnky** – drobný hmyz sající na listech, v květech a v zimě i na cibulích a hlízách, sáním způsobují odumírání buněk, přenášejí virus bronzovitosti rajčat, škodí na rodech *Lilium*, *Hemerocallis* a *Chrysanthemum* (Machala et al., 1960)
- **brouci** – okusují nadzemní části rostlin, larvy mohou vyžírat lodyhu a semeníky (Machala et al., 1960), zlatohlávcí škodí na květech rodu *Dianthus* (Mašín, 1969, Nauman, 1946), chřestovníček liliový klade pod listy lilií vajíčka a larvy listy ožirají (Haberer, 2005, Machala et al., 1960), dřepčící se objevují na rostlinách rodů *Alyssum*, *Arabis* a *Aubrieta* a vyžirají na nich plošky (Böhm, 1977, Mašín, 1969) lalokonosec rýhovaný ožirá rostliny jako larva (podzemní části) i dospělý jedinec (na listech díry ve tvaru půlměsíce) (Hanzelka, 2007, Grey-Wilson, 2011)
- **motýli** – na rostlinách škodí housenky, způsobující požery na listech, květech či kořenech, housenky můr rodu *Agrostis* škodí chryzantémám (Machala et al., 1960), housenky otakárka fenyklového se živí okoličnatými rostlinami, např. *Sedum* (Haberer, 2005)
- **pilatky** – larvy tohoto blanokřídlého hmyzu ožirají nadzemní části, např. na rodu *Aquilegia* působí škody larvy *Pristiphora alnivora* (Machala et al., 1960)
- **bejlmorky** – rostliny napadají pouze larvy, na rodu *Arabis* vyvolávají larvy *Dasyneura alpestris* zakrnění mladých výhonů, zkrácení listů a postupný úhyn (Machala et al., 1960)

- **vrtalky** – drobné mušky, jejichž larvy vrtají v listech chodbičky, nejrozšířenější je *Phytomyza atricornis* (napadá rody *Doronicum*, *Erigeron*, *Chrysanthemum* atd.), na kosatcích škodí rod *Agromyza* (Machala et al., 1960)
- **květilky** – dvoukřídly hmyz škodící opět ve stádiu larev, *Hylemia cardui* a *Hylemia brunescens* vyžírají lodyhy rodů *Lychnis* a *Dianthus* (Machala et al., 1960)
- **mravenci** – narušují skalku či skalničky (hlavně polštářovitého růstu) stavbou mravenišť, rozrušují květy kvůli nektaru, roznášejí mšice a stádium vývoje v nich prožívají zlatohlávci (Mašín, 1969, Böhm, 1977, Kutina et al., 1965, Nauman, 1946)
- **plži** – škody působí hlavně slimáci, objevující se ve vlhčím prostředí (Hanzelka, 2007), způsobují škody hlavně na semenáčcích a mladých rostlinách (Grey-Wilson, 2011), Böhm (1977) uvádí jako jejich oblíbenou potravu rod *Campanula* (ty zmiňuje též Nauman, 1946), *Minuartia* a *Dodecatheon*

2.1.5.3.2 Škodící obratlovci

- **myši** – škodí hlavně u cibulovin, ale i u stálezelených rostlin (Mašín, 1969)
- **hraboši** – ničí cibuloviny i hlíznaté rostliny, hlavně v zimě (Böhm, 1977)
- **krtek** – působí škody hlavně vyhrabáváním chodeb a zasypáváním rostlin krtinami či nadzvedáváním rostlin nad půdu (Böhm, 1977, Mašín, 1969, Matzner, 1958, Kutina et al., 1965)
- **králíci** – s oblibou ničí hvozdíky (Matzner, 1958, Kutina et al., 1965)
- **ptáci** – vrabci, pěnkavy či stehlíci uštípují mladé výhony, poupata či květy (Böhm, 1977, Mašín, 1969, Nauman, 1946), kosi a drozdi lámou květní stonky, ničí kobercové porosty skalniček při hledání potravy a vytahují rostliny z půdy (Mašín, 1969, Nauman, 1946, Matzner, 1958)

2.2 BEAUFORTSKÉ ALPINUM A BEČOVSKÁ BOTANICKÁ ZAHRADA (kapitola obsahuje údaje uvedené již v Špaková (2010), rozšířené nově zjištěnými fakty)

2.2.1 Poloha

Koditek (1931) popisuje Bečov jako město ležící v kotlině o šířce 200 – 500 m a nadmořské výšce nad 500 m n. m. , které obklopují lesy porostlé svahy do nadm. výšek 700 m n. m. Alpinum má dle něj ssz polohu a úzký podlouhlý tvar s průměrem 600 m. Šindelář et al. (2007) doplňuje, že areál alpina je umístěn v ohybu řeky Teplé na západním konci města naproti nádraží. Tato poloha umožňovala návštěvníkům dálkové pohledy mezi zahradou a šlechtickým sídlem.

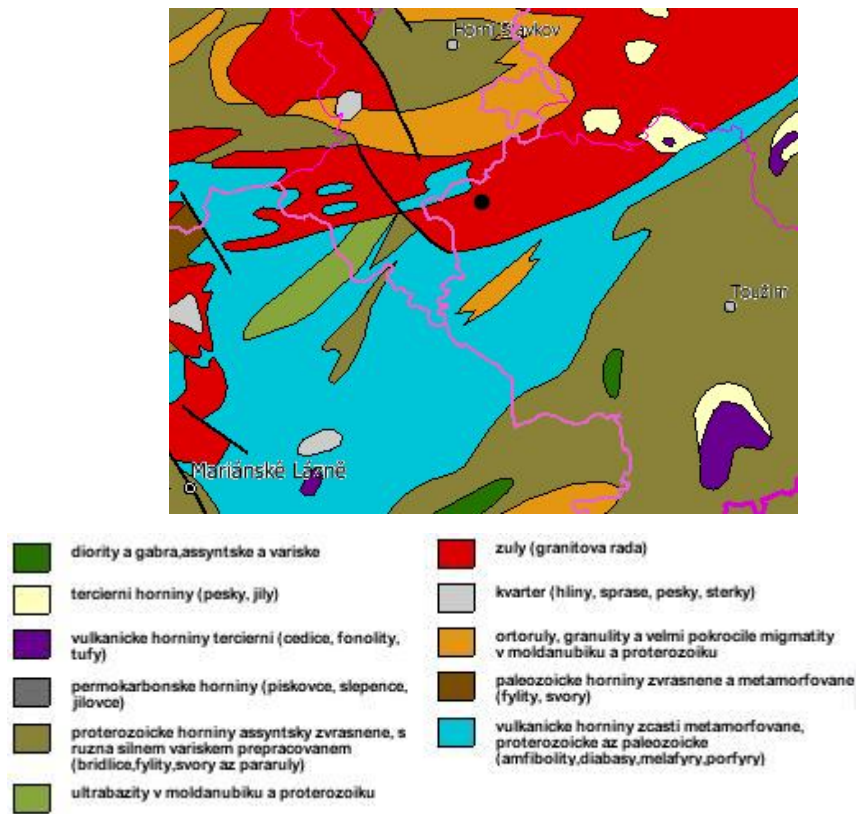
2.2.2 Územní charakteristika

Zkoumané území se nachází v intravilánu města. Ze severu je území celé botanické zahrady odděleno tokem řeky Teplé od železnice, ze západu lesním komplexem, za nímž jsou rybí sádky, z jihu oplocenými pastvinami (zhruba vrstevnice 524 m n. m.) a z východu oploceným objektem Elektro Bečov, v.d., podél jehož oplocení ze severní strany nyní vede jediná přístupová cesta. Celé území má nadmořskou výšku od 510 m n. m. do 524 m n. m. a je orientováno na severozápad. Má protáhlý tvar s osou východ – západ (Šindelář et Sochorová, 2004).

2.2.2.1 Geologická charakteristika

Podle geologické mapy ČR se na území Bečovska (Obr. č. 1) nacházejí žuly (granitová řada).

Obr. č. 1: Geologická mapa – • Bečov nad Teplou (zdroj: <http://geopotral.cenia.cz>, cit. 9.3.2009)

2.2.2.2 Geomorfologická charakteristika

Z geomorfologického hlediska patří území do hercynského systému, subsystému Hercynská pohoří, provincie Česká vysočina, Krušnohorské subprovincie, oblasti Karlovarské vrchoviny, geomorfologického celku Slavkovský les a podcelku Bečovská vrchovina (Obr. č. 2) (Brandos, 2009).

Obr. č. 2: Geomorfologická mapa – Bečov nad Teplou. Podcelek Bečovská vrchovina. (Zdroj: <http://geopotral.cenia.cz>, cit. 9.3.2009)

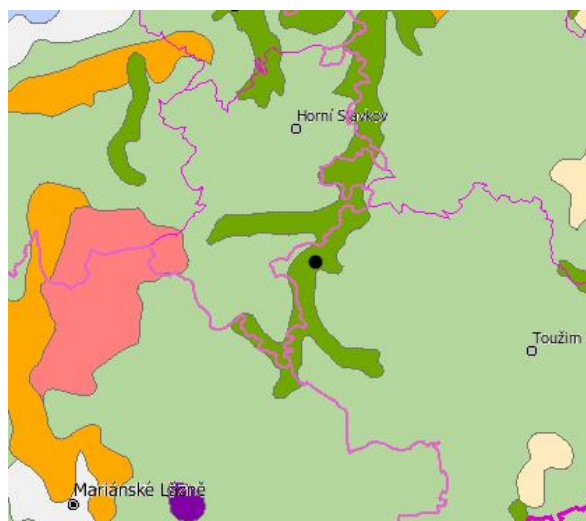
2.2.2.3 Fytogeografické členění v rámci ČR

Území patří do fytogeografické oblasti mezofytikum, fytogeografického obvodu Českomoravské mezofytikum (*Mesophyticum Massivi bohemici*), fytogeografického okresu č. 28 Tepelské vrchy – podokresu 28d. Toužimská vrchovina (<http://geopotral.cenia.cz>, http://tvlesak.me.cz/borova_siska/materialy/fytcenologie/fytogeograficke_cleneni.doc, cit. 9.3.2009).

2.2.2.4 Typologie české krajiny

Podle tohoto rozdělení je území typem krajiny zaříznutých údolí (15) (Obr. č. 3) (<http://geopotral.cenia.cz>, cit. 9.3.2009)

Obr. č. 3: Mapa typologie české krajiny – • Bečov nad Teplou. ■ krajina zaříznutých údolí (Zdroj: <http://geopotral.cenia.cz>, cit. 9.3.2009)

2.2.2.5 Půdní charakteristika

Půdními jednotkami jsou litozem modální a kambizem dystrická rankerová (http://www.nature.cz/publik_syst2/ctihtmlpage.php?what=1504, cit. 9.3.2009).

2.2.3 Struktura Beaufortského alpina

(založeno na údajích Šindeláře et Sochorové, 2004)

- a) krajinářský park s Korunním rybníkem
 - u vstupu kolekce vzácných jehličnanů
 - okružní trasa kolem hráze
 - původní i introdukované dřeviny
 - po překonání náhonu vstup do vlastního alpina
- b) vlastní alpinum
 - terasové záhony, schodiště, odpočívadla a další drobná zahradní architektura (z kamenů, cihel a dřeva)
 - celkem 47 sbírkových oddělení
 - prameniště změněna na studánky a malé vodní toky zapracovány do skalek
 - různé typy ekologických stanovišť (slunné, polostinné, stinné atd.)
 - na konci umístěna pamětní deska zahradníka s údajem o době založení
- c) lesní komplex
 - asi největší část celého areálu
 - testování dřevin pro využití v lesích (Šindelář, in verb.)
 - cesty, terasy a zděná chatka
 - cílem byla žulová skála s kovovým křížem a výhledem na sádky
- d) zámecké zahradnictví
 - se skleníky, pařeništi a oranžériemi na uchovávání nádob
 - záhony na pěstování zeleniny, květin a dřevin
 - produkční i zásobní funkce

Dnešní Bečovská botanická zahrada (Obr. č. 4) obsahuje části **a** až **c** prakticky ve stejném rozsahu jako původní Beaufortské alpinum, pouze zámecké zahradnictví se nedochovalo (viz podkapitola č. 2.2.7) (Šindelář et Sochorová, 2004).

Obr. č. 4: Ortofotomapa – Bečovská botanická zahrada. a – krajinářský park s Korunním rybníkem, b – alpinum, c – lesní komplex s pokusnými plochami pro sázení dřevin, d – bývalé produkční zahradnictví (území dnešního Elektra Bečov, v. d.) (Zdroj: <http://geopotral.cenia.cz>, cit. 9.3.2009)

2.2.4 Vybudování

Zadání vybudovat zahradu dostal od majitele panství, JUDr. Heinricha Beaufort-Spontin, vrchnostenský zahradník Johann Koditek (Šindelář et Sochorová, 2004).

Nejprve byl zakoupen pozemek o rozloze 2,5 ha. Zde byla založena užitková a okrasná zahrada (ukončená rybníkem). Základem bylo zahradnictví se skleníky a pařeništi nedaleko řeky Teplé. Hospodářsky neproduktivní, hlavně skalnatý svah o rozloze 19 ha byl po překonání potíží se zákony pozemkové reformy zakoupen v letech 1925 a 1927 (Koditek, 1931, Jaša et Dyedeková 2011).

V zahradnictví se pěstovaly jednotlivé druhy rostlin k prodeji (ten dokládají např. nabídkové katalogy či reklamy v tehdejších novinách) či vysazení do alpina. Již po roce 1929 mohlo být započato s odprodáváním namnožených rostlin. Záznamy uvádějí, že v roce 1932 bylo připraveno k volnému prodeji na 10 000 ks (Jaša et Dyedeková, 2011).

Pro vlastní alpinum bylo vybráno a upraveno asi 7000 m². Bylo vybudováno asi 720 metrů cest a chodníků o šířkách 1,2 m (264 metrů), 1 m (120 metrů), 0,7 m (226 metrů) a 0,5 m (120 metrů – chodníky). Skrz toto rozdělení vzniklo 26 větších a menších svahů se slunnou, polostinnou a stinnou polohou. Na úpatí svahů byly vytvořeny 1,2 m široké rabátky, ohraničené kameny (Koditek, 1933).

Nakonec bylo alpinum rozděleno na menší oddělení, aby byla dobře rozeznatelná a zároveň nenarušovala celkový vzhled. Celkem bylo vytvořeno 47 skupin (Kodítek, 1936).

Expozice dle Koditkova návrhu tvořily kolekce rostlin z různých světadílů. Areál byl obohacen odpočívadly, altány a vyhlídkami. Ve snaze dosáhnout co nejlepšího estetického vzhledu a splynutí zahrady s terénem obnažil Kodítek okolní skalní útvary a do prostoru kompozičně včlenil velké kameny (Jaša et Dyedeková, 2011).

2.2.5 Výsadby

K výsadbám do samotného alpina bylo přistoupeno v roce 1927. Pro začátek bylo vysázeno 300 druhů rostlin po dvou kusech. Velká část rostlin (80 %) pocházela od pana ekonomického rady F. Sündermanna z Lindau am Bodensee. Postupně byly přisazovány další rostliny, takže v roce 1931 v zahradě rostlo 321 rostlinných rodů v 1005 druzích a na konci roku 1931 je již uváděno téměř 400 rodů v 1100 druzích. Ve stejném roce byla založena i tzv. alpská louka s dalšími 200 – 300 druhy. Výsadby mokřadních rostlin byly prováděny do speciálního substrátu z rašeliny a lesní hrabanky, vápnomilným rostlinám bylo do zeminy přidáváno vápno. Základní složkou substrátu byla místní zvětralá žula. Co se týče jednotlivých rodů, bylo např. vysázeno asi 60 druhů rodu *Saxifraga*, 30 druhů rodu *Sempervivum* a 26 druhů rodu *Sedum* (Kodítek, 1931, 1933).

2.2.6 Informační a katalogizační systém

Poslední rozdělení rostlin do skupin proběhlo v roce 1934. Byl vytvořen soupis rostlin s jasným číslováním, plánkem výsadby a krátkým popisem. Informační systém obsahoval i informace o rostlinách, které uhynuly (seznam a příčina). V jednotlivých plánech bylo zakresleno každé oddělení do detailů – postavení jednotlivých kamenů i pařezů. Systém značení byl jasný jak v mapách, tak přímo v terénu a eliminoval možnost záměny popisných cedulí. Celkový základní plán byl nakreslen v měřítku 1:200 (Kodítek, 1936; Šindelář et Sochorová, 2005).

2.2.7 Osud po roce 1945

Po odsunu Němců z našeho území se vlastníkem bečovského beaufortského majetku stal (na základě dekretu prezidenta republiky č. 12/1945) Československý stát. Majetek byl předán do národní správy. Produkční zahradnictví postupně upadalo a po zániku jeho plochu získalo výrobní družstvo Elektro (plochu zastavělo dílnami).

Od odchodu zahradníků byla bez péče i sbírková část. Zájem o sbírky projevovali pouze odborníci (k výuce botaniky a dendrologie) a zahrádkáři, kteří znali bohatství sbírek. Do konce 70. let docházelo k exploataci rostlin do soukromých zahrad, kde jsou často k vidění dodnes (Šindelář et Sochorová, 2004).

2.2.8 Současnost – stav do roku 2007

Zájem o lokalitu ze strany Základní organizace Českého svazu ochránců přírody Berkut začal na konci 90. let 20. století. Odhalily se souvislosti mezi Beaufortským alpinem a Průhonicemi (Šindelář et al., 2007).

Jediná činnost probíhající na území zahrady do té doby byl výkon myslivosti. Rybník byl vypuštěný a zarostlý. Přes lokalitu bylo vedeno elektrické vedení, čímž byla narušena celistvost prostoru a vykáceno mnoho vzácných dřevin (Šindelář et Sochorová, 2004).

V roce 2005 se jedna část areálu – krajinářský park s rybníkem – objevila mezi prodávanými pozemky města. S pomocí Správy Chráněné krajinné oblasti Slavkovský les, Národního památkového ústavu v Plzni a díky kompromisům ZO ČSOP Berkut získala 1,8 ha tohoto pozemku. V následujících dvou letech bylo provedeno kompletní geodetické zaměření v rozsahu polohopis a výškopis, nejnnutnější arboristické zásahy a ošetření významných dřevin. Byly a nadále jsou odstraňovány nálety a postupně likvidovány plevelné rostliny. Podle historických plánů jsou objevovány původní cesty, schodiště a jednotlivé skalky. Byl vyčištěn středověký náhon a upravena příjezdová cesta pro lepší dostupnost těžké techniky (Šindelář et al., 2007). Od roku 2008 jsou postupně autorkou práce obnovovány původní skalky.

2.2.9 Současnost – stav 2007 – 2011

V roce 2008 byl natočen dokumentární film Znovuzrození Bečovské botanické zahrady. Jedná se o sběrový dokument, ve kterém je popsána historie areálu i jeho budoucnost. Trvá 25 minut a jsou v něm například poprvé zveřejněny některé dobové

fotografie. Tento dokument je promítán především na akcích spojených s prezentací zahrady (Kopecká, 2008).

Koncem roku 2008 byla dodána studie rozvoje botanické zahrady od Ing. Tomáše Petra, jejímž cílem bylo shrnout potenciál tohoto unikátního místa, definovat smysluplné využití pro současnost, vytvořit stabilní objekty potřebné pro zpřístupnění zahrady veřejnosti i pro nutnou údržbu areálu. Prioritou je zde dokončení stavby zpevněné komunikace nutné pro údržbu a vybudování lávky přes řeku Teplou, která by měla sloužit jako hlavní přístupová cesta pro návštěvníky zahrady. Na tuto lávku už má ZO ČSOP Berkut i statický posudek. Dále se ve studii hovoří o zajištění infocentra s pokladnou, vybudování WC pro návštěvníky, hospodářského a administrativního zázemí a v neposlední řadě i zázemí a prostoru pro pořádání vzdělávacích, kulturních a dalších aktivit. V roce 2009 je také již připraven záměr na rekonstrukci Korunního rybníka (Kopecká, 2009).

V roce 2009 byl Českou televizí natočen dokument o Bečovské botanické zahradě v rámci cyklu Rajské zahrady II. Nese název Zapomenutý Bečov (12. díl série) (Anonymus, 2012a). Snímek byl návštěvníkům představen při příležitosti konání akce Vítání jara začátkem dubna 2010 (Havelka, 2010).

Dne 14.8.2009 bylo vyvěšeno oznámení Městského úřadu v Bečově nad Teplou o záměru pronájmu pozemkových parcel p. p. č. 1797/2 o celkové výměře 3 381 m² v katastrálním území Bečov nad Teplou na dobu 30 let, se záměrem sloučit tento pozemek ke stávajícímu pozemku Bečovské botanické zahrady. Podmínkou je zhodnocení postupu prací obnovy po deseti letech (Anonymus, 2009). Již 15.6.2009 byla na zasedání rady města Bečov nad Teplou schválena nájemní smlouva mezi městem a ZO ČSOP Berkut na provozovnu Bečovská botanická zahrada (Anonymus, 2009a).

V roce 2011 také došlo na změnu územního plánu města, která se týkala i botanické zahrady. Lokalita p. p. č. 1797/1 část a 1797/2 v katastrálním území Bečov nad Teplou, původní funkční náplní les byla změněna na zónu speciální zeleně – botanickou zahradu ZSx (pozn. autorky: jedná se o část lesního komplexu pro testování dřevin). Další změnou byla p. p. č. 1776/10, původní funkční náplní zóna speciální zeleně – botanická zahrada ZSx, změněna na vodní plochu (pozn. autorky: jedná se o původní Korunní rybník) (Anonymus, 2011).

V roce 2011 dostala zahrada dotaci 3,5 milionu Kč z Programu rozvoje venkova. Bude využita na rekonstrukci sbírkové části zahrady, cesty, chodníky, můstky (zkrátka

na vše technické). Projekt Cesty zámeckých pánů musí být předfinancován a prostřednictvím místní akční skupiny Náš region byl na tento projekt získán úvěr. Součástí tohoto projektu je i vybudování 700 m oplocení areálu (Kozohorský, 2011).

V listopadu 2011 byly do areálu zahrady instalovány obrovské sochy. Jedná se o šest dřevěných soch od Václava Gatarika. Jsou vytvořeny přímo pro Bečovskou botanickou zahradu a symbolizují květy a figury (např. matka, anděl) se symbolikou zrození. Jsou z dubového dřeva, polychromované, 5 – 12 m vysoké. Většina figur je zároveň i ptačími hnízdy (např. socha poutníka má na zádech ruksak pro sovu či dravce). Sochy jsou vyvedeny v národních barvách – modré, bílé a červené (Wegnerová, 2011). Sochy jsou ze dřeva přímo z botanické zahrady. Václav Gatarik na nich pracoval od května do listopadu 2011 (Kopřiva, 2011).

Oplocení Bečovské botanické zahrady bylo vybudováno hlavně kvůli zlodějům a vandalům. Od roku 2005 zde byly způsobeny škody za 100 000 – 150 000 Kč. Byly poničeny atrakce na dětském hřišti a odcizeno sportovní náčiní (Wegnerová, 2011).

5. prosince 2011 se údolím Bečova prohnala vichřice. Silný vítr poškodil vzácné stromy i provedené práce na úpravách terénu, cest a vybudovaných stavebních prvků nutného zázemí. Nejvíce poškozeny byly stromy v okolí památeční desky vrchního zahradníka a srubu (Haláková, 2011).

V roce 2012 chce ZO ČSOP Berkut získat prostředky na výsadbu rostlin z Operačního fondu životního prostředí. Jedná také s jinými botanickými zahradami či soukromými subjekty o možnosti získat od nich rostliny (Kozohorský, 2011).

2.2.10 Spojitost s Průhonicemi

Hrabě Arnošt Emanuel Silva Tarouca (zakladatel Průhonického parku a propagátor introdukce cizokrajných rostlin) byl tchánem zakladatele bečovského Alpina, JUDr. Heinricha z Beaufort-Spontin. Tato příbuznost vedla ke vzájemné spolupráci. U řady taxonů byl hrabě Silva Tarouca prvním pěstitelem v republice. Často je nechával testovat právě v Bečově, zda jsou schopny přežít naše klimatické podmínky. Zde byly rostliny pod dohledem zahradníků dále sledovány, aklimatizovány a množeny (Šindelář et Sochorová, 2005). Po dokončení byl areál honosně nazýván „Druhé Průhonice“ (Jaša et Dyedeková, 2011).

2.2.11 Johann Koditek – vrchní zahradník

Jan Ferdinand Koditek (24.2.1874 Kopki, okres Przemysl, západní Galícia, Polsko – 19.10.1940 Zschadrass nedaleko Colditz, Sasko). Jeho jméno původně znělo Kodidek, ale bylo později pozměněno. Pocházel ze zahradnické rodiny (jeho otec Jan Kodidek byl panský zahradník ve městě Kopki). Kdy přišel do Bečova se neví, ale bral si zde roku 1911 svou druhou ženu, tudíž se usuzuje, že zde v té době již působil. Jeho prvním známým bydlištěm byl dům č.p. 246 (za dnešním bývalým kinem), roku 1940 byl zapsán v domě č.p. 247, dnešní zámecké vodárně. Jako vrchní zahradník (Ober Gärtner) vypracoval detailní plány všech parků a okrasných zahrad v areálu hradu a zámku a zpracoval projekt alpina. Po smrti v Sasku byl převezen do Bečova a 26.10.1940 pochován na místním hřbitově (Jaša et Dyedeková, 2011).

3 METODIKA

3.1 CÍLE PRÁCE

Cíli této práce je rozšíření dosavadních znalostí o historickém Beaufotském alpinu v Bečově nad Teplou, podchycení taxonů cévnatých rostlin dosud přežívajících z původních výsadeb, sestavení přehledu taxonů, srovnání historicky udávaných taxonů s výsledky vlastního průzkumu, vytvoření rámcového návrhu obnovy alpina a vytvoření detailního návrhu obnovy vybraných perspektivních ploch alpina v kontextu historie i současných požadavků na využití lokality.

3.2 ZDROJE INFORMACÍ O PŮVODNÍM POČTU ROSTLIN

(založeno na údajích uvedených v Špaková, 2010)

Původní pěstované rostliny byly sepsány pro bakalářskou práci na základě pěti dostupných zdrojů. Nejvýznamnějším zdrojem, co se obsahu týče, byly nabídky produkčního zahradnictví (Schloßgärten). Datování obou nabídek není přesně známo. Podle přepisu názvu stálé nabídky „Verzeichnis über Alpen-, Felsen- und Mauerpflanzen, Stauden-Gewächse der H. Beaufort'schen Schloßgärten in Petschau a. d. Tepl (~~Böhmen-Č.S.R.~~) D. Reich Sudetengau“ je ale zřejmé, že pocházejí až z období během 2. světové války, kdy již zahradnictví bylo zavedené. Obě nabídky byly nalezeny ještě v původním Státním oblastním archivu (dále jen SOA) Plzeň – pracoviště Žlutice při prvních archivních průzkumech.

První nabídka byla zřejmě nabídka stálá. Obsahovala 449 druhů či variet alpínek, skalních a zedních rostlin, 21 druhů alpínských keřů a 30 druhů či kultivarů trvalek.

Druhý nabídkový katalog byla tzv. zvláštní nabídka. Přesný název zněl „Sonderangebot über Alpenpflanzen und Staudengewächse, Schlossgarten Petschau a. d. Tepl“. Nabídka obsahovala 176 druhů či variet alpínek (v květináči), 7 druhů alpínských dřevin (v květináči) a 29 druhů či kultivarů trvalek (silné svazky).

Třetím zdrojem byly fotografie nalezené v SOA Plzeň – pracovišti Klášter Nepomuk. Bylo nalezeno celé album fotografií („Licht-Bilder H. Beaufort'sche Schlossgärten Petschau“). Mnoho rostlin a zejména dřevin zde bylo jednotlivě vyfoceno a druhově nebo v některých případech jen rodově popsáno. Některé rostliny z nepopsaných fotografií bylo možné určit pouze do rodu. Z fotografií bylo zjištěno 26 druhů (případně kultivarů) dřevin a 11 druhů či jen rodů bylin.

Čtvrtým zdrojem byly původní označovací cedulky. Ty byly postupně nalézány (a ještě v budoucnu nalézány budou) při pracích v zahradě. Většina byla pod silným nánosem zeminy. Původně zde byly cedulky čtyř typů – dřevěné, umělohmotné, plechové a porcelánové. Dřevěné cedulky nemají dlouhou životnost, proto se nedochovala žádná a jsou známy jen z fotografií. Umělohmotných cedulek bylo zatím nalezeno sedm. Všechny jsou bohužel ve špatném stavu, ale dobře čitelné. Plechových cedulek se dochovalo zatím 10. Čtyři byly čitelné úplně, 2 jen částečně (je znám rod) a 4 nebyly čitelné vůbec. Porcelánových cedulek se dochovalo zatím 10. Šest z nich je čitelných zcela, 4 jen částečně. Na těchto cedulkách z porcelánu jsou nalézána i čísla jednotlivých skupin označených německým „Gruppe“. Některé cedulky obsahovaly i názvy německé, informace o zařazení do čeledě či světadíl, kde je daný taxon původní.

Pátým zdrojem informací o původní skladbě alpina byly články v zahradnických novinách. Napsal je tehdejší vrchní zahradník Johann Koditek a byly publikovány v Möller's Deutsche Gärtner-Zeitung (konkrétně v číslech 12/1931, 13/1933 a 8/1936). Zde byla zahrada popisována od jejího vzniku až po její vypracování se na zahradu rovnající se svými kvalitami alpinu v Průhonících. V člancích bylo uveřejněno 146 druhů (případně jen rodů) rostlin. Některé rostliny byly uvedeny ve skupinách přímo tak, v jakém složení byly vysazeny na skalku. Místo čísla skalky byl však jen její popis – sklon svahu, délka, šířka.

Nově přibyly další tři zdroje informací o původní skladbě. Tyto zdroje jsou pro tuto práci velmi podstatné, protože pocházejí přímo z „pracovního procesu“ tvorby zahrady.

Šestým zdrojem je kompletní seznam rostlin vysázených v alpinu během tvorby. Tento seznam je veden v souhrnném sešitě nazvaném „Teichgarten“, který sepsal vrchní zahradník Koditek. Jsou zde krom jiného uvedeny výsadby jehličnatých dřevin, listnatých dřevin a keřů (stav ke konci roku 1937, uvedeno ve které části je dřevina zasazena a kolik kusů se v zahradě nachází) a výsadby v alpinu (keře, rody skalniček latinsky a německy + počet vysázených druhů – pokud byl jeden druh, byl vypsán celým jménem a rody kapradin s počtem druhů – opět pokud byl rod zastoupen jedním druhem, byl vypsán celým jménem).

Sedmým zdrojem jsou jednotlivé osazovací seznamy. Ve Státním oblastním archivu (SOA) Plzeň – pracovišti Klášter u Nepomuku byly nalezeny osazovací seznamy k 15 skupinám v alpinu. Některé skupiny byly v průběhu vytváření alpina přetvářeny a i tyto změny jsou z nich zaneseny. Je v nich zaneseno kdy byla skalka

změněna (prvotní osázení se v archivu prozatím nenašlo), kdy byly změny zaneseny do listin a jednotlivé údaje ke každé rostlině. Téměř každá rostlina má u sebe údaj v kolika kusech byla vysazena (staré kusy a nové, dovysazené), jakou měla rostlina etiketu (pokud měla, tak prozatím jsou zaznamenány dřevěné, hliníkové a porcelánové), odkud a kdy byla rostlina zakoupena a v poznámce případně, co se s rostlinou dělo dále (přesazení, výměna, úhyn). Ke skupině č. 17 prozatím známe jen soupis rostlin a plánek, ale žádné podrobnosti. Dalších 10 seznamů patří k výsadbám v krajinářském parku. I zde bylo u jednotlivých (převážně) dřevin uvedeno kolik kusů bylo vysazeno, kdy byly zakoupeny (případně, že pocházely z vlastní produkce), co se s nimi dělo v průběhu času (přesazení – kdy + náhrady, úhyn – někdy uvedena příčina) a zda měla dřevina svou etiketu.

Posledním zdrojem jsou samotné plány jednotlivých úseků celého areálu. V nich byly zapsány převážně dřeviny. Plánek bylo nalezeno 40, z toho 20 patřilo ke krajinářskému parku s Korunním rybníkem a 20 plánek byly jednotlivé skalky.

3.3 VLASTNÍ METODIKA PRÁCE

Floristický průzkum v Beaufortském alpinu v Bečově nad Teplou navázal na předchozí průzkumy v sezóně 2009/2010. Během odstraňování náletových dřevin a dalších obnovovacích pracích byly nalezeny další původní taxony.

Terén byl navštěvován v sezónách 2010/2011 a 2011/2012. V obou sezónách bylo pokračováno v čištění původních skalek jak autorkou této práce, tak výpomocí během mezinárodních workcampů (působily v zahradě vždy týden během letních měsíců). Terén byl prozkoumáván od konce března do konce srpna průměrně jednou za dva týdny a ještě několikrát v průběhu podzimu.

Zvolenou metodou průzkumu bylo rozdělení terénu na několik částí a určování rostlin podle Klíče ke květeně České republiky (Kubát et al., 2002). Některé rostliny nebylo možné tímto klíčem určit, proto byla využita online databáze skalniček (2010). Zájmové druhy byly nafoceny a některým byla vytvořena i herbářová položka, aby bylo možné je později dourčit.

V zimním období 2010/2011 a letním období (8/2011) byl opět navštíven SOA Plzeň – pracoviště Klášter Nepomuk, kam byly přesunuty veškeré známé materiály z původního umístění v SOA Plzeň – pracoviště Žlutice. Došlo zde k objevení nových materiálů o Beaufortském alpinu. Tyto materiály (soupisy, mapové podklady, fotografie

či kresby) byly nafoceny, naskenovány a některé i okopírovány, aby mohly být využity k tvorbě této práce. Byly objeveny i nové informace o Johannu Koditkovi, které byly sepsány autorem knihy o Bečově nad Teplou (viz kapitola 2.2.11).

Z nově objevených plánů a soupisů jednotlivých skalek byly vybrány 3 skalky, které byly detailněji řešeny v rámci synonymiky jednotlivých původně vysazených taxonů a jejich sehnatelnosti v současnosti. Dohledávání velmi ztěžoval fakt, že originální nalezené názvy taxonů neobsahují jméno autora popisu. Skalky byly vybírány podle toho, zda je bylo možné v terénu i dnes lokalizovat a zda budou moci být osázeny případně původními rostlinami (tzn. nejsou skryty pod stromy, ale dopadá na ně dostatek světla).

U rostlin, které byly v původních výsadbách vybraných skalek, bylo zjišťováno, zda je možné je v dnešní době sehnat k opětovnému vysazení. Byla řešena jejich synonymika v průběhu času (jelikož se stává, že se jména občas pozmění) a poté procházeny jak nabídkové katalogy nejrůznějších zahradnických firem (byl kontaktován i jeden z původních dodavatelů rostlin – Zahradnictví Vejtasa z Jaroměřic nad Rokytnou), tak Indexy seminum různých botanických zahrad.

Synonymika byla řešena pomocí pěti informačních zdrojů. Dva zdroje byly knižní, tři internetové.

Prvním knižním zdrojem byla Flora Alpina (Aeschmann et al., 2004), poskytující dnes nejucelenější souhrn flóry Alp. V bývalém Beaufortském alpinu ovšem nebyly rostliny původem pouze z Alp, proto byla použita ještě kniha Alpinky (Pilát et Deyl, 1964). Novější souhrnnou knihu se seznamem skalniček bohužel neznáme. Pokud bude takováto kniha objevena, bude pak dle ní synonymika rostlin znovu upravena.

Jako internetové zdroje názvosloví byly využity stránky kadel.cz/skalnický RNDr. Pavla Slabého (stránky obsahující údaje o více než 17 000 rostlinách vhodných do skalek) a dvě databáze rostlin – The International Plant Names Index (2012) a Tropicos (2012). V posledních dvou jmenovaných vyhledávacích bylo nutné již vědět, jak se daná rostlina přesně jmenuje, včetně toho, jak se správně píše její latinské jméno. Jinak nebyly vyhledávače schopné taxon vyhledat. V této práci bylo nejčastěji využíváno způsobu vyhledávání konkrétního taxonu pomocí rodového názvu kvůli eliminaci případných nepřesností v původně sepsaných názvech zahradníkem. Poté již bylo možné konkrétní druh většinou nalézt bez problémů. V případě nejasností byly rostliny vyhledávány i v další literatuře či internetu a nalezené údaje byly zaznamenány jako poznámka pod sepsanou synonymiku z použitých pěti zdrojů.

Poté byly rostliny vyhledány v katalozích nebo internetových obchodech zahradnických firem, nabídek semen a Indexech seminum botanických zahrad nejen z České republiky, ale i zahraničních, aby bylo známo, zda se rostliny dají dosud sehnat k opětovné výsadbě.

4 VÝSLEDKY A DISKUZE

4.1 NOVÉ INFORMACE O BEAUFORTSKÉM ALPINU

Již při první návštěvě SOA v Klášteře u Nepomuku roce 2009 bylo řečeno, že by bylo dobré dohledat i různé platby vzniklé se zakládáním alpina. Tehdy bylo časově možné projít pouze jednu krabici s účty, kde se bohužel nic spojeného s alpinem nenacházelo. Až při návštěvě v roce 2011 zde byl nalezen sešit „Teichgarten“ (Koditek, 1908 – 1937), kde jsou všechny platby sepsány, včetně popisu, jak se areál postupně rozrůstal (viz následující kapitoly a tab. č. 6 – 12). Podle těchto údajů bude možné při další návštěvě archivu zkusit prohledat krabice podle let, kdy k platbám docházelo.

4.1.1 Rozloha areálu

(údaje zjištěné ze sešitu „Teichgarten“ a z konkrétních plánů areálu od Johanna Koditka)

Původně vlastnili poslední majitelé panství Korunní rybník (Kronteich) a louku, která na něj navazovala (tzv. Kronteichwiese) o rozloze 2,555 ha. Na této louce vybudovali roku 1908 zeleninovou zahradu, od roku 1912 přibyla hraběcí zahrada a také bramborové pole. Od roku 1913 bylo členění zahrady (zvané v plánech dohromady užitková – příloha č. 4) takovéto: hlavní zahrada (2 728 m²), hraběcí zahrada (2 280 m²) a bramborové pole (1 200 m²). Konkrétně se užitková zahrada skládala ze 2 částí. První polovina byla z deseti ploch, kompostu, pískových pařenišť, klasických pařenišť, kůlen na nářadí, skleníků, vchodu, pracovního prostoru a záhonů A a B. Druhou (zadní) část tvořila okrasná zahrada, tedy vlastně park s rybníkem. Postupným přikupováním v letech 1922 – 1927 se k vlastnímu pozemku louky přidaly téměř 2 ha pozemků ve svahu (viz tab. č. 6 a příloha č. 3), kde bylo poté vybudováno samotné alpinum (které samotné mělo rozlohu 0,3526 ha). Celkově tedy byla plocha areálu 4,5246 ha a za pozemky bylo zapláceno 18 098,31 Kčs.

Tab. č. 6: Celková plocha – „Teichgarten“

nákup	původní vlastník půdy	rozloha (ha)	kupní cena (Kčs)
vlastní pozemek	louka za Korunním rybníkem	2,5550	
1922	farní půda	0,9008	4 830,44
1925	Schubert	0,6410	9 797,07
1927	farní půda	0,4098	3 417,60
1927	Wondraschek	0,0180	53,20
Celkově		4,5246	18 098,31

Petr (2008) ve své studii uvádí současnou rozlohu areálu, která činí 8,1970 ha. Zde již není zahrnuta plocha zahradnictví, které je přebudováno na výrobní podnik Elektro. V původních Koditkových zápisech (podle zakreslení v plánech – příloha č. 3) chybí dnes největší část areálu, lesní komplex. Oněch 19 ha, které uvádí Jaša et Dyedeková (2011), bude nejspíše chyba – zřejmě chybějící desetinná čárka, protože sám Koditek uvádí zakoupení svahu o rozloze celkem 1,9696 ha.

4.1.2 Výdaje za areál v letech 1918 – 1937

Koditek v sešitě „Teichgarten“ sepsal i údaje o výdajích za různé stavby a práce v areálu. Tabulky č. 7 a 8 se týkají výdajů za zahradnictví, kde se budovaly skleníky, záhony a různé budovy zázemí. Celkově bylo za stavby vydáno 262 369,93 Kčs. K tomu byla sepsána ještě zvláště tabulka s údaji, kolik bylo vydáno jen za vyzdívání různých pařenišť. Bylo to 11 384,45 Kčs (tab. č. 8).

Tab. č. 7: Stavby v areálu

rok	stavba	stavební výlohy (Kčs)
1925	20 m dlouhý zeleninový skleník	11 193,69
1927	sklad	7 576,56
1927	kůlna na uhlí	1 184,60
1927	dřevěná kůlna	1 643,00
1927	vstupní brána	2 278,46
1927	truhlíky	2 838,70
1927	zeleninové záhony	8 734,53
1927	zvětšení – zeleninový skleník	14 428,86
1928	skleník	212 491,53
celkově		262 369,93

Tab. č. 8: Vyzdění pařenišť a pískovišť

rok	Výlohy (Kčs)
1931	6 399,00
1933	3 386,65
1934	1 598,80
celkově	11 384,45

Celkové výdaje za zahradnické práce a za stavby z let 1918 – 1937 jsou uvedeny v tabulkách č. 9 a 10. Celkově bylo vydáno za zahradnické práce 194 581,66 Kčs, z čehož rostliny stály dohromady 29 190,26 Kčs. Za stavby pak bylo vydáno 273 754,41 Kčs. Součet celkových sum obou tabulek je 468 336,07 Kčs.

Tab. č. 9: Zahradnické práce

účel platby	suma (Kčs)
pomocníci, nádeníci	128 217,80
rostliny	29 190,26
materiály	25 280,95
realizace	11 892,65
celkově	194 581,66

Tab. č. 10: Stavby

účel platby	suma (Kčs)
výplaty	58 337,02
materiály	159 942,11
realizace	55 475,28
celkově	273 754,41

Jako poslední byly v sešitě „Teichgarten“ sepsány výdaje dle jednotlivých let za zahradu (tab. č. 11) a za stavby (tab. č. 12). Podle těchto tabulek bylo na zahradu celkem vydáno 194 545,22 Kčs. Z toho bylo na rostliny dáno 29 153,82 Kčs. Je vidět, že Koditek nebyl pečlivý při sepisování dat, protože údaje z předchozích tabulek č. 9 a 10 se liší.

Tab. č. 11: Výdaje - Gartenanlage v rozpisu jednotlivých let (údaje v Kčs)

rok	mzdy-práce	rostliny	materiály	různé	celkem
1918	13 847,70	3 748,50	5 838,93	-	23 435,13
1919	6 089,00	2 183,55	2 108,36	-	10 380,91
1920	4 474,91	3 540,55	5 116,15	-	13 131,61
1921	852,40	321,90	1 554,50	3 115,30	5 844,10
1922	5 840,07	637,30	2 759,05	108,00	9 344,42
1923	18 574,50	1 736,04	3 073,70	4 828,55	28 212,79
1924	6 879,18	1 739,30	580,30	1 131,70	10 330,48
1925	6 767,86	842,90	188,06	-	7 798,82
1926	8 761,19	2 205,25	708,85	340,00	12 015,29
1927	13 439,05	-	1 719,42	1 574,00	16 732,47
1928	14 440,69	5 307,69	984,50	323,80	21 056,68
1929	4 071,34	3 790,13	238,60	-	8 100,07
1930	5 183,64	-	-	250,00	5 433,64
1931	3 136,25	2 071,25	410,53	-	5 618,03
1932	3 235,78	100,06	-	80,00	3 415,84
1933	2 375,50	87,80	-	-	2 463,30
1934	1 683,67	-	-	-	1 683,67
1935	2 445,07	87,20	-	141,30	2 673,57
1936	2 053,00	-	-	-	2 053,00
1937	4 067,00	754,40	-	-	4 821,40
celkem	128 217,80	29 153,82	25 280,95	11 892,65	194 545,22

Tab. č. 12: Výdaje – stavby v rozpisu jednotlivých let (údaje v Kčs).

rok	mzdy	materiály	různé	celkem
1925	4 751,20	1 266,60	5 175,80	11 193,60
1927	11 878,86	13 369,35	15436,53	40 684,74
1929	37 045,01	145 668,07	29 778,45	212 491,53
1931	2 039,00	711,00	3 649,00	6 399,00
1933	2 028,15	782,50	576,00	3 386,65
1934	594,80	144,50	859,50	1 598,80
celkem	58 337,02	161 942,02	55 475,28	275 754,32

4.1.3 Původ vysazených taxonů

Rostliny vysázené v alpinu pocházely ze 4 různých zdrojů. Většina byla napěstována v zámeckém zahradnictví. Jak již bylo zmíněno v literární rešerši, další rostliny pocházely od ekonomického rady F. Sündermanna. Z nalezených zdrojů bylo zjištěno 18 druhů. Další rostliny pocházely z Průhonic. Celkem to bylo 17 druhů. Tyto rostliny byly nejspíše získány v rámci spolupráce s Arnoštem Emanuelem Sylva-Taroucou. Poslední známý dodavatel rostlin do zahrady bylo Zahradnictví Vejtasa. Z tohoto zahradnictví byly objednány rostliny v roce 1935. Toto zahradnictví existuje od roku 1901 dodnes (Vejtasa, 2006). Se zahradnictvím je autorka práce v kontaktu a možná budou nalezeny i původní objednávky rostlin a seznam se tak dále rozšíří. Pan Vladislav Vejtasa (in verb.) uvedl, že objednávkové knihy z tohoto roku stále vlastní.

U mnoha rostlin bohužel nebyl původ uveden. Nejspíše proto, že v osazovacích seznamech bylo zapsáno osázení po změnách, které probíhaly v letech 1934 – 1935, zatímco vlastní osazování probíhalo již od roku 1927. U dřevin vysazených v parkové části nebyl jejich původ většinou uveden (pouze u některých bylo zapsáno, že se jedná o vlastní výpěstky). Jen u malého množství bylo kromě roku nákupu uvedeno i odkud dřevina pocházela (R. Theusing, St. Tepl, R. Grünberg).

4.1.4 Srovnání počtu vysazených taxonů

Pro srovnání počtu vysazených taxonů byly využita data získaná z kompletních výsadeb (v příloze č. 1 označeno jako KSD). Charakteristika tohoto zdroje viz Metodika. Tato data byla rozdělena podle typu rostlinné výsadby na jehličnany, listnaté stromy, keře a alpské keře, rody alpínek a kapradiny. Kodítek na konci soupisu taxonů uvádí i souhrnnou tabulku s počty druhů (tab. č. 13).

Tab. č. 13: Souhrn výsadeb (Koditek, 1938, sešit Teichgarten).

typ výsadby	počet druhů
jehličnany	75
listnaté stromy	56
listnaté keře	86
alpínské keře	43
alpínské rostliny	691
alpínské kapradiny	7
celkem	958

Co se týče jehličnanů, stav výsadeb ukazuje tab. č. 14.

Tab. č. 14: Výsadby jehličnanů v areálu. D – druh, K – kultivar, TG - Teichgarten

rod	počet D + K v TG	počet v celk.seznamu
<i>Abies</i>	9	10
<i>Chamaecyparis</i>	5	11
<i>Juniperus</i>	12	19
<i>Larix</i>	2	2
<i>Picea</i>	15	17
<i>Pinus</i>	9	10
<i>Pseudotsuga</i>	1	1
<i>Taxus</i>	4	6
<i>Thuja</i>	13	17
<i>Thuyopsis</i>	2	2
<i>Tsuga</i>	3	4

Koditek v zápise uvádí, že bylo vysazeno 11 rodů celkem v 75 druzích a kultivarech. Výsadby se týkaly jak krajinářského parku, tak alpina. V celkovém výpisu taxonů (příloha č. 1) je však uvedeno druhů a kultivarů celkem 99. Počet rodů zůstal stejný. Po sjednocení nomenklatury taxonů se toto číslo nejspíše o něco sníží.

U listnatých dřevin uvádí Koditek 56 druhů a kultivarů listnatých stromů, 86 druhů a kultivarů keřů a 43 druhů alpínských keříků (viz tab. č. 13). Pro tyto tři kategorie byla vytvořena souhrnná tabulka (tab. č. 15) známých počtů taxonů, protože některé rody se v některých kategoriích překrývaly. Keřů bylo sepsáno ve skutečnosti jen 85, neboť Koditek počítal *Berberis thunbergii* dvakrát. Součtem počtů jednotlivých kategorií se dostáváme k číslu 184. V celkovém výpisu taxonů bylo sepsáno dohromady 250 druhů a kultivarů listnatých dřevin rodů, uvedených v deskách „Teichgarten“. Toto číslo se opět nejspíše sníží, protože některé kultivary (hlavně rodů *Betula* a *Spiraea*) jsou si názvem velmi podobné. Navíc byly zjištěny v jednotlivých osazovacích seznamech ještě další rody, které Koditek do souhrnu z roku 1938 nezapsal. Byly to rody *Buxus*, *Azalea*, *Weigelia* a *Jamesiana*.

Tab. č. 15: Výsadby listnatých dřevin v areálu. Čísla označují druhy i kultivary. Sloupec „zjištěno“ uvádí počet taxonů (tj. druhů i kultivarů) v celkovém seznamu (příloha č. 1)

rod	stromy	keře	alp.keře	zjištěno
<i>Acer</i>	9	6	0	19
<i>Aesculus</i>	4	0	0	4
<i>Alnus</i>	1	0	0	2
<i>Amorpha</i>	0	1	0	1
<i>Arctostaphylos</i>	0	0	2	2
<i>Berberis</i>	0	5	0	5
<i>Betula</i>	4	0	1	10
<i>Biota</i>	0	0	1	1
<i>Bruckenthalia</i>	0	0	1	1
<i>Calycanthus</i>	0	1	0	1
<i>Caregana</i>	2	1	0	4
<i>Carpinus</i>	1	0	0	1
<i>Castanea</i>	1	0	0	1
<i>Cercidiphyllum</i>	0	1	0	1
<i>Colutea</i>	0	1	0	1
<i>Cornus</i>	0	4	0	9
<i>Corylus</i>	1	2	0	5
<i>Cotoneaster</i>	0	2	4	7
<i>Crataegus</i>	3	0	0	4
<i>Cydonia</i>	0	1	0	3
<i>Cytisus</i>	0	0	1	1
<i>Daboecia</i>	0	0	1	1
<i>Daphne</i>	0	0	3	4
<i>Deutzia</i>	0	3	0	5
<i>Eleagnus</i>	0	1	0	1
<i>Empetrum</i>	0	0	1	1
<i>Erica</i>	0	0	4	5
<i>Euonymus</i>	0	2	1	3
<i>Fagus</i>	3	0	0	5
<i>Forsythia</i>	0	1	0	2
<i>Fraxinus</i>	3	0	0	3
<i>Ginkgo</i>	1	0	0	1
<i>Halimadendron</i>	0	1	0	1
<i>Hippophae</i>	0	1	0	1
<i>Hydrangea</i>	0	2	0	2
<i>Hypericum</i>	0	0	3	3
<i>Laburnum</i>	0	2	0	2
<i>Ligustrum</i>	0	2	0	3
<i>Liriodendron</i>	1	0	0	1
<i>Lonicera</i>	0	5	1	8
<i>Mahonia</i>	0	1	0	1
<i>Pachysandra</i>	0	0	2	2
<i>Phellodendron</i>	1	0	0	1
<i>Phyladelphus</i>	0	4	0	5
<i>Pirus</i>	1	0	0	3
<i>Platanus</i>	3	0	0	3
<i>Paeonia</i>	0	1	0	4
<i>Populus</i>	3	0	0	4
<i>Potentilla</i>	0	0	2	2
<i>Prunus</i>	0	4	0	6

rod	stromy	keře	alp.keře	zjištěno
<i>Quercus</i>	5	2	0	11
<i>Rhamnus</i>	0	2	0	2
<i>Rhododendron</i>	0	0	1	1
<i>Rhododendron</i>	0	0	6	8
<i>Rhus</i>	0	2	0	2
<i>Ribes</i>	0	3	0	4
<i>Robinia</i>	1	0	0	2
<i>Rodotypus</i>	0	1	0	1
<i>Salix</i>	2	0	3	6
<i>Sambucus</i>	0	2	0	4
<i>Sophora</i>	1	0	0	1
<i>Sorbus</i>	1	0	0	1
<i>Spiraea</i>	0	5	3	16
<i>Staphylea</i>	0	2	0	3
<i>Symphoricarpos</i>	0	2	0	3
<i>Syringa</i>	0	3	0	5
<i>Tamarix</i>	0	1	0	1
<i>Tilia</i>	3	0	0	4
<i>Ulmus</i>	1	1	0	4
<i>Veronica</i>	0	0	1	1
<i>Viburnum</i>	0	3	0	4

U výsadeb alpínských rostlin byly sepsány rody rostlin a počet jejich vysazených druhů. Celkový stav ukazuje příloha č. 2. V tab. č. 13 uvádí Koditek celkem 691 vysazených druhů do alpina. Zřejmě však některé druhy nezapočítal, neboť součtem jím vypsaných počtů druhů vychází číslo 698. Do této práce se podařilo zjistit v celkovém počtu 728 taxonů. Příčina vyššího čísla bude nejspíše v tom, že u některých rodů je znám celkem vysoký počet kultivarů (*Aster*, *Delphinium*, *Phlox* atd.), přestože od 16 rodů prozatím není znám žádný konkrétní zástupce.

U kapradin Koditek uvádí v součtu celkových výsadeb 7 druhů (tab. č. 13). V soupisu kapradin ovšem vypisuje 7 rodů celkově o 12 druzích. Pro tuto práci bylo zjištěno průzkumem zdrojů 10 druhů kapradin v oněch 7 rodech (viz tab. č. 16).

Tab. č. 16: Výsadby kapradin v alpinu. TG – sešit „Teichgarten“

rod	počet druhů TG	zjištěno
<i>Adiantum</i>	1	1
<i>Allosurus</i>	1	1
<i>Aspidium</i>	2	3
<i>Asplenium</i>	2	0
<i>Cystopteris</i>	3	2
<i>Onoclea</i>	1	1
<i>Selaginella</i>	2	2
Celkem	12	10

4.1.5 Celkový počet taxonů

Podle Koditkova soupisu v tab. č. 13 ze sešitu „Teichgarten“ bylo do areálu vysazeno 958 taxonů. V článkách z let 1931 a 1933 uvádí Koditek 1300 – 1400 taxonů (1100 plus 200 – 300 z alpské louky), Russ (1936) uvádí ve svém díle o Tepelsku 1800 taxonů a reklamní leták na zámecké zahradnictví nabízí k prodeji dokonce 3000 různých alpských rostlin (obr. č. 5). Z těchto počtů se prozatím nejvíce blížíme Koditkovým článkům, jelikož prozatím bylo zjištěno 1228 taxonů (viz příloha č. 1). Mnoho z nich jsou kultivary – hlavně u dřevin, rodů *Rosa*, *Delphinium*, *Phlox* či *Aster*. Až bude dořešena nomenklatura jednotlivých rostlin, nejspíše dojde ke snížení počtu taxonů, protože je téměř jisté, že některé druhy budou v původních zdrojích zapsány pod různými synonymními názvy. Také některé taxony zde napsané téměř shodně, jen třeba s převrácenými písmeny v názvu, budou sníženy. Pokud by byly v archivu nalezeny další osazovací seznamy jednotlivých skalek (prozatím bylo nalezeno pouhých 16 ze 47), pomohlo by to jistě ke zjištění druhů oněch 16 rodů, u kterých bohužel žádné konkrétní druhy neznáme a doplnily by se mezery v chybějících počtech druhů z přílohy č. 2.

Obr. č. 5: Reklama na zámecké zahradnictví z dámského časopisu (foto Jiří Šindelář)

Der kleine Alpengarten
ist die große Mode der Zeit.

Nicht nur im Blumen- oder Gemüsegarten, sondern auch in jeder Haus- oder Hofecke, wo sonst kein Strauch wächst und keine Blume blüht, kann man ein entsprechend großes Gärtchen oder einen Garten herrichten und so „die Steinöde in Leben verwandeln“.

Diese kleinen Alpen- oder Gebirgsgärten finden immer mehr Liebhaber und wer einmal sich damit beschäftigt, wird und bleibt ein eifriger Anhänger.

Die Schloßgärtnerei Pötschau besitzt einen der größten überhaupt bestehenden Alpengärten.

Sie hat in dieser Hinsicht internationalen Ruf und tätigt einen internationalen Versand.

Sie züchtet nicht weniger als **3000** verschiedener Arten von Alpenpflanzen.

Daher ist sie in der Lage, zumal im Inlande, zu den billigsten Preisen bei einzig dastehender Auswahl jede beliebige Stückzahl oder Menge zu liefern. Auf Wunsch bereit sie gern und kostenlos, sowohl im Kauf von Pflanzen, wie in der Anlage von Alpengärten jeder Größe.

Mir empfehlen ferner zum Versand nach allen Orten des In- und Auslandes unsere eigengezüchteten, seit vielen Jahren erprobten (besonders auch in kälteren Gegenden vorzüglich gedeihenden) farbenreichen **Phloxe**, chinesische **Paeonien** (Pfingstrosen), **Mittersporne** (Delphinium), **Herbstastern**, **Selenium** (Gartenjonne), sowie viele andere **Perennen** höherer und niederer Arten.

Gelegentliche Besichtigung gestatten wir gerne!

Schloßgärtnerei Pötschau bei Karlsbad (Böhmen).

4.2 VÝSLEDKY PRŮZKUMŮ

4.2.1 Rostliny dosud přežívající v areálu

Soupis dosud žijících taxonů byl vytvořen již pro bakalářskou práci (Špaková, 2010), na niž zde navazují. Dosud žijící taxony, historicky doložené, jsou vyznačeny v příloze č. 1. Nyní se podařilo soupis o několik taxonů rozšířit.

4.2.1.1 Bylinné taxony

Z původních výsadeb bylo v areálu nalezeno 22 zástupců. Nově byly v průběhu rekonstrukčních prací nalezeny taxony *Cyclamen europaeum* (v místě původní skalky č. 9), u kterého se Ing. Šindelář domníval, že byl odcizen, *Sedum spurium* (na dvou místech) a *Waldsteinia trifoliata* (v místě původní skalky č. 9). V bakalářské práci (Špaková, 2010) byly zmíněny taxony *Aconitum variegatum*, *Convallaria majalis*, *Hepatica nobilis* a *Malva moschata* jako druhy, které mohly být z původních výsadeb. Tato hypotéza byla nyní potvrzena. Dále byly uvedeny taxony *Anemone nemorosa*, *Digitalis purpurea* a *Digitalis grandiflora*, *Epimedium* × *rubrum* a *Gnaphalium sylvaticum* a *Pulmonaria* jako taxony vhodné k zachování. I tyto taxony byly zjištěny i v původních výsadbách v prozatímní podobě rodů (k těmto taxonům zatím nebyly zjištěny konkrétní původní vysazené druhy). U druhu *Euphorbia epithymoides* bylo nalezeno při pročištění prostoru za skalkou č. 17 několik dalších trsů.

Špaková (2010) zmiňuje i druh *Lathraea squamaria* subsp. *squamaria*, původně se vyskytující v místě současného dětského hřiště. Při průzkumech zadní části zahrady v části vedle rybářských sádek byl tento druh v hojných počtech opět nalezen. V této, prozatím nejméně prozkoumané části, byly objeveny i taxony *Sedum spurium* a *Galanthus*, jež jsou zřejmě z původních výsadeb.

4.2.1.2 Dřevinné taxony

Dřeviny zaujímají z původních výsadeb velkou část toho, co přežilo do současnosti. V příloze č. 1 jsou vyznačeny taxony z původních výsadeb, které lze v areálu dosud nalézt. V předchozím přehledu (Špaková, 2010) byly uvedeny taxony v areálu nalezené během prvních průzkumů autorkou a Ing. Šindelářem. Většina dřevin se v areálu nadále vyskytuje. Pouze několik konkrétních již nalézt nelze. Jedná se o *Juniperus oxycedrus*, který se původně vyskytoval ve skalce č. 16. Druh byl zničen při

kácení náletů, kdy na něj dopadl kmen pokácené břízy. Dále byl pokácen kvůli špatnému stavu i *Picea abies* 'Inversa'. Několik vzrostlých jehličnanů, převážně *Picea abies*, bylo také zničeno vichřicí v prosinci 2011. Mezi zničenými exempláři byla i vzrostlá *Abies concolor*. Již dříve byl za bouře rozlomen i velký exemplář *Picea abies* v horní části alpina u skupin č. 13 a 14.

Co se historicky doložených rostlin týče, podařilo se nalézt záznamy o vysazení dalších 21 konkrétních taxonů. V bakalářské práci (Špaková, 2010) bylo historicky doloženo pouze 6. Nově tedy byly doloženy taxony *Abies concolor*, *Acer pseudoplatanus*, *Actinidia arguta*, *Alnus glutinosa*, *Betula pendula*, *Cercidiphyllum japonicum*, *Corylus avellana*, *Euonymus europaeus*, *Fagus sylvatica*, *Fagus sylvatica* 'Pendula', *Fagus sylvatica* f. *purpurea*, *Larix decidua*, *Lonicera xylosteum*, *Phellodendron amurense*, *Phyladelphus coronarius*, *Pinus jeffreyi*, *Pinus strobus*, *Quercus rubra*, *Sambucus racemosa* a *Staphylea pinnata*.

V současnosti probíhá kompletování mapových podkladů a soupisů výsadeb z SOA Plzeň – pracoviště Klášter u Nepomuku a některé neurčené dřeviny, převážně jehličnany a jejich kultivary, přeživší do současnosti, bude možné na základě těchto materiálů dourčit. Prozatím byl proveden rychlý průzkum ve svahu s alpinem, ke kterému se vztahují dva plány. V části zvané Koditkem „Vordere Berglehne“ byly podle původního plánu i dnes nalezeny taxony (názvy ponechané tak, jak je Koditek uvedl v osazovacím seznamu) *Pinus strobus*, *Fagus sylvatica pendula*, *Fagus sylvatica* (2×), *Fagus sylvatica purpurea*, *Pseudotsuga Douglasii* (3×), *Abies concolor*, *Abies* (dále Koditkem neurčeno), *Abies nordmaniana*, *Larix leptolepis* (3×), Fichten (čili *Picea abies*, které již v daném místě rostly, když bylo započato s výsadbami) a *Abies balsamea*. V části zvané „Rückwärtige Berglehne“ byly dodnes nalezeny *Thuja gigantea*, *Chamaecyparis pisifera plumosa*, *Betula verrucosa Youngi*, *Tsuga canadensis*, *Phellodendron amurense*, *Betula lutea*, *Acer pseudoplatanus purpureum*, *Abies concolor violacea*, *Picea engelmannii* a *Phyladelphus grandiflorus* (názvy opět ponechány tak, jak je sepsal Koditek).

Bohužel Koditek nebyl nejspíše nejpečlivější ani při tvorbě plánů, protože v těchto plánech jsou zakresleny i stromy, které již nejsou označeny svým číslem podle osazovacích seznamů. Takto třeba nebylo možné podle plánu dohledat *Cercidiphyllum japonicum*. Dřevina se v areálu stále nachází, v osazovacích seznamech je také zanesena, v plánu je v místě, kde se nachází, značka listnatého stromu také, ale chybí u ní číslo 69, pod kterým byla v osazovacím seznamu zapsána.

4.3 RÁMCOVÝ NÁVRH OBNOVY ALPINA

Samotné alpinum zaujímá pouze malou část celého svahu. Pro jeho obnovu je důležité postupovat jednotlivě a po částech. Z obnovy je momentálně provedeno toto: jsou obnoveny původní cesty podle Kodítkových plánů, vykáceny náletové dřeviny a obnaženy některé původní skalky (konkrétně č. 8, 17, 40, částečně 5, 6, 7, 12, 13, 14, 30).

Nejprve je důležité dokončit odstraňování dřevin z plochy alpina. Po prosincové vichřici je zde množství spadlých větví, které jsou pracovníky naházeny např. i na již odkrytou skalku č. 17. Tím, že bylo provedeno odstranění všech nežádoucích dřevin, jsou i větší možnosti osazování původními rostlinami v horních partiích alpina, neboť sem nyní dopadá poměrně velké množství světla. Celé alpinum se nyní dá rozdělit na čtyři části. Na tři dopadá slunečních paprsků dostatek, ale jedna část zůstala v zápoji lesa, jelikož dřeviny zde rostoucí nebyly a většina nejspíše ani nebude odstraněna. Tato prostřední část alpina je nyní významná tím, že zde roste *Actinidia arguta*, *Epimedium* × *rubrum*, *Omphalodes verna* a zasahuje sem i *Gentiana asclepiadea*, dokonce i bělokvětý exemplář. Doporučila bych tuto část pročistit, obnovit původní skalky do té míry, jak to bude možné a osázet rostlinami hajními (podrostovými) či skalničkami snesoucími velmi málo světla.

Je nutné pokračovat v odkrývání původních skalek do té míry, že se odstraní zemina natolik, aby byly vidět jednotlivé původní kameny tvořící kostru skalky. V horní části alpina bude momentálně možné téměř všechny plochy osázet původními skalničkami, samozřejmě se zřetelem k jejich požadavkům na půdu bude skalka také upravena. Levá část svahu je také téměř bez dřevin, jsou zde pouze po jednom exempláři *Larix decidua*, *Betula pendula* a *Pinus sylvestris*. Ty ovšem nijak zvláště nebrání světlu dopadat na skalky, jelikož jsou ve velkých rozestupech. Z původních rostlin zde rostou: *Geranium macrorhizum*, *Omphalodes verna* (i *Omphalodes verna* 'Alba'), *Arabis procurrens*, *Malva moschata* (v bílém i růžovém květu), *Aquilegia* sp. a *Ajuga reptans* 'Atropurpurea'. Pravá část svahu je bez dřevin úplně, protože jsou nad ní nataženy dráty elektrického vedení a plocha byla již dříve zcela vykácena. Zmizelo tak sice jistě mnoho vzácných dřevin, ale pro současnou situaci je to ideální stav. Z původních rostlin alpina jsou zde k nalezení: *Gentiana asclepiadea*, *Epimedium* × *rubrum*, *Aconitum variegatum*, *Vancouveria hexandra*. Všechny uvedené taxony budou na místech ponechány a zapracovány do nových konceptů osázení mikrolokalit.

Dále je potřebné vytvořit nové detailní plány jednotlivých skalek a pokusit se v archivu dohledat ještě ty zbývající nenalezené plány a osazovací seznamy. Ke všem původním rostlinám alpina sepsat synonymiku a sehnatelnost (tak jako je to vytvořeno pro skalky č. 8, 17 a 40 v následující kapitole). Podle toho, kolik rostlin se sežene se pak bude pokračovat v návrzích osázení jednotlivých skalek buď rostlinami stejnými, ale např. jinými kultivary nebo rostlinami podobnými. Rostliny sehané jako semena bude třeba napěstovat v klimaticky podobných podmínkách (čili nejspíše v Zahradě Teplá, asi 15 km od Bečova nad Teplou), pokud v areálu nebude vybudován vhodný skleník – s tím se ale prozatím nepočítá. Již nyní by bylo vhodné začít vytvářet svůj vlastní Index seminum, aby bylo možné výměnou získávat rostliny od jiných institucí. S novým vysazováním a se stávajícím stavem souvisí i to, že by bylo dobré vytvořit Index plantarum. Jeho základem je i tato práce, kde jsou zahrnuty přeživší skalničky a některé rozpoznané dřeviny. Zbylé dřeviny budou dourčeny v následujícím roce a bude zaznamenán i jejich stav.

Co se týče návštěvníků areálu, bylo by vhodné vytvořit označovací cedulky k důležitým dřevinám a původním přeživším skalničkám. Podle Otruby (2002) je to důležitý základní informační prvek, který informuje o rostlině bezprostředně, stručně a pravdivě. Její řešení má dle něj být adekvátní celku a jeho pojetí. Ing. Šindelář (ústní sdělení) řekl, že označovací cedulky podobné těm původním porcelánovým plánuje nechat vyrobit. Autorkou práce jsou postupně vypracovávány „listy“ k jednotlivým rostlinám, které budou k nahlédnutí při komentovaných prohlídkách. Zároveň byl autorkou práce vytvořen pro letní období prohlídek zahrady i obrazový průvodce, zahrnující obrazové materiály historické (portréty zakladatelů a původní snímky areálu) i současné (hlavně zajímavé rostlinné taxony).

Petr (2008) ve své studii hovoří o hlavním návštěvním okruhu. Návštěvník dle něj u pokladny obdrží se vstupenkou i základní schéma areálu. Okruh bude zahrnovat Korunní rybník s náhonem, projížďky na loďkách, solitérní dřeviny, systém historických cest, schodišť a záhonů ve svahu kopce a vyhlídku. Bližší informace o zajímavostech by měly být podávány na konkrétních místech v areálu pomocí informačních panelů nebo přenosného audiopřehrávače. Toto je ale zatím budoucnost. Prozatím jsou prováděny pouze komentované prohlídky po domluvě s Ing. Šindelářem či autorkou práce. Okruh prohlídky je prozatím zaměřen hlavně na svahovou část areálu s původním alpinem. Prohlídka je podkládána materiály z obrazového průvodce a

názornými ukázkami některých přírodnin (jako šiška *Picea jeffreyi* či sáhnutí si na kůru *Phellodendron amurense*).

4.4 VYBRANÉ LOKALITY V DETAILU

4.4.1 Synonymika taxonů pro vybrané skalky

Kvůli možnosti nového osázení bylo třeba zjistit, jak se rostliny přesně jmenují (aby byly možné je později vyhledávat v katalozích zahradnických firem, nabídkách semen či v Indexech seminum různých botanických zahrad). Názvosloví rostlin se od doby sepsání osazovacích seznamů ve 30. letech 20. století změnilo, a proto je třeba jej ujednotit.

Názvy původních rostlin alpina jsou často pozměněné, špatně přepsané či je název neúplný, nezřídka jsou zde vidět vynechaná, nebo naopak přidaná písmena. V době, kdy se tyto osazovací seznamy tvořily, neexistovala dnešní pravidla botanické nomenklatury, tudíž mnoho názvů neodpovídá současným zvyklostem. Například pokud byla rostlina pojmenována v druhovém názvu po nějaké osobě či po jiném rostlinném rodu, byl název psán velkým písmenem. Častým problémem zde bylo například i zdvojení písmen („tt“, „ss“ a dalších) v názvech rodů. Tento problém byl nejčastěji vyřešen díky online databázi skalniček (2010) RNDr. Slabého, na které se rody rostlin vyhledávají dle počátečního písmene. U velkých databází rostlinných taxonů, jako je ipni.org (A) nebo tropicos.org (C), pokud rodový název není napsán přesně, tak systém rostliny nevyhledá.

U taxonů v zahradnictví se zde projevuje ještě další problém. Je jím něco jako „zahradnické pojmenovávání rostlin“. Zahradníci často pojmenují rostlinu podle barvy květu nebo něčeho specifického, co samotný druh nemá a často tak vlastně kultivar povýší na druh. A právě toto druhové „povyšování“ dělalo při tvorbě synonymiky také velký zmatek, jelikož Kodítek tak rostliny často v osazovacích seznamech uváděl (např. *Armeria purpurascens*).

Jak lze vidět u následujících taxonů, někdy je hledání velmi složité a nalezené údaje se mohou i lišit. V této práci je synonymika sepsána podle dvou knih (viz kapitola 3.3), které ze všech dostupných materiálů obsahovaly největší počet taxonů, přičemž je mezi nimi rozdíl 40 let (což je zvláště u některých taxonů, hlavně kultivarů, opravdu dlouho). Dále byly využity tři internetové databáze rostlin, přičemž online databáze

skalniček (2010) (B) se věnuje pouze skalničkám, v databázích A a C lze vyhledat všechny rostliny.

Legenda:

1 – Flora alpina (Aeschiman et al., 2004)

1 – 1 Aeschimann et Burdet (1994) in Aeschimann et al. (2004)

1 – 2 Aeschimann et Hertz (1996) in Aeschimann et al. (2004)

1 – 3 Coste (1900 – 1906) in Aeschimann et al. (2004)

1 – 4 Coste et al. (1973 – 1990) in Aeschimann et al. (2004)

1 – 5 Ehrendorfer (1978) in Aeschimann et al. (2004)

1 – 6 Fournier (1977) in Aeschimann et al. (2004)

1 – 8 Garcke (1972) in Aeschimann et al. (2004)

1 – 9 Greuter et al. (1984 – 1989) in Aeschimann et al. (2004)

1 – 10 Hegi (1906 – ...) in Aeschimann et al. (2004)

1 – 11 Hess et al. (1976 – 1980) in Aeschimann et al. (2004)

1 – 13 Martinič et Sušnik (1984) in Aeschimann et al. (2004)

1 – 14 Oberdorfer (1990) in Aeschimann et al. (2004)

1 – 15 Pignatti (1982) in Aeschimann et al. (2004)

1 – 16 Seitter (1977) in Aeschimann et al. (2004)

1 – 17 Tutin et al. (1964 – 1993) in Aeschimann et al. (2004)

1 – 18 Adler et al. (1994) in Aeschimann et al. (2004)

2 – Alpinky (Pilát et Deyl, 1964)

A – The International Plant Names Index (2012) [cit. 1.3.2012]

B – online databáze skalniček (2010) – pokud je subspecies uvedena jako (ssp.) na konci názvu, tak je to subspecies akceptovaná, stejně tak varieta (var.). [cit. 1.3.2012]

C – Tropicos (2012) [cit. 1.3.2012]

U sehnatelnosti jsou uvedena pouze jména prodejců či firem a zda jde o semena či živé rostliny, konkrétní adresy jsou uvedeny v seznamu literatury (použito 2.4.2012 a 10.4.2012).

Zkratka IS = Index seminum a název instituce, konkrétní adresy uvedeny v seznamu literatury (vše citováno 2.4.2012)

4.4.1.1 Skalka č. 40

Název rostliny (Koditek): *Dryas octopetala* var. *lanata*

Současný název: *Dryas octopetala* L. var. *lanata* Stein. (2)

Synonymní názvy: ---

Sehnatelnost dnes: Alpine Staudengärtnerei (jako *Dryas octopetala* subsp. *octopetala* var. *argentea* (živé rostliny))

Dle serveru The Culture Sheet (2012) je toto jméno rostliny neplatné a jedná se o synonymum pro taxon *Dryas octopetala* var. *argentea* Blytt. Podle serveru Dendrologie online (2012) se jedná o taxon *Dryas octopetala* var. *vestita*, který má jako svá synonyma tato jména: *Dryas octopetala* f. *argentea*, *Dryas octopetala* var. *argentea*, *Dryas octopetala* var. *lanata*, *Dryas lanata*, *Dryas vestita*.

Název rostliny (Koditek): *Lithospermum Froebelli*

Současný název: *Lithospermum × froebelii* Sünd., 1906 (notes: hort) (A)

Synonymní názvy: *Lithospermum froebellii* Hort., 1912 (A)

Sehnatelnost dnes: rostlina není v době vypracování této práce sehnatelná

Dendrologie online (2012) uvádí *Lithospermum froebelii* jako synonymum k taxonu *Moltkia × intermedia* 'Froebelii'.

Název rostliny (Koditek): *Scutellaria orientalis*

Současný název: *Scutellaria orientalis* L., 1753 (2,A,B,C)

Synonymní názvy: *Scutellaria heterochroa* Juz. (B)

Sehnatelnost dnes: B & T World Seeds

Pro tento taxon uvádí Hanzelka (2007) dvě jiná synonyma, a sice *Scutellaria caucasica* a *Scutellaria grandiflora*.

Název rostliny (Koditek): *Edraianthus dalmaticus*

Současný název: *Edraianthus dalmaticus* A. DC., 1839 (2,A)

Synonymní názvy: *Edraianthus dalmaticus* (A. DC.) A. DC. (B,C)

Basionym: *Wahlenbergia dalmatica* A. DC. (B,C)

Sehnatelnost dnes: Vladislav Piatek (semena), B & T World Seeds, Alpine Staudengärtnerei (živé rostliny)

Název rostliny (Koditek): *Matthiola valesiaca*

Současný název: *Matthiola vallesiaca* (J.Gay) Boiss., 1867 (notes: *Cheiranthus vallesiacus*) (A)

Matthiola valesiaca Boiss., 1867 (1,B,C)

Matthiola vallesiaca Gay (2)

Synonymní názvy: *Matthiola carnica* (1 – 9)

Matthiola fruticulosa subsp. *valesiaca* (Boiss.) P. W. Ball (1 – 5,10,17, B,C – akcept. jméno)

Matthiola tristis subsp. *valesiaca* (Boiss.) Rouy & Fouc (1,B)

Sehnatelnost dnes: Samenliste 2011 – Botanische Garten Universität Innsbruck

Název rostliny (Koditek): *Erodium macrodenum*

Současný název: *Erodium macradenum* L'Hér., 1792 (2,A,C)

Erodium glandulosum (Cav.)Willd. (B)

Synonymní názvy: *Erodium macradenum* L'Hér. (B)

Erodium foetidum subsp. *glandulosum* (Cav.) O. Bolós & Vigo (B)

Sehnatelnost dnes: rostlina není v době vypracování této práce sehnatelná, ale má ji v nabídce stránka B & T World Seeds

Název rostliny (Koditek): *Acantholimon venustum*

Současný název: *Acantholimon venustum* Boiss., 1846 (2,A,B,C)

Synonymní názvy: *Acantholimon assyriacum* Boiss. (B)

Acantholimon laxiflorum Bunge (B)

Sehnatelnost dnes: rostlina není v době vypracování této práce sehnatelná, ale má ji v nabídce stránka B & T World Seeds

Holzbecher et al. (1982) uvádějí název *Acantholimon venustum* jako synonymum k taxonu *Acantholimon oliveri*.

Název rostliny (Koditek): *Artemisia nitida*

Současný název: *Artemisia nitida* Bertol., 1832 (1,2,A,B,C)

Synonymní názvy: *Artemisia nitida* subsp. *elegantissima* Giacom. & Pignatti (B)

Artemisia portae Huter (B)

Sehnatelnost dnes: rostlina není v době vypracování této práce sehnatelná, ale má ji v nabídce stránka B & T World Seeds

Vaněk (1976) předkládá pro tento taxon ještě synonymní názvy *Artemisia lanata* Willd. a *Artemisia pedemontana* Balb..

Název rostliny (Koditek): *Iberis stylosa*

Současný název: *Iberis stylosa* Ten. (A,C)

Synonymní názvy: *Noccaea stylosa* (Ten) Rchb (C - akcept. jméno)

Sehnatelnost dnes: B & T World Seeds (jako *Thlaspi stylosum*)

Vít Grulich (2011) uvádí pro tento taxon název *Thlaspi stylosum* (Ten.) Mutel a jako synonymní jména doplňuje: *Hutchinsia stylosa* (Ten.) DC., *Iberis stylosa* Ten., *Noccaea stylosa* (Ten.) Rchb. a *Syrenopsis stylosa* Jaub. et Spach.

Název rostliny (Koditek): *Geum pyrenaicum*

Současný název: *Geum pyrenaicum* Mill., 1768 (A,B,C)

Geum pyrenaicum Willd. (2)

Synonymní názvy: *Geum sylvaticum* subsp. *pyrenaicum* (Fisch. & C. A. Mey)

Bonnier (B)

Geum tournefortii Lapeyr. (B)

Sieversia pyrenaica Fisch. & C. A. Mey (B)

Sehnatelnost dnes: IS Teplice Botanical Garden 2011, IS Jardin Botanique Alpin du Lautaret 2011, B & T World Seeds

Název rostliny (Koditek): *Onosma helveticum*

Současný název: *Onosma helvetica* Boiss., 1849 (A,C)

Onosma helvetica (A. DC.) Boiss., 1849 (1)

Synonymní názvy: *Onosma arenaria* subsp. *pennina* (1–4,9,17)

Onosma arenarium subsp. *penninum* (1–5,10,15)

Onosma echioides subsp. *vaudense* (1–10)

Onosma vaudensis (1–17)

Onosma arenaria (1–11)

Onosma helveticum Boiss., (C)

Basionym: *Onosma echioides* var. *helvetica* A. DC., 1846 (1)

Sehnatelnost dnes: IS Botanischer Garten – Universität Tübingen 2011

Název rostliny (Koditek): *Edraianthus tenuifolius*

Současný název: *Edraianthus tenuifolius* A. DC., 1839 (A,C)

Edraianthus tenuifolius (Waldst. & Kit.) A. DC. (2,B)

Synonymní názvy: ---

Basionym: *Campanula tenuifolia* Waldst. & Kit. (B)

Wahlenbergia tenuifolia (Waldst. & Kit.) A. DC. (C)

Sehnatelnost dnes: Vladislav Piatek (semena), Mojmír Pavelka (semena), Botanické zahradnictví Holzbecher (živé rostliny), Klub skalničkářů Brno (semena), B & T World Seeds, Milada Schlingerová – Veselá zahrada (živé rostliny), Alpine Staudengärtnerei (živé rostliny), Samenliste 2011 – Botanische Garten Universität Innsbruck

Název rostliny (Koditek): *Achillea aurea*

Současný název: *Achillea aurea* Lam., 1783 (A)

Synonymní názvy: ---

Basionym pro: *Tanacetum aureum* (Lam.) Greuter, M. V. Agab. & Wagenitz,
2005 (A)

Sehnatelnost dnes: Klub skalničkářů Brno (semena)

Název rostliny (Koditek): *Anemone baldense*

Současný název: *Anemone baldensis* L., 1767 (1,2,A,B,C)

Synonymní názvy: *Anemonoides baldensis* (L.) Galasso & al. (B)

Basionym pro: *Anemonoides baldensis* (L.) Galasso, Banfi & Soldano, 2005
(A,C)

Sehnatelnost dnes: Klub skalničkářů Brno (semena), IS Jardin Botanique Alpin
du Lautaret 2011, B & T World Seeds

Název rostliny (Koditek): *Dianthus alpinus albus*

Současný název: *Dianthus alpinus* L. 1753 (2,A,B,C)

Synonymní názvy: ---

Sehnatelnost dnes: Vladislav Piatek (semena, pod názvem *Dianthus alpinus*
'Albus')

Toto je jeden z taxonů, kde je Kodítkem uvedena i varieta či forma s bílým
květem. Synonymika byla řešena pro originální taxon *Dianthus alpinus* a v různých
nabídkách a katalozích vyhledávána forma s bílým květem.

Název rostliny (Koditek): *Teucrium pyrenaicum*

Současný název: *Teucrium pyrenaicum* L., 1753 (1,2,A,B,C)

Synonymní názvy: *Teucrium pyrenaicum* (1 – 6)

Teucrium guarense P. Monts (ssp.) (B)

Basionym pro: *Polium pyrenaicum* (L.) Mill. (C)

Sehnatelnost dnes: rostlina není v době vypracování této práce sehnatelná, ale
má ji v nabídce stránka B & T World Seeds

Název rostliny (Koditek): *Erodium olympicum*

Současný název: *Erodium olympicum* Clem., 1855 (A,C)

Erodium trichomanifolium L'Hér. (B)

Synonymní názvy: *Erodium amanum* Boiss. & Kotschy (B)

Erodium leucanthum Boiss. (B)

Erodium olympicum Gemici & Leblebici (B,C –
homonymum)

Sehnatelnost dnes: rostlina není v době vypracování této práce sehnatelná, ale má ji v nabídce stránka B & T World Seeds

Název rostliny (Koditek): *Helianthemum lunulatum*

Současný název: *Helianthemum lunulatum* (All.) DC., 1805 (1,B)

Helianthemum lunulatum DC., 1805 (A,C)

Helianthemum lunulatum (All.) Lam. et DC. (2)

Synonymní názvy: ---

Basionym: *Cistus lunulatus* All., 1789 (1,B)

Sehnatelnost dnes: Botanické zahradnictví Holzbecher (živé rostliny), Milada Schlingerová – Veselá zahrada (živé rostliny), Alpine Staudengärtnerei (živé rostliny)

Název rostliny (Koditek): *Aubrieta croatica*

Současný název: *Aubrieta croatica* Schott., Nyman & Kotschy, 1854 (A,C)

Aubrieta columnae Guss. (B)

Aubrieta croatica Sch. N. Ky. (2)

Synonymní názvy: *Aubrieta columnae* subsp. *croatica* (Schott, Nyman & Kotschy) Mattf., 2006 (B,C)

Sehnatelnost dnes: KPR – Klub pěstitelů rostlin (jako *Aubrieta columnae*)

Název rostliny (Koditek): *Geum montanum*

Současný název: *Geum montanum* L., 1753 (1,2,A,B,C)

Synonymní názvy: *Oreogeum montanum* (L.) E. I. Golub. (B)

Parageum montanum (L.) H. Hara (B,C – akcept. jméno)

Sieversia montana (L.) R. Br. (B)

Basionym pro: *Sieversia montana* (L.) Spreng, 1825 (A)

Oreogeum montanum (L.) E. I. Golubk., 1987 (A)

Sehnatelnost dnes: Klub skalničkářů Brno (semena), Filuna (živé rostliny), IS University of Salzburg 2011, IS Jardin Botanique Alpin du Lautaret 2011, IS Botanischer Garten – Universität Tübingen 2011, IS Karl-Franzens-Universität Graz 2011, B & T World Seeds, Alpine Staudengärtnerei (živé rostliny)

Název rostliny (Koditek): *Geranium cinereum*

Současný název: *Geranium cinereum* Cav. (2,A,B,C)

Synonymní názvy: *Geranium argenteum* subsp. *cinereum* (Cav.) Bonnier & Layens (B)

Geranium cineracium Lapeyr. (B)

Geranium varium L'Hér. (B)

Basionym pro: *Geranium cineraceum* (Cav.) Lapeyr. (C)

Sehnatelnost dnes: Hardy plant Society (semena)

Název rostliny (Koditek): *Helianthemum mutabile roseum*

Současný název: *Helianthemum mutabile* Pers. = *Helianthemum chamaecistus* var. *mutabile* (zahradní forma s růžovými květy) (2)

Synonymní názvy: ---

Je možné, že se jedná o stejnou rostlinu jako je popisována u *Helianthemum vulgare* (viz dále), která může mít květy od bílé po červenou. Jedná se tedy nejspíše o kultivar *H. nummularium* 'Mutabile' s růžovým květem.

Název rostliny (Koditek): *Onosma Bourgaei*

Současný název: *Onosma bourgaei* Boiss. (A,B,C)

Onosma Bourgaei (2)

Synonymní názvy: ---

Sehnatelnost dnes: rareplants.de (semena)

Název rostliny (Koditek): *Bupleurum stellatum*

Současný název: *Bupleurum stellatum* L., 1753 (1,A,B,C)

Synonymní názvy: ---

Sehnatelnost dnes: B & T World Seeds

Název rostliny (Koditek): *Geranium sanguineum*

Současný název: *Geranium sanguineum* L., 1753 (1,2,A,B,C)

Synonymní názvy: *Geranium lancastricense* Mill. (B)

Geranium prostratum Cav. (B)

Geranium sanguineiforme (Rony) A. Hill (B)

Sehnatelnost dnes: IS Jardin Botanique Alpin du Lautaret 2011, B & T World Seeds, KPR – Klub pěstitelů rostlin

Název rostliny (Koditek): *Alsine Gerardii*

Současný název: *Alsine gerardii* Wahlenb. (A)

Alsine gerardii (Willd.) Wahlenb., 1814 (C)

Minuartia Gerardii Hay (2)

Synonymní názvy (kombin. názvu): *Arenaria verna* var. *gerardii* (Willd.) F.

Haub (C)

Minuartia verna var. *gerardii* (Willd) (C)

Sabulina gerardii (Willd.) Rchb. (C)

Tryphane gerardii (willd.) Rchb. (C)

Basionym: *Arenaria gerardii* Willd. (C)

Sehnatelnost dnes: IS University of Salzburg 2011 (pod názvem *Minuartia gerardii*)

Název rostliny (Koditek): *Helianthemum vulga*

Současný název: *Helianthemum vulgare* Garsault., 1764 (notes: H. v. Gaertn)
(A)

Helianthemum vulgare Gaertn. (2,C)

Synonymní názvy: *Helianthemum chamaecistus* Mill. (2)

Sehnatelnost dnes: Milada Schlingerová – Veselá zahrada (živé rostliny, uvádí *H. vulgare* jako synonymum k *H. nummularium* 'Mutabile', jež má květ bílý až červený)

Název rostliny (Koditek): *Campanula Waldsteiniana*

Současný název: *Campanula waldsteiniana* Roem. & Schult., 1819 (2,A)

Campanula waldsteiniana Schult. (B)

Synonymní názvy: *Campanula flexuosa* Waldst. & Kit. (C)

Sehnatelnost dnes: B & T World Seeds

Název rostliny (Koditek): *Viola bosniaca*

Současný název: *Viola bosniaca* Formánek, 1887 (A)

Synonymní názvy: ---

Basionym pro: *Viola macedonica* Boiss. & Helch. subsp. *bosniaca* (Formánek)
Erben, 1985 (A)

Semena této rostliny nejsou momentálně sehnatelná. Dle názvu se jedná nejspíše o endemitní subspecii pro oblast Bosny a Hercegoviny.

Název rostliny (Koditek): *Helianthemum serpyllifolium*

Současný název: *Helianthemum serpyllifolium* Mill., 1768 (A)

Helianthemum serpyllifolium Gr. (2)

Synonymní názvy: *Helianthemum chamaecistus* var. *serpyllifolium* (Cr.) Gr. (2)

Sehnatelnost dnes: rostlina není v době vypracování této práce sehnatelná

Podle vyhledávače Flora Europaea od Royal Botanic Garden Edinburgh (2005) je název *Helianthemum serpyllifolium* Mill. synonymem pro *Helianthemum nummularium* (L.) Mill. subsp. *glabrum* (W.D.J.Koch) Wilczek (pro který je ještě dalším synonymem název *Helianthemum nitidum* Clementi).

Název rostliny (Koditek): *Alsine verna*

Současný název: *Alsine verna* (L.) Wahlebn., 1812 (A,C)

Minuartia verna subsp. *verna* (L.) Hiern, 1899 (1)

Minuartia verna (L.) Hiern. (2,B)

Synonymní názvy: *Minuartia gerardi* (1 – 6)

Minuartia gerardii (Willd.) Hayek (1 – 5,14,18,B)

Minuartia verna subsp. *gerardi* (1 – 8,10)

Minuartia verna subsp. *gerardii* (1 – 16)

Minuartia verna (L.) Hiern, 1899 (A,C)

Alsinopsis verna Cockerell, 1906 (A)

Minuartia kabylica (Pomel) Maire & Weiller (B)

Basionym: *Arenaria verna* L., 1767 (1, A,B,C)

Sehnatelnost dnes: IS Jardin Botanique Alpin du Lautaret 2011 (jako *Minuartia verna*), B & T World Seeds (jako *M. verna*)

Rod *Alsine* je jedním z rodů, u kterého je synonymika velmi složitá. Záleží na jednotlivých autorech, zda budou taxony zařazovat do rodu *Alsine* či *Minuartia*. Knižní zdroje se přiklánějí k rodu *Minuartia*, ale v těch internetových (A a C) je k nalezení pod rodem *Alsine*.

Název rostliny (Koditek): *Potentilla nivalis*

Současný název: *Potentilla nivalis* Lapeyr., 1782 (1,2,A,B,C)

Synonymní názvy: *Potentilla caulescens* subsp. *nivalis* (Lapeyr.) Arcang. (B)

Sehnatelnost dnes: IS Teplice Botanical Garden 2011

Název rostliny (Koditek): *Saussurea pygmaea*

Současný název: *Saussurea pygmaea* (Jacq.) Spreng., 1826 (1,B,C)

Saussurea pygmaea Spreng. 1826 (2,A)

Synonymní názvy: ---

Basionym: *Carduus pygmaeus* Jacq. (1,C)

Sehnatelnost dnes: IS Karl-Franzens-Universität Graz 2011

Název rostliny (Koditek): *Potentilla mandschurensis*

Současný název:

Synonymní názvy:

Sehnatelnost dnes: Středisko okrasných a lesních školek Kostelec nad Černými lesy (živé rostliny, jako *Potentilla fruticosa* var. *mandshurica*)

U této mochny se zřejmě bude jednat o druh *Potentilla mandschurica* Ingw. (zdroje A a C), která byla kultivována v Evropě, nebo *Potentilla fruticosa* var. *mandshurica*, jež uvádí stránka Dendrologie online (2012) a též zdroje A a C. Zahradník Koditek zde opět poněkud zkomolil druhový název taxonu.

Název rostliny (Koditek): *Penstemon pubescens pymaeus*

Současný název: *Penstemon pubescens* Aiton, 1789 (A)

Synonymní názvy: *Penstemon digitalis* Nutt. ex Sims var. *pubescens* (Aiton) Trautv. 1839 (A)

U tohoto taxonu se nepodařilo nalézt kultivar s podobným názvem. Synonymika byla řešena pro základní taxon *Penstemon pubescens*.

Název rostliny (Koditek): *Gypsophilla Bungeana*

Současný název: *Gypsophila bungeana* D. Dietr., 1840 (A,B,C)

Gypsophyla Bungeana D. D. (2)

Synonymní názvy: ---

Sehnatelnost dnes: Klub skalničkářů Brno (semena), Milada Schlingerová – Veselá zahrada (živé rostliny)

Název rostliny (Koditek): *Dianthus deltoides* 'Brillant'

Současný název: *Dianthus deltoides* 'Brillant'

Synonymní názvy: ---

Sehnatelnost dnes: Filuna (živé rostliny, přesně pod tímto názvem), B & T World Seeds (přesně pod tímto názvem)

Tento kultivar byl objeven v katalogu pěstovaných rostlin společnosti Filuna a semena na stránce B & T World Seeds. V jiných zahradnictvích či Indexech seminum byl nalezen zřejmě jiný kultivar 'Brilliant'.

4.4.1.2 Skalka č. 8

Název rostliny (Koditek): *Dracocephalum altaiense*

Současný název: *Dracocephalum altaiense* Hildebr. (AC – homonymum)

Dracocephalum altajense Murray, 1774 (A)

Dracocephalum grandiflorum L. (B,C)

Dracocephalum altaiense Laxm. (2,C)

Synonymní názvy: *Dracocephalum turkestanicum* Gand. (B)

Dracocephalum altaiense Laxm. (B)

Sehnatelnost dnes: B & T World Seeds (jako *D. grandiflorum*), Samenliste 2011 – Botanische Garten Universität Innsbruck (jako *D. grandiflorum*)

Název rostliny (Koditek): *Phlox amoena*

Současný název: *Phlox amoena* Sims, 1810 (2,A,B,C)

Synonymní názvy: *Phlox lighthipei* (Small) Wherry (ssp.) (B)

Sehnatelnost dnes: rostlina není v době vypracování této práce sehnatelná, ale má ji v nabídce stránka B & T World Seeds

Název rostliny (Koditek): *Inula ensifolia*

Současný název: *Inula ensifolia* L., 1753 (1,2,A,B,C)

Synonymní názvy: ---

Sehnatelnost dnes: Klub skalničkářů Brno (semena), IS Karl-Franzens-Universität Graz 2011, B & T World Seeds, Milada Schlingerová – Veselá zahrada (živé rostliny)

Název rostliny (Koditek): *Linum austriacum*

Současný název: *Linum austriacum* L., 1753 (2,A,B,C)

Linum austriacum subsp. *austriacum* L. 1753 (1)

Synonymní názvy: *Linum collinum* (Boiss.) Nyman (ssp.) (B)

Linum marschallianum (Juz.) Greuter & Burdet (ssp.) (B)

Linum mauritanicum (Pomel) Greuter & Burdet (ssp.) (B)

Linum squamosum J. Rudolph (C)

Linum perenne subsp. *austriacum* O. Bolós & Vigo (C)

Sehnatelnost dnes: IS Zoologická a botanická zahrada města Plzně

Název rostliny (Koditek): *Armeria purpurascens*

Současný název:

Synonymní názvy:

Zde se nejspíše opět jedná o tzv. zahradnický název, označující nachové květy.

Mohlo by se jednat o některý z kultivarů taxonu *Armeria maritima*.

Název rostliny (Koditek): *Aubrieta deltoidea*

Současný název: *Aubrieta deltoidea* (L.) DC., 1821 (1,A,C)

Aubrieta deltoidea (L.) DC. (2)

Synonymní názvy: *Aubrieta deltoidea* (1 – 6)

Alyssum deltoideum L., 1763 (B,C)

Basionym: *Alyssum deltoideum* L., 1763 (1)

Sehnatelnost dnes: Vladislav Piatek (semena), Mojmír Pavelka (semena), B & T World Seeds, Samenliste 2011 – Botanische Garten Universität Innsbruck

Název rostliny (Koditek): *Phlox Douglasii*

Současný název: *Phlox douglasii* Hook. (A,C)

Phlox caespitosa Nutt. (B)

Phlox Douglasii Hook. (2)

Synonymní názvy: *Phlox douglasii* Hook. (B)

Sehnatelnost dnes: rostlina není v době vypracování této práce sehnatelná, ale má ji v nabídce stránka B & T World Seeds

Název rostliny (Koditek): *Aubrietia deltoidea* 'Leichtlini'

Současný název: *Aubrietia deltoidea* (L.) DC. – míšenec Leichtlinii (2)

Synonymní názvy: ---

Sehnatelnost dnes: B & T World Seeds (jako *A. leichtlinii*)

Zde se jedná o další zahradnický výtvar. Míšenec, jak to nazval Pilát et Deyl (1964). Zdroj A uvádí také taxon *Aubrieta leichtlinii* Hort. ex Wiev.

Název rostliny (Koditek): *Phlox setacea alba*

Současný název: *Phlox setacea* L. 1753 (2,A,C)

Synonymní názvy: *Phlox subulata* L. var. *setacea* Brand (A,C)

Sehnatelnost dnes: Milada Schlingerová - Veselá zahrada (živé rostliny, *P. subulata* 'Maischnee', Okrasné rostliny Najmanovi (živé rostliny, *P. subulata* 'Calvides White')

Zde opět byla synonymika řešena pro samotný taxon *Phlox setacea*. Böhm (1988) uvádí název *Phlox setacea* L. jako synonymum pro *Phlox subulata* L. Poté byl hledán kultivar či varieta s bílým květem.

Název rostliny (Koditek): *Globularia cordifolia*

Současný název: *Globularia cordifolia* L., 1753 (1,2,A,B,C)

Synonymní názvy: ---

Sehnatelnost dnes: Vladislav Piatek (semena), Mojmír Pavelka (semena), Klub skalničkářů Brno (semena), IS Teplice Botanical Garden 2011, IS University of Salzburg 2011, IS Jardin Botanique Alpin du Lautaret 2011, IS Botanischer Garten – Universität Tübingen 2011, B & T World Seeds, Milada Schlingerová – Veselá zahrada (živé rostliny), Alpine Staudengärtnerei (živé rostliny), Samenliste 2011 – Botanische Garten Universität Innsbruck

Název rostliny (Koditek): *Aubrietia carniolica*

Současný název:

Synonymní názvy:

Zde je vidět, že ne všechny taxony dnes existují a některé nejspíše neexistovaly vůbec. Poslední zde jmenovaný taxon *Aubrietia carniolica* nebyl nalezen v žádném ze zdrojů této práce. Nepodařilo se jej nalézt ani v žádném zdroji z let před rokem 1945, které má autorka k dispozici. Je tedy možné, že Koditek druhový název tohoto taxonu, dnes správně psaného *Aubrieta*, špatně zapsal.

4.4.1.3 Skalka č. 17

Název rostliny (Koditek): *Veronica allioni*

Současný název: *Veronica allionii* Vill., 1779 (1,A,B,C)

Synonymní názvy: *Veronica allionei* (1–6)

Sehnatelnost dnes: Vladislav Piatek (semena), Zahradnictví Krulichovi (živé rostliny), Klub skalničkářů Brno (semena), Filuna (živé rostliny)

Název rostliny (Koditek): *Alsine aretoides*

Současný název: *Alsine aretioides* Mert. & W. D. J. Koch, 1831(A,C)

Minuartia cherlerioides (Hoppe) Bech. (B)

Minuartia aretioides Sch. Et Th. (2)

Synonymní názvy: *Alsine aretioides* Mert. & Koch (B)

Minuartia rionii (Gremli) Friedrich (ssp.) (B)

Basionym: *Siebera cherlerioides* Hoppe (B)

Sehnatelnost dnes: rostlina není v době vypracování této práce sehnatelná

Název rostliny (Koditek): *Achillea argentea*

Současný název: *Achillea argentea* Lam., 1783 (A)

Achillea × *argentea* Vis. (B)

Achillea clavenae var. *argentea* Vis. (C)

Synonymní názvy: ---

Stránka B & T World Seeds (2012) uvádí název *Achillea argentea* jako synonymum k taxonu *Achillea umbellata*. Tuto rostlinu má v nabídce, ale momentálně není dostupná.

Název rostliny (Koditek): *Astragalus alpinus*

Současný název: *Astragalus alpinus* L., 1753 (1,2,A,B,C)

Synonymní názvy: *Phaca astragalina* (1–3,B)

Tium alpinum (L.) Rydb., 1906 (A) (nom. syn.)

Atelophragma alpinum (L.) Rydb., 1928 (A) (nom. syn.)

Phaca alpina Piper, 1906 (A) (nom. syn.)

Tragacantha alpina (L.) Kuntze, 1891 (A)

Phaca alpina (L.) Rydb. (A)

Astragalus astragalinus (L.) E.Sheld. (A)

Astragalus arcticus Bunge (B)

Sehnatelnost dnes: IS Jardin Botanique Alpin du Lautaret 2011, B & T World Seeds

Název rostliny (Koditek): *Arenaria purpurascens*

Současný název: *Arenaria purpurascens* DC. 1805 (1,B,C)

Arenaria purpurascens Ramond ex DC., 1805 (A,C - homonymum)

Arenaria purpurascens Kam. (2)

Synonymní názvy: ---

Basionym pro: *Assoella purpurascens* (Ramond ex DC.) J.M.Monts, 1986 (A,C)

Sehnatelnost dnes: Mojmir Pavelka (semena), IS Jardin Botanique Alpin du Lautaret 2011

Název rostliny (Koditek): *Marubium velutinum*

Současný název: *Marrubium velutinum* Sibth. & Sm., 1809 (2,A,C)

Marrubium velutinum Sm. (B,C - homonymum)

Synonymní názvy: *Marrubium haussknechtii* Hausskn. (B)

Sehnatelnost dnes: rostlina není v době vypracování této práce sehnatelná

Název rostliny (Koditek): *Campanula Portenschlagiana*

Současný název: *Campanula portenschlagiana* Roem & Schult., 1819 (A,B)

Campanula portenschlagiana Schult., 1819 (C)

Campanula Portenschlagiana R. et S. (2)

Synonymní názvy: ---

Sehnatelnost dnes: Mojmir Pavelka (semena), Botanické zahradnictví Holzbecher (živé rostliny), B & T World Seeds

Název rostliny (Koditek): *Alyssum idaeum*

Současný název: *Alyssum idaeum* Boiss. & Heldr., 1849 (2,A,B,C)

Synonymní názvy: *Alyssum curetum* Gand. (B,C)

Sehnatelnost dnes: rostlina není v době vypracování této práce sehnatelná, ale má ji v nabídce stránka B & T World Seeds

Název rostliny (Koditek): *Erigeron alpinus*

Současný název: *Erigeron alpinus* L., 1753 (1,2,A,B,C)

Synonymní názvy: *Erigeron alpinum* (1–6)

Erigeron intermedius (Rchb.) Pawl. (ssp.) (1–6,B)

Erigeron rhodopaeus (Viehr.) Kožuharov & N. Andreev (ssp.) (B)

Aster pyrenaicus Pourr. (B)

Basionym pro: *Trimorpha alpina* (L.) Gray (C)

Sehnatelnost dnes: IS University of Salzburg 2011, IS Jardin Botanique Alpin du Lautaret 2011, B & T World Seeds, Milada Schlingerová – Veselá zahrada (živé rostliny)

Název rostliny (Koditek): *Festuca glacialis*

Současný název: *Festuca glacialis* Miégev., 1874 (A,C)

Synonymní názvy: ---

Sehnatelnost dnes: Karel Petr – okrasné zahradnictví (živé rostliny)

Mašín (1969) uvádí jako synonymum pro tento taxon jméno *Festuca frigida*.

Název rostliny (Koditek): *Antirrhinum glutinosum*

Současný název: *Athirrhinum glutinosum* Boiss. & Reut., 1852 (2,A,C)

Synonymní názvy: ---

Basionym pro: *Antirrhinum majus* subsp. *glutinosum* (Boiss. & Reut) Malag (C)

Sehnatelnost dnes: Klub skalničkářů Brno (semena)

Název rostliny (Koditek): *Globularia Willkommii*

Současný název: *Globularia bisnagarica* L., 1753 (1)

Globularia willkommii Nyman, 1855 (2,A,C)

Globularia punctata Lapeyr. (B)

Synonymní názvy: *Globularia elongata* Hegetschw. (1–8,11,13,16,B)

Globularia tenella Lange (B)

Globularia willkommii Nyman (1–3,B)

Globularia vulgaris subsp. *willkommii* (1–6)

Globularia aphyllanthes (1–10)

Sehnatelnost dnes: Vladislav Piatek (semena, jako *Globularia punctata*), Klub skalničkářů Brno (semena, jako *Globularia bisnagarica*), IS Jardin Botanique Alpin du Lautaret 2011 (jako *G. punctata*), IS Botanischer Garten – Universität Tübingen 2011 (jako *G. punctata*), B & T World Seeds (jako *G. punctata*), Alpine Staudengärtnerei (živé rostliny, jako *G. bisnagarica*)

Název rostliny (Koditek): *Achillea clavennae*

Současný název: *Achillea clavenae* L., 1753 (1,C)

Achillea clavennae L., 1753 (A,B)

Achillea Clavennae L. (2)

Synonymní názvy: *Achillea clavannae* (1-1)

Achillea argentea Vis. (B)

Achillea capitata Willd. (B)

Ptarmica clavennae (L.) DC. (B)

Sehnatelnost dnes: Mojmír Pavelka (semena), IS University of Salzburg 2011, IS Jardin Botanique Alpin du Lautaret 2011, B & T World Seeds

Název rostliny (Koditek): *Dianthus glacialis*

Současný název: *Dianthus glacialis* Haenke, 1789 (1,2,A,B,C)

Synonymní názvy: *Dianthus gelidus* (Schott, Nyman & Kotschy) Tutin (ssp.)
(B)

Sehnatelnost dnes: Vladislav Piatek (semena), Klub skalničkářů Brno (semena), IS University of Salzburg 2011, B & T World Seeds, Alpine Staudengärtnerei (živé rostliny)

Název rostliny (Koditek): *Erodium chrysanthum*

Současný název: *Erodium chrysanthum* L'Hér. (2,A,B,C)

Synonymní názvy: ---

Sehnatelnost dnes: Zahradnictví Krulichovi (živé rostliny)

Název rostliny (Koditek): *Artemisia valesiaca*

Současný název: *Artemisia vallesiaca* All., 1773 (1,2,A,B,C)

Synonymní názvy: *Artemisia maritima* subsp. *vallesiaca* (All.) Hegi (1,B)

Artemisia maritima subsp. *vallesiana* (1–6)

Seriphidium vallesiacum (All.) Soják (B)

Sehnatelnost dnes: B & T World Seeds (jako *Seriphidium vallesiacum*)

Název rostliny (Koditek): *Armeria maritima*

Současný název: *Armeria maritima* (Mill.) Willd., 1809 (A,B,C)

Armeria maritima Willd. (2)

Synonymní názvy: *Armeria vulgaris* Willd. var. *maritima* Rosenv. 1891 (A)

Basionym: *Statice maritima* Mill., 1768 (A,B,C)

Sehnatelnost dnes: IS Botanischer Garten – Universität Tübingen 2011, B & T World Seeds, Okrasné rostliny Najmanovi (živé rostliny)

Název rostliny (Koditek): *Hypericum olympicum*

Současný název: *Hypericum olympicum* L., 1753 (2,A,B,C)

Synonymní názvy: *Hypericum dimonieii* Velen. (B)

Sehnatelnost dnes: Vladislav Piatek (semena), Mojmír Pavelka (semena), Klub skalničkářů Brno (semena), IS Botanischer Garten – Universität Tübingen 2011

Název rostliny (Koditek): *Gypsophilla cerastoides*

Současný název: *Gypsophila cerastioides* D.Don, 1825 (1,A,B,C)

Gypsophyla crastioides D. Don (2)

Synonymní názvy: *Timaeosia cerastioides* (D.Don) Klotzsch (B,C)

Sehnatelnost dnes: Vladislav Piatek (semena), Klub skalničkářů Brno (semena), Filuna (živé rostliny), IS Jardin Botanique Alpin du Lautaret 2011, B & T World Seeds, Milada Schlingerová – Veselá zahrada (živé rostliny)

Název rostliny (Koditek): *Vicia pyrenaica*

Současný název: *Vicia pyrenaica* Pourr., 1788 (1,A,B,C)

Synonymní názvy: *Vicia pyrenaica* (1–6)

Sehnatelnost dnes: rostlina není v době vypracování této práce sehnatelná, ale má ji v nabídce stránka B & T World Seeds

Název rostliny (Koditek): *Farsetia clypeata*

Současný název: *Fibigia clypeata* (L.) Medik., 1792 (1,B,C – akcept. jméno)

Farsetia clypeata (L.) W.T. Aiton, 1812 (A)

Farsetia clypeata (L.) R. Br. (C)

Synonymní názvy: *Farsetia clypeata* (1–3,6,B)

Fibigia obovata Boiss. (B)

Basionym: *Alyssum clypeatum* L. (1,A,B,C)

Sehnatelnost dnes: B & T World Seeds (jako *Fibigia clypeata*)

Název rostliny (Koditek): *Spiraea decumbens*

Současný název: *Spiraea decumbens* W.D.J. Koch, 1833 (2,A,B,C)

Spiraea decumbens subsp. *decumbens* W.D.J.Koch, 1831 (1)

Synonymní názvy: *Spiraea flexuosa* Rchb. (B)

Spiraea hacqueti Fenzl & K.Koch (B)

Spiraea tomentosa (Poech) Dostál (ssp.) (B)

Sehnatelnost dnes: Středisko okrasných a lesních školek – Kostelec nad Černými lesy (živé rostliny)

Název rostliny (Koditek): *Oxytropis campestris*

Současný název: *Oxytropis campestris* (L.) DC., 1802 (A,B,C)

Oxytropis campestris subsp. *campestris* (L.) DC., 1802 (1)

Oxytropis campestris DC. (2)

Synonymní názvy: *Astragalus campestris* (1–6)

Astragalus campestris subsp. *alpinus* (1–6,10)

Astragalus campestris subsp. *typicus* (1–10)

Oxytropis tyrolensis (Fritsch) Leins & Merxm. (ssp.) (B)

Spiesia campestris (L.) Kuntze, 1891 (A – nom. syn.,C)

Basionym: *Astragalus campestris* L., 1753 (1,B,C)

Sehnatelnost dnes: Vladislav Piatek (semena), Mojmír Pavelka (semena), IS University of Salzburg 2011, IS Karl-Franzens-Universität Graz 2011, B & T World Seeds

Název rostliny (Koditek): *Satureya pygmaea*

Současný název: *Satureja pygmaea* Sieber ex Vis. (A,C)

Satureia subspicata Vis. (2)

Synonymní názvy: *Satureia pygmaea* Sieb. (2)

Sehnatelnou dnes: B & T World Seeds (jako *S. montana* subsp. *illyrica*)

K názvu *Satureia subspicata* uvádí B & T World Seeds jako synonymum *Satureia montana* subsp. *illyrica*.

Název rostliny (Koditek): *Symphyandra Hofmani*

Současný název: *Symphyandra hofmannii* Pant., 1881 (A,C)

Symphyandra Hofmannii Pant (2)

Synonymní názvy:

Sehnatelnost dnes: IS Botanischer Garten – Universität Tübingen 2011

Název rostliny (Koditek): *Chrysanthemum alpinum*

Současný název: *Chrysanthemum alpinum* L., 1753 (2,A,C)

Leucanthemopsis alpina (L.) Heywood 1975 (1,B)

Synonymní názvy: *Leucanthemopsis cuneata* (Pan) Heywood (ssp.) (B)

Leucanthemopsis minima (Vill.) Holub. (ssp.) (1–18,B)

Chrysanthemum alpinum (1–6,8,10,11,14,16)

Chrysanthemum minimum (1–11)

Leucanthemopsis alpina var. *pseudotomentosa* (1–15)

Leucanthemopsis minima (1-15)

Leucanthemopsis minima var. *cuneifolia* (1–15)

Leucanthemum alpinum (1–3,4)

Tanacetum alpinum (1–5)

Basionym: *Chrysanthemum alpinum* L., 1753 (1,B)

Sehnatelnost dnes: Mojmír Pavelka (semena), IS Jardin Botanique Alpin du Lautaret 2011, B & T World Seeds

Název rostliny (Koditek): *Calamintha alpina*

Současný název: *Calamintha alpina* L., 1779 (2,A)

Acinos alpinus (L.) Moench. 1794 (1)

Calamintha alpina Lam. (C)

Synonymní názvy: *Calamintha alpina* (1–3,4,6,14)

Satureja alpina (1–1,8,10,11)

Basionym: *Thymus alpinus* L., 1753 (1)

Sehnatelnost dnes: IS University of Salzburg 2011 (taxon s názvem *Calamintha alpinum* subsp. *alpinum*)

Název rostliny (Koditek): *Plantago nitens*

Současný název:

Synonymní názvy:

Plantago nitens je dalším z taxonů, který nebyl v žádném ze zdrojů, ani ve starší literatuře nalezen. Opět je možné, že Koditek druhové jméno zkomolil.

Název rostliny (Koditek): *Cerastium alpinum*

Současný název: *Cerastium alpinum* L., 1753 (1,2,A,B,C)

Synonymní názvy: *Cerastium lanatum* (Lam.) Asch. & Graebn. (ssp.) (1–1,2,4,5,8,9,10,15,18, B)

Cerastium alpinum var. *lanatum* (1-16)

Cerastium lanatum (1–16)

Cerastium squalidum (Ramond) Hultén (ssp.) (B)

Cerastium thomsonii Hook.f. (C – akcept. jméno)

Cerastium arvense var. *alpinum* (L.) Benth (C)

Cerastium grahamii Gillies ex Griseb. 1997 (C)

Sehnatelnost dnes: B & T World Seeds

Název rostliny (Koditek): *Paederota Ageria*

Současný název: *Paederota ageria* L., 1767 (A)

Paederota lutea Scop. (2,B)

Synonymní názvy: *Paederota ageria* L. (2,B)

Veronica lutea (Scop.) Wettst. (B)

Sehnatelnost dnes: Vladislav Piatek (semena, jako *Paederota lutea*)

Název rostliny (Koditek): *Scabiosa lucida*

Současný název: *Scabiosa lucida* Vill., 1779 (1,2,A,B,C)

Synonymní názvy: *Scabiosa columbaria* subsp. *lucida* (Vill.) Čelak. (1–6, B)

Scabiosa stricta (Waldst. & Kit.) Jasiewicz (B)

Scabiosa opata Klokov. (C)

Sehnatelnost dnes: Klub skalničkářů Brno (semena), IS University of Salzburg 2011, IS Jardin Botanique Alpin du Lautaret 2011, IS Botanischer Garten – Universität Tübingen 2011, IS Karl-Franzens-Universität Graz 2011, B & T World Seeds

Název rostliny (Koditek): *Euphorbia polychroma*

Současný název: *Euphorbia epithymoides* L., 1762 (1,A,B)

Euphorbia polychroma Kern. (2)

Synonymní názvy: *Euphorbia polychroma* Kern. (1–5,8,10,18, A,B,C)

Euphorbia polychroma subsp. *microsperma* (Myrh.) Beck
(B)

Euphorbia epithymoides Jacq. (2)

Sehnatelnost dnes: Botanické zahradnictví Holzbecher (živé rostliny), B & T World Seeds

Tento pryšec byl v areálu nalezen, tudíž bude možné využít do opětovných výsadeb některý z dosud zde rostoucích trsů. Bylo jich viděno pět, ale je možné, že se vlivem úprav okolí stav opět zmenšil.

Název rostliny (Koditek): *Euphorbia myrsinites*

Současný název: *Euphorbia myrsinites* L., 1753 (1,2,A,B,C)

Synonymní názvy: ---

Basionym pro: *Endoisila myrsinites* (L.) Raf (C)

Euphorbion myrsinitum (L.) St.-Lag (C)

Galarhoeus myrsinites (L.) Haw. (C)

Murtekias myrsinites (L.) Raf (C)

Tithymalus myrsinites (L.) Hill. (C)

Sehnatelnost dnes: Mojmír Pavelka (semena), Botanické zahradnictví Holzbecher (živé rostliny), B & T World Seeds, Karel petr – okrasné zahradnictví (živé rostliny)

Název rostliny (Koditek): *Alsine Bauhinorum*

Současný název: *Alsine bauhinorum* J.Gay ex Lamotte, 1876 (A)

Synonymní názvy: ---

Sehnatelnost dnes: B & T World Seeds (jako *Minuartia capillacea*)

Zdroj B & T World Seeds (2012) uvádí jako synonymum pro *Alsine bauhinorum* název *Minuartia capillacea*.

Název rostliny (Koditek): *Aethionema cordatum*

Současný název: *Aethionema cordatum* Boiss., 1867 (2,A,C)

Aethionema cordatum (Desf.) Boiss. (B)

Synonymní názvy: *Aethionema cardiophyllum* Boiss. & Heldr. (B,C)

Aethionema morcandianum (Boiss.) Boiss. (B,C)

Aethionema cardiophylloides Bornm. & Gauba (C)

Aethionema koenigii Woronow (C)

Thlaspi cordatum Desf. (C)

Basionym: *Thlaspi cordatum* Desf. (B)

Sehnatelnost dnes: rostlina není v době vypracování této práce sehnatelná

Název rostliny (Koditek): *Senecio Siegfriedi*

Současný název: *Senecio* × *siegfriedii* Brügger, 1880 (A)

Synonymní názvy: ---

Sehnatelnost dnes: rostlina není v době vypracování této práce sehnatelná

Název rostliny (Koditek): *Alsine Rosani*

Současný název: *Alsine rosani* Guss., 1843 (A)

Synonymní názvy: ---

Sehnatelnost dnes: Alpine Staudengärtnerei (živé rostliny, jako *Minuartia rosanii*)

Název rostliny (Koditek): *Festuca crinum ursi*

Současný název: *Festuca crinum-ursi* Ramond ex Schrad (A)

Festuca crinumursi Raymond 1806 (C)

Synonymní názvy: ---

Sehnatelnost dnes: Filuna (živé rostliny, jako *Festuca scoparia*), B & T World Seeds (jako *F. scoparia*), Karel Petr – okrasné zahradnictví (živé rostliny, jako *Festuca scoparia*)

Vybrané zdroje pro synonymiku pro tento taxon žádná synonymní jména neuvádějí, ovšem Vaněk (1976), Böhm (1988) a Mašín (1969) uvádějí *Festuca crinum-ursi* hort. jako synonymum k taxonu *Festuca scoparia* Kern.

Název rostliny (Koditek): *Erigeron aurantiacus*

Současný název: *Erigeron aurantiacus* Regel, 1879 (2,A,B,C)

Synonymní názvy: ---

Sehnatelnost dnes: Klub skalničkářů Brno (semena), IS Jardin Botanique Alpin du Lautaret 2011, B & T World Seeds

Název rostliny (Koditek): *Draba bruniaefolia*

Současný název: *Draba brunifolia* Steven, 1812 (2,A,B,C)

Synonymní názvy: *Draba archipelagi* (O.E.Schulz) Coode & Cullen (ssp.) (B)

Draba armeniaca Coode & Cullen (ssp.) (B)

Draba kurdica Coode & Cullen (ssp.) (B)

Draba diversifolia Boiss. & Huet (C)

Draba globifera Ledeb. (C)

Draba natolica Boiss. (C)

Basionym pro: *Draba olympica* var. *brunifolia* (Steven) Boiss. (C)

Sehnatelnost dnes: Botanické zahradnictví Holzbecher (živé rostliny), Okrasné rostliny Najmanovi (živé rostliny), Alpine Staudengärtnerei (živé rostliny)

Název rostliny (Koditek): *Eriogonum compositum*

Současný název: *Eriogonum compositum* Douglas & Benth, 1774 (1835)
(A,B,C)

Eriogonum compositum Dougl. (2)

Synonymní názvy: *Eriogonum lancifolium* H.St.John & F.A.Warren (var.) (B)

Eriogonum leianthum Hook. (var.) (B)

Sehnatenost dnes: IS Jardin Botanique Alpin du Lautaret 2011

Název rostliny (Koditek): *Douglasia praetutiana*

Současný název: *Androsace vitaliana* subsp. *praetutiana* Kress. (C)

Synonymní názvy: ---

Sehnatelnost dnes: Klub skalničkářů Brno (semena jako *Vitaliana primuliflora* subsp. *praetutiana*), Botanické zahradnictví Holzbecher (živé rostliny, stejný název jako předchozí zdroj), Milada Schlingerová – Veselá zahrada (živé rostliny, jako *Douglasia pretutiana*)

Právě u taxonu *Douglasia praetutiana* autorce velmi pomohly staré zahradnické knihy o alpínkách či alpínech. Newell Arber (1910) zmiňuje taxon *Androsace vitaliana* Lap., k němuž doplňuje synonymní jméno *Aretia vitaliana* Murr., která je zase známá takové jako *Gregoria vitaliana* Duby. Podle Indexu Kewensis by tato rostlina měla být nazývána *Douglasia vitaliana* B. et H.f., ale autor ji zde zařazuje do rodu *Androsace*, který je velmi příbuzný. Hegi (1922) uvádí rod *Douglasia* a jako synonymní uvádí rody *Gregoria* a *Aretia*. Díky tomuto bylo objasněno, pod jakým názvem je možné v současné době rostlinu vyhledat. Na serveru C byl nalezen taxon *Androsace vitaliana* subsp. *praetutiana* Kress. Při vyhledávání rostliny ke koupi v současnosti byl na stránkách Botanického zahradnictví Holzbecher nalezen taxon *Vitaliana primuliflora* 'Praetutiana' (*Douglasia*), což je nejspíše hledaný taxon. Holzbecher et al. (1982) uvádějí tento taxon jako *Vitaliana primuliflora* Bertol subsp. *praetutiana* (Buser ex Sünd.) I. K. Ferguson s tím, že jeho synonymem je *Douglasia vitaliana* (L.) Hook f. Rod *Vitaliana* je prý řazen někdy do rodu *Douglasia*, kterému je velmi příbuzný.

4.4.2 Možnosti osázení vybraných mikrolokalit vzhledem k sehnatelnosti rostlin

4.4.2.1 Skalka č. 40

Nachází se v části alpina, kde nejsou téměř žádné dřeviny a tudíž poskytuje dostatečné oslunění pro pěstované rostliny. V původním plánu (příloha č. 5) a seznamu bylo označeno 41 taxonů, které zde byly vysazeny plus jeden taxon navíc, který byl vysazen na rohu vedle skalky. V osazovacím seznamu však 2 taxony byly označeny pouze rodově (a sice rody *Geum* a *Erodium*), tudíž se jejich synonymika neřešila a pod číslem 9 bylo vysazeno 6 kusů taxonu, jehož název Kodítek již nezapsal, nebo možná později smazal. Zato *Onosma helveticum* byla zapsána dvakrát, a sice pod čísly 13 a 30.

Co se sehnatelnosti rostlin týče, dají se v době vypracování této práce sehnat téměř všechny. Pět taxonů je uvedeno v nabídce B & T World Seeds (2012), ale v současnosti je nemají k dispozici. *Helianthemum serpyllifolium* a *Viola macedonica* subsp. *bosniaca* nebyly nalezeny vůbec. Mohly by být, v případě nesehnání ani v dalších letech, nahrazeny jinými druhy téhož rodu. Taxon *Penstemon pubescens* (nebo synonymně *Penstemon digitalis* var. *pubescens*) by mohl být nahrazen taxonem *Penstemon digitalis*, který je sehnatelný přes stránky rareplants.de.

4.4.2.2 Skalka č. 8

Nachází se nedaleko skalky č. 40, ovšem již ne na tak osluněném místě z důvodů ponechání vzrostlých dřevin okolo. Zasahuje do části alpina, kde zůstal stromový zápoj a samotnou skalku tak stíní jak smrky z její spodní strany, tak lípy z pravé boční strany (vysazené v místech původního altánu). Původně sem dle plánu (příloha č. 6) a osazovacího seznamu bylo vysazeno 14 taxonů. V osazovacím seznamu ovšem nebyla u čísel 4 a 5 uvedena žádná jména taxonů a pod číslem 6 byl taxon zapsán pouze rodově (*Aethionema*). Z tohoto důvodu byla synonymika řešena pouze pro 11 taxonů.

Opět je sehnatelná většina rostlin. Oba taxony rodu *Phlox* jsou uvedeny v nabídce B & T World Seeds (2012), ale v současnosti nejsou k dispozici. Na místo taxonu *Armeria purpurascens* by byl vysazen nějaký kultivar taxonu *Armeria maritima* s nachovým květem, např. *A. maritima* 'Vesuv' a místo taxonu *Phlox setacea alba* kultivar *P. subulata* s bílým květem, třeba *P. subulata* 'Maischnee' nebo 'Calvides White'. Rostlina s názvem *Aubrieta carniolica* zřejmě vůbec nexistuje. Bude tedy nahrazena jiným druhem tohoto rodu.

Pokud by ještě pokračovalo odstraňování dřevin, bylo by možné sem možná některé z původně vysazených z rostlin umístit. Ale rostliny pro plné slunce na toto místo momentálně být umístěny nemohou. Pokud by se nenašel osazovací plán ke skupině č. 7, která leží pod skupinou č. 40, bylo by možné výsadby ze skupiny č. 8 přesunout tam. Skupina č. 8 by pak byla osázena nejspíše kolekcí lesních či hajních rostlin. Byly by na to využity i rostliny přímo z areálu zahrady.

4.4.2.3 Skalka č. 17

Nachází se v horní části alpina, kde nyní bylo provedeno velké odstranění náletových dřevin a bude možné místo osázet původními rostlinami. Původně bylo v plánu (příloha č. 7) a osazovacím seznamu uvedeno 50 položek. Mezi těmito položkami byla pod číslem 16 uvedena domácí kapradina která nebyla v synonymice řešena a pod číslem 50 3 kusy pařezů. Dále zde byl vysazeny i taxony *Edraianthus dalmaticus*, *Geum montanum*, *Geranium cinereum* a *Bupleurum stellatum*, jejichž synonymika byla řešena již v rámci skalky č. 40.

Sehnatelná je opět většina původních taxonů. Jen u tří rostlin nejsou momentálně semena přes stránku B & T World Seeds (2012) dostupná. Některé další rostliny nejsou dnes sehnatelné, což se možná změní, než se začne s výsadbami. V případě nesehnání

by byly nahrazeny jinými druhy téhož rodu (jedná se o rody *Minuartia*, *Marrubium*, *Aethionema* a *Senecio*). A i zde byl zapsán taxon, který dnes není nikde dohledatelný. Jedná se o *Plantago nitens*. I tento taxon bude nahrazen jiným druhem rodu *Plantago* (v alpinu jich bylo vysazeno více druhů, tak bude vybrán jeden z nich nebo nějaký další). Ve skalce byla uvedeno i domácí kapradina. Tudíž bude skalka doplněna některým druhem u nás rostoucího kapradí, nejspíše také přímo z areálu.

Všechny rostliny, které se podaří sehnat, ať již výměnou s jinými institucemi od nás či ze zahraničí nebo koupí, budou vysazeny do skalek až poté, co pro ně bude pečlivě připraveno dané místo. Kvůli tomuto bude vytvořen katalog plánovaných vysazovaných rostlin se všemi důležitými údaji ohledně nároků rostlin. Na základě tohoto katalogu se pak dané místo upraví podle konkrétních potřeb (hlavně co se půdy či ochrany rostlin na zimu (např. přístěnky a přikrývání) týče).

5 ZÁVĚR

Prvním z cílů bylo doplnění dosavadních znalostí o historickém Beaufortském alpinu. K tomu byly velmi prospěšné dva zdroje. Hlavním byly materiály nalezené v SOA Plzeň – pracovišti Klášter u Nepomuku. Nalezení sešitu „Teichgarten“ a dvou desek s plány a výkresy objasnilo původní rozlohu zahrady a postupné rozrůstání areálu. Byly zde nalezeny i soupisy taxonů. U dřevin se v sešitě „Teichgarten“ jednalo o kompletní soupis, u bylin o soupis v podobě rodového názvu a počtu vysazených druhů. Také byly nalezeny osazovací plány a soupisy ke konkrétním místům. Ke krajinářskému parku to bylo 10 plánů a soupisů, k alpinu pak 16. Druhým zdrojem byla kniha Bečov – perla Slavkovského lesa od autorů Jaša a Dyedeková (2011), kde bylo nalezeno pár dalších doplňujících údajů o původním alpinu a hlavně životopis vrchního zahradníka Koditka.

V závěru bakalářské práce byla vyřčena domněnka, že by zdrojem dalších informací mohla být i knihovna Státního hradu a zámku Bečov nad Teplou. Ovšem na schůzce se znalcem této knihovny, PhDr. Petrem Maškem (vedoucí Oddělení zámeckých knihoven v Knihovně Národního muzea) jsem se dověděla, že žádné knihy ani tiskoviny, které by s tímto tématem mohly mít spojitost, se v zámecké knihovně nenacházejí.

Dalšími cíli bylo podchytit dosud žijící cévnaté rostliny areálu a sestavení uceleného přehledu původně pěstovaných rostlin a porovnat je. Seznam původně pěstovaných rostlin v této práci čítá 1228 taxonů, což už se blíží počtu vysazených taxonů udávaných Koditkem. Do tohoto seznamu byly zaneseny rostliny dodnes v areálu žijící.

Z původních výsadeb bylo v areálu nalezeno 22 zástupců bylin. Některé jsou v celkovém seznamu prozatím uvedeny pouze jako rod, protože ještě nebylo zjištěno, které taxony konkrétně sem byly vysazeny původně. Co se dřevin týče, je v celkovém seznamu označeno 43 konkrétních původních druhů a kultivarů a 12 původně vysazených rodů. Po provedení podrobné dendrologické inventarizace se seznam nejspíše ještě rozšíří. Tuto inventarizaci je nutné provést u jehličnanů před olistěním listnatých dřevin a u listnatých dřevin ve třech termínech (rašení, plná vegetace a podzim), aby bylo možné postihnout popis jednotlivých kultivarů.

Byl vytvořen i rámcový návrh obnovy samotného alpina. Ten předpokládá nejprve dokončení odstraňování dřevin z plochy alpina (jelikož se odstraňovaly a

odstraňují náletové dřeviny a v prosinci zase část dalších dřevin poničila vichřice). Dále je důležité pokračovat v odkrývání původních skalek tak, aby byla vidět „kostra“ skalky (původní kameny). Podle situace v alpinu k dnešku je možné tři části ze čtyř osázet původními rostlinami (po úpravě terénu a půdy) a poslední, zalesněnou část pročistit, odkrýt původní skalky, ponechat vyskytující se původní rostliny a osázet zbytek nejspíše hajními či lesními rostlinami. Je třeba vytvořit nové detailní plány odkrytých skalek a pokusit se dohledat další původní plány v archivu. Dále sepsat synonymiku a sehnatelnost ke všem rostlinám (tato činnost již probíhá) a podle toho navrhnout konkrétní osázení. Dále je nutností začít vytvářet vlastní Index seminum, aby bylo možné měřit semena s jinými institucemi. Pro návštěvníky je třeba areál alpina částečně upravit, např. cesty (na nichž se již pracuje) či vytvořit popisky k rostlinám.

Posledním cílem bylo zaměřit se na vybrané perspektivní plochy alpina a jejich obnovu. Byly vybrány tři skalky ze tří částí alpina díky jejich identifikovatelnosti v terénu a nalezeným původním osazovacím plánům. K původně vysazeným rostlinám byla sepsána synonymika a byl proveden průzkum sehnatelnosti rostlin v dnešní době. Většina rostlin je i dnes sehnatelná, i když občas pod jiným názvem. Dvě skalky (č. 40 a 17) budou moci být osázeny původními rostlinami. Skalka č. 8 by také mohla být, kdyby byly odstraněny některé vzrostlé dřeviny okolo. Pokud ale nebude v plánu je kácet, existuje varianta osázení hajními rostlinami původem přímo z areálu a přesunutí původních rostlin na skalku č. 7 (pokud nebude nalezen její původní osazovací plán).

Závěrem chci říci, že tato práce je pro současnou Bečovskou botanickou zahradu velmi důležitá, bylo by dobré (nebo možná je i nutné) v ní pokračovat a po nějakém čase dovést dílo obnovy do konce.

6 PŘEHLED POUŽITÉ LITERATURY

- Aeschimann D., Lauber K., Moser D. M., Theurillat, J.-P. (2004): Flora alpina. Ein Atlas sämtlicher 4500 Gefäßpflanzen der Alpen mit Farbfotografien von Konrad Lauber und Skizzen von Andre Michel. Band. 1 – 3. Haupt Verlag, Bern, Stuttgart, Wien. 1159 p. – 1188 p. – 323 p.
- Anonymus (sine dato): Sonderangebot über Alpenpflanzen und Staudengewächse Schloßgarten Petschau a. d. Tepl. Tisk Anton Jakob, Petschau. 2 pp. [Depon. in. Osobní archiv Jiřího Šindeláře].
- Anonymus (sine dato): Verzeichnis über Alpen-, Felsen- und Mauerpflanzen, Staudengewächse der H. Beaufort'schen Schloßgärten in Petschau a. d. Tepl (Böhmen Č.S.R.) D. Reich Sudetengau. Ed. propria. Tisk Emanuel Müller, Tepl. 12 p. [Depon. in. Osobní archiv Jiřího Šindeláře].
- Arber, E. A. Newell (1910): Plant Life in Switzerland. John Murray, London. 355 p. [1] p. front., illus.
- Böhm Č. (1977): Skalničky a skalky. Práce, Praha. 281 p.
- Böhm Č. (1980): Skalničky našich zahrad. Státní zemědělské nakladatelství, Praha. 319 p.
- Böhm Č. (1988): Okrasná zahrada a její rostliny. Státní zemědělské nakladatelství, Praha. 384 p.
- Doubek J. (1971): Alpinkářův svět. Západočeské nakladatelství, Plzeň. 234 p + 22 pp.
- Finkenzeller X. (2007): Rostliny Alp. Poznávání a určování. Academia, Praha. 199 p.
- Grey-Wilson Ch. (2011): Skalničky. Nenáročná rostliny do zahrad i nádob. Euromedia group, k.s. – Knižní klub, Praha. 224p.
- Haberer M. (2005): Skalky a květinové zídky. Knižní klub, Praha. 155 p.
- Hanzelka P. (2007): Skalničky v moderní zahradě. Grada publishing, Praha. 192 p.
- Hegi G. (1922): Alpenflora. Die verbreitetsten Alpenpflanzen von Bayern, Österreich und der Schweiz. J. F. Lehmanns Verlag, München. 79 + 38 pp.
- Holubec V., Vlasák O. (1992): Skalky a jejich stavba. Agem, Praha. 94 p.
- Holzbecher J., Koblížek J., Otruba I. (1982): Skalničky. Academia, Praha. 213 p.
- Jaša L., Dyedeková J. (2011): Bečov: perla Slavkovského lesa. Fornica Graphics, Sokolov. 263 p.

- Jeník J. (1998): Ekosystémy (Úvod do organizace zonálních a azonálních biomů). Karolinum – nakladatelství Univerzity Karlovy, Praha. 135 p.
- Koditek J. (1908 – 1937): Teichgarten. Nutz und Ziergarten. 1908 – 1937. Domäne Petschau. Ms., XX pp. [Depon. In Státní oblastní archiv Plzeň – pracoviště Klášter u Nepomuku]
- Koditek J. (1918 – 1937): Schlossgarten. Auspflanzungen Teichgarten. Zeichnungen Verzeichnis über die Auspflanzungen von Bäumen und Sträuchern Teichgarten. Ms. XX pp. [Depon. In Státní oblastní archiv Plzeň – pracoviště Klášter u Nepomuku]
- Koditek J. (1927 – 1935): Skizzen. Ms. XX pp. [Depon. In Státní oblastní archiv Plzeň – pracoviště Klášter u Nepomuku]
- Koditek J. (1931): Neues Alpinum in Böhmen, Möllers Deutsche Gärtner – Zeitung, 46 (12), 138 – 139
- Koditek J. (1933): Die Alpengarten – Anlage im Schloßgarten zu Petschau (Böhmen), Möllers Deutsche Gärtner – Zeitung, 48 (13), 150 – 152
- Koditek J. (1936): Hochgebirgspflanzen – Anlage im Schlossgarten zu Petschau an der Tepl (Böhmen), Möllers Deutsche Gärtner – Zeitung, 51 (8), 88 – 89
- Kubát K, Hrouda L., Chrtek J. jun., Kaplan Z., Kirschner J., Štěpánek J. [eds.] (2002): Klíč ke květeně České republiky. Academia, Praha. 927 p.
- Kutina J., Černý L., Dostál R., Hájek J., Lánká D., Mareček J., Mölzer V., Sottner L., Zacha V. (1965): Naše zahrádka. Státní zemědělské nakladatelství, Praha. 460 p.
- Machala F., Kubečková V., Lanta A., Mokrý V., Müllerová M., Opatrná M. (1960): Naše trvalky. Státní zemědělské nakladatelství, Praha. 367 p.
- Martan M. (2005): Skalky a skalničky. CP Books, a.s., Brno. 96 p.
- Mašín E. (1969): Skalky a skalničky. Orbis, Praha. 204 + 20 pp.
- Matzner E. (1958): Das Steingartenbuch. Deutscher Bauernverlag, Berlin. 240 p.
- Nauman J. (1946): Skalky a skalničky: Hrst pokynů a rad pro pěstitele alpinek. Vesmír, Praha. 309 p.
- Otruba I. (2002): Zahradní architektura. Tvorba zahrad a parků. ERA, Šlapanice. 357 p.
- Petr T. (2008): Bečovská botanická zahrada 2008 – studie rozvoje. Ms. 11 p. [Depon. In osobní archiv Jiřího Šindeláře].
- Pilát A. (1973): Atlas alpinek. Academia, Praha. 506 p.
- Pilát A., Deyl M. (1964): Alpinky. Nakladatelství Československé akademie věd, Praha. 282 + 116 pp.

- Prach K., Štech M., Říha P. (2009): Ekologie a rozšíření biomů na Zemi. Nakladatelství Scientia, spol. s.r.o, Praha. 151 p.
- Russ J. (1936): Der Tepler Bezirk und seine Umgebung. Ein Heimatbuch für Schule und Haus. Deutscher Lehrerverein im Petschauer Gerichtsbezirke. Marienbad. 130 p.
- Sádlo J., Storch D. (2000): Biologie krajiny. Biotopy České republiky. Vesmír, Praha. 94 p.
- Schmidt H. M. (2003): Skalky a skalničky. Rebo productions, Čestlice. 95 p.
- Stárek J. (1990): Použití rašeliníku ve výsevech, Skalničky. Časopis pro pěstitele skalniček, cibulovin, hlíznatých, stepních a hajních rostlin a zakrslých dřevin, 21 (4), 168 – 170
- Stivín K. (1941): Verzeichnis der Gebirgs-, Wald-, Steppen- und Gartenpflanzen für Stein- und Ziergärten. Ed propria, Černolice. 103 p.
- Šindelář J., Sochorová N. (2004): Historie a současnost Beaufortského alpina v Bečově nad Teplou. In *Životní prostředí a veřejná zeleň ve městech a obcích: Krajiny a zahrady - staré vzácné knihy. Výzkumný ústav Silva Taroucy pro krajinu a okrasné zahradnictví Průhonice, Průhonice*, pp. 157 – 167.
- Šindelář J., Sochorová N. (2005): Hrabě Arnošt Emanuel Silva Tarouca a Bečov nad Teplou. In *Historické zahrady a parky 2005: Průhonice dříve a nyní*. Agentura BONUS, Hrdějovice, pp. 40 – 45.
- Šmarda J., Štolfa V. (1963): Kvety Tatier. Osveta, n. p., Bratislava. 296 p.
- Špaková M. (2010): Flóra pěstovaných okrasných rostlin historického Beaufortského alpina v Bečově nad Teplou (Karlovarsko) [rukopis]: bakalářská práce; vedoucí bakalářské práce Vít Joza, České Budějovice. 71 + 4 pp. [Depon. in: Akademická knihovna Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích, sign. KP01166]
- Vaněk V. (1976): Skalničky. 100 nejkrásnějších. Státní zemědělské nakladatelství, Praha. 291 p.

Internetové zdroje:

- Alpine & Rock Garden Plant Seeds from B & T World Seeds (2012) [online] [cit. 10.4.2012]. Dostupné z: <http://b-and-t-world-seeds.com/aleCatm.asp?title=Alpine%20and%20Rock%20Garden%20Plant%20Seeds&list=9>.
- Alpine Staudengärtnerei – Stauden (2012) [online] [cit. 10.4.2012]. Dostupné z: <http://www.alpinergarten.de/shop/Stauden::2.html>
- Anonymus (2009) [online] [cit. 23.2.2012]. Dostupné z: http://orion.gc-system.cz/becov.cz/uredni-deska/?kshow=&sort=1&order=0&show=1&archiv_rok=2009&OK=&detail=141.
- Anonymus (2009a) [online] [cit. 31.3.2012]. Dostupné z: <http://www.becov.cz/mesto/uredni-deska/?ftshow=143&ftresult=z%C3%A1pis+RM%C4%9B+15.6.2009>.
- Anonymus (2011) [online] [cit. 31.3.2012]. Dostupné z: <http://www.becov.cz/mesto/uredni-deska/?ftshow=324&ftresult=zm%C4%9Bna+%C3%BAzemn%C3%ADho+pl%C3%A1nu>.
- Anonymus (2012a) [online] [cit. 31.3.2012]. Dostupné z: <http://www.ceskatelevize.cz/porady/10255644540-rajske-zahrady-ii/309292320120012-zapomenuty-becov/>.
- AOPK ČR (2009) [online] [cit. 9.3.2009]. Dostupné z: http://www.nature.cz/publik_syst2/ctihtmlpage.php?what=1504.
- Berg C., Drescher A., Gigerl P. (2011): Samentauschverzeichnis des Botanischen Gartens der Karl-Franzens-Universität Graz, Samenernte 2011 [online]. Karl-Franzens-Universität Graz. 58p. [cit. 2.4.2012]. Dostupné z: <http://www.uni-graz.at/garten/sk.pdf>.
- Botanické zahradnictví Holzbecher (2011) [online] [cit. 2.4.2012]. Dostupné z: <http://www.holzbecher.cz/>.
- Brandos O. (2009): Podrobné geomorfologické členění ČR [online] 14.12.2009 [cit. 9.3.2009]. Dostupné z: <http://www.treking.cz/regiony/geomorfologicke-cleneni-ceske-republiky.htm>.
- Dendrologie online (2012) [online] [cit. 2.4.2012 a 10.4.2012]. Dostupné z: <http://databaze.dendrologie.cz/>.

- Filuna – katalog pěstovaných rostlin pro rok 2012 (2012) [online] [cit. 2.4.2012].
Dostupné z: <http://www.filuna.cz/download/NabidkaFiluna2012.pdf>.
- Flora Europaea (Royal Botanic Garden Edinburgh) (2005) [online] [cit. 2.4.2012]. Dostupné z: <http://rbg-web2.rbge.org.uk/FE/fe.html>.
- Geoportal Cenia. Geografický informační portál [online] [cit. 9.3.2009].
Dostupné z: <http://geoportal.cenia.cz>.
- Grulich V. *Thlaspi stylosum* (Ten.) Mutel – penízek/peniažtek. In: Botany.cz [online]. 23.11.2011 [cit. 10.4.2012]. Dostupné z: <http://botany.cz/cs/thlaspi-stylosum/>.
- Haláková O. Bečovská botanická zahrada – vichřice 5. prosince 2011. In: Oficiální stránky města Bečov nad Teplou [online]. 5.12.2011 [cit. 18.3.2012].
Dostupné z: <http://www.becov.cz/mesto/zelen/?more=213#news213>.
- Hardy Plant Society – Seed List (2012) [online] [cit. 10.4.2012]. Dostupné z: <http://www.hardy-plant.org.uk/seed/seedlist.htm>.
- Havelka J. FOTO: V Bečovské botanické zahradě vítali jaro. In: Karlovarský deník.cz [online]. 6.4.2010 [cit. 23.2.2012]. Dostupné z: http://karlovarsky.denik.cz/zpravy_region/becov-velikonoce-vitani-jara-20100406.html.
- Hortus Tubingensis Index seminum 2011 (2011) [online] [cit. 2.4.2012].
Dostupné z: http://www.uni-tuebingen.de/index.php?eID=tx_nawsecured1&u=0&file=fileadmin/Uni_Tuebingen/Einrichtungen/Zentrale_Einrichtungen/BotanGarten/Index/Index_Tuebingen_2011.pdf&t=1334138185&hash=9d75f7b7166cad470bbb0b32daba2c4afb12a3cd.
- Index seminum 2011 – Jardin Botanique Alpin du Lautaret (Hautes-Alpes, France) (2010) [online] [cit. 2.4.2012]. Dostupné z: <http://sajf.ujf-grenoble.fr/IMG/pdf/Index2011web.pdf>.
- Index seminum 2011 – University of Salzburg, Department of Organismic Biology, Study Group Botanical Garden (2011) [online] [cit. 2.4.2012].
Dostupné z: <http://www.uni-salzburg.at/pls/portal/docs/1/1667195.PDF>.
- Index seminum 2011 – Teplice Botanical Garden (2012) [online] [cit. 2.4.2012].
Dostupné z: <http://www.botanickateplice.cz/download/bg-teplice-index-seminum-2011.pdf>.

- Index seminum 2011 – Zoologická a botanická zahrada města Plzně (2012) [online] [cit. 2.4.2012]. Dostupné z: <http://www.zooplzen.cz/onas/publikace/index-seminum/index-seminum-2011.aspx>.
- Ivan a Jana Najmanovi – OKRASNÉ ROSTLINY, katalog rostlin 2012 (2012) [online] [cit. 10.4.2012]. Dostupné z: <http://www.najmanova.cz/katalog2012.htm#skalnicky>.
- Karel Petr – okrasné zahradnictví (2012) [online] [cit. 10.4.2012]. Dostupné z: <http://www.zahradnictvi-petr.cz/index.htm>.
- Klub skalničkářů Brno – Seznam semen 2011 – 2012 (2011) [online] [cit. 2.4.2012]. Dostupné z: <http://www.skalnicky-brno.cz/doc/semena/Seznam.pdf>.
- Kopecká J. Zachránci zahrady představili svůj film. In: Karlovarský deník.cz [online]. 15.7.2008 [cit. 23.2.2012]. Dostupné z: http://karlovarsky.denik.cz/zpravy_region/kvk-becov-park-berkut-20080715.html.
- Kopecká J. Ochránci přírody pokračují v obnově zahrady. In: Karlovarský deník.cz [online]. 9.1.2009 [cit. 23.2.2012]. Dostupné z: http://karlovarsky.denik.cz/zpravy_region/kvk-becov-botanicka-zahrada-20090119.html.
- Kopřiva J. FOTO: Bečovskou botanickou zahradu hlídá několik obrovských soch. In: Karlovarský deník.cz [online]. 4.11.2011 [cit. 23.2.2012]. Dostupné z: http://karlovarsky.denik.cz/zpravy_region/foto-becovskou-botanickou-zahradu-hlida-nekolik.html.
- Kozohorský P. Renovace Bečovské botanické zahrady pokračuje podle plánu. In: Karlovarský deník.cz [online]. 8.8.2011 [cit. 23.2.2012]. Dostupné z: http://karlovarsky.denik.cz/zpravy_region/renovace-becovske-botanicke-zahrady-pokracuje-podl.html.
- KPR – Klub pěstitelů rostlin (2012) [online] [cit. 10.4.2012]. Dostupné z: <http://www.kpr.eu/cs/>.
- Mojmír Pavelka – Seed list 2011 – 2012 (2012) [online] [cit. 2.4.2012]. Dostupné z: <http://www.pavelkaalpines.cz/seed-list.htm>.
- Online databáze skalniček (2010) [online] [cit. 31.3.2010 a 1.3.2012]. Dostupné z: www.kadel.cz/skalnicky.

- www.rareplants.de (2012) [online] [cit. 10.4.2012]. Dostupné z: http://www.rareplants.de/shop/product.asp?P_ID=8798.
- Samenliste 2011 – Botanische Garten, Institut für Botanik, Universität Innsbruck (2012) [online] [cit. 10.4.2012]. Dostupné z: <http://botany.uibk.ac.at/bot-garden/garten/samenliste.html>.
- Středisko okrasných a lesních školek. Školní lesní podnik v Kostelci nad Černými lesy (2012) [online] [cit. 10.4.2012]. Dostupné z: <http://www.slp.cz/skolka/ceniky.htm>
- Šindelář J., Šindelář, P., Sochorová, N. (2007): Beaufortské alpinum a botanická zahrada v Bečově nad Teplou [cit. 9.12.2009]. Dostupné z: <http://www.szesdalovice.cz/?docs=1&file=69>.
- The CultureSheet Project (2012) [online] [cit. 2.4.2012]. Dostupné z: <http://culturesheet.org/start>.
- The International Plant Names Index (2012) [online] [cit. 1.3.2012]. Dostupné z: <http://ipni.org/index.html>.
- Tropicos (2012) [online] [cit. 1.3.2012]. Dostupné z <http://www.tropicos.org/Home.aspx>.
- Vejtasa (2006) – Zahradnictví Vejtasa [online] [cit. 20.2.2012]. dostupné z: <http://www.vejtasa.cz/zahradnictvi/index2.htm>.
- Veselá zahrada – katalog skalniček (2012) [online] [cit. 10.4.2012]. Dostupné z: http://www.veselazahrada.cz/component/option,com_virtuemart/page,shop.browse/category_id,12/Itemid,10/.
- Vladislav Piatek – katalog semen skalniček pro sezónu 2011 – jaro 2012 (2011) [online] [cit. 2.4.2012]. Dostupné z: <http://www.alpine-seeds.com/cz/seeds.html>.
- Wegnerová K. Bečovský podzim ozdobily kvetoucí sochy. In: Sedmička.cz [online]. 14.11.2011 [cit. 18.3.2012]. Dostupné z: <http://www.sedmicka.cz/karlovy-vary/clanek/becovsky-podzim-ozdobily-kvetouci-sochy-256458>.
- Zahradnictví Jakub a Zdena Krulichovi [online] [cit. 2.4.2012]. Dostupné z: <http://www.zahradnictvikrulichovi.cz/>.
- http://tvlesak.me.cz/borova_siska/materialy/fytocenologie/fytogeograficke_clene_ni.doc [cit. 9.3.2009]

Přílohy

Seznam příloh

Příloha č. 1: Původní taxony Beaufortského alpina a rostliny přeživší do současnosti

Příloha č. 2: Rody alpínek vysazené v původním Beaufortském alpinu

Příloha č. 3: Původní plán areálu s vyznačením přikupovaných ploch

Příloha č. 4: Původní plán užitkové zahrady (dnes pozemek Elektro, v. d.)

Příloha č. 5: Skalka č. 40

Příloha č. 6: Skalka č. 8

Příloha č. 7: Skalka č. 17

Příloha č. 8: Přežívající rostliny původních výsadeb

Příloha č. 1: Kompletní seznam zjištěných historických taxonů areálu bývalého Beaufortského alpina (taxony ponechány v původním znění).

Vysvětlivky zkratk:

nab1 – stálá nabídka zahradnictví; nab2 – zvláštní nabídka zahradnictví; foto – dobové fotografie z SOA Plzeň – pracoviště Klášter Nepomuk; MDGZ – Möllers Deutsche Gärtner-Zeitung; KSD – kompletní seznam druhů (ze sešitu „Teichgarten“); OS – jednotlivé osazovací seznamy; plánky – plány jednotlivých částí areálu; ??? – název nebyl zcela čitelný

• – výskyt v daném zdroji; **taxon dosud žijící**

dochované cedulky (ced) • – plechová cedulka, • – porcelánová cedulka, • – umělohmotná cedulka

název rostliny	nab1	nab2	foto	ced	MDGZ	KSD	OS	plánky
<i>Abies arizonica</i>						•	•	
<i>Abies balsamea</i>						•	•	
<i>Abies balsamea hudsonica</i>			•		•	•	•	
<i>Abies balsamea violacea</i>			•					•
<i>Abies cephalonica</i>						•	•	
<i>Abies concolor</i>						•	•	
<i>Abies concolor variegata lasiocarpa</i>						•	•	•
<i>Abies concolor violacea</i>			•			•	•	
<i>Abies nordmaniana</i>						•	•	
<i>Abies</i>							•	
<i>Abies Veitsky</i>						•	•	
<i>Acaena Buchanani</i>	•							
<i>Acaena glauca</i>	•							
<i>Acaena microphyla</i>	•	•						
<i>Acaena pinnatifida</i>	•	•						
<i>Acantholimon glumacaeum</i>	•						•	
<i>Acantholimon venustum</i>	•				•		•	
<i>Acer californica</i>						•	•	
<i>Acer campestre</i>						•	•	
<i>Acer dasycarpum</i>						•	•	
<i>Acer dasycarpum lutescens</i>						•	•	
<i>Acer negundo</i>							•	
<i>Acer negundo aurea variegata</i>						•	•	
<i>Acer negundo fol. argenteo variegata</i>						•	•	
<i>Acer palmatum</i>						•		
<i>Acer palmatum atripurpureum</i>							•	
<i>Acer palmatum dissectum viridis</i>							•	
<i>Acer platanoides fol. aurea marginata</i>						•	•	
<i>Acer platanoides fol. aurea variegata</i>							•	
<i>Acer platanoides globosum</i>						•	•	
<i>Acer platanoides 'Scheuchzeri'</i>						•	•	
<i>Acer pseudoplatanus</i>						•		
<i>Acer pseudoplatanus 'Leopoldi'</i>						•	•	

Příloha č. 1: Kompletní seznam zjištěných historických taxonů areálu bývalého Beaufortského alpina (taxony ponechány v původním znění).

Vysvětlivky zkratk:

nab1 – stálá nabídka zahradnictví; nab2 – zvláštní nabídka zahradnictví; foto – dobové fotografie z SOA Plzeň – pracoviště Klášter Nepomuk; MDGZ – Möllers Deutsche Gärtner-Zeitung; KSD – kompletní seznam druhů (ze sešitu „Teichgarten“); OS – jednotlivé osazovací seznamy; plánky – plány jednotlivých částí areálu; ??? – název nebyl zcela čitelný

• – výskyt v daném zdroji; **taxon dosud žijící**

dochované cedulky (ced) • – plechová cedulka, • – porcelánová cedulka, • – umělohmotná cedulka

název rostliny	nab1	nab2	foto	ced	MDGZ	KSD	OS	plánky
<i>Acer pseudoplatanus purpureum</i>						•	•	
<i>Acer</i>							•	
<i>Acer variegata</i>						•	•	
<i>Acer Wieri larinatum</i>						•		
<i>Aconitum Anthor</i>	•							
<i>Aconitum variegatum</i>							•	
<i>Actheopapus pulcherimus</i>	•							
<i>Actinidia arguta</i>							•	
<i>Adenophora Bulayana</i>	•							
<i>Adenophora lilifolia</i>	•							
<i>Adenophora liliiflora</i>					•			
<i>Adenostyles alpina</i>						•		
<i>Adiantum pedatum</i>						•		
<i>Adiantum</i>							•	
<i>Adonis amurensis</i>							•	
<i>Adonis vernalis</i>							•	
<i>Aesculus parviflora</i>						•	•	
<i>Aesculus pavia atrosanguinea</i>						•	•	
<i>Aesculus pavia flava</i>						•	•	
<i>Aesculus rubicunda</i>						•	•	
<i>Aesculus</i>							•	
<i>Aethionema cordatum</i>					•		•	
<i>Aethionema cordifolius</i>	•	•						
<i>Aethionema creticum</i>	•							
<i>Aethionema diastrophys</i>	•							
<i>Aethionema grandiflorum</i>		•						
<i>Aethionema persicum</i>	•							
<i>Aethionema</i>						•	•	
<i>Achenantherum bulbosum</i>							•	
<i>Achillea ageratifolia</i>	•	•					•	
<i>Achillea Aizoon</i>	•						•	
<i>Achillea argentea</i>	•	•			•		•	
<i>Achillea auria</i>	•						•	

Příloha č. 1: Kompletní seznam zjištěných historických taxonů areálu bývalého Beaufortského alpina (taxony ponechány v původním znění).

Vysvětlivky zkratk:

nab1 – stálá nabídka zahradnictví; nab2 – zvláštní nabídka zahradnictví; foto – dobové fotografie z SOA Plzeň – pracoviště Klášter Nepomuk; MDGZ – Möllers Deutsche Gärtner-Zeitung; KSD – kompletní seznam druhů (ze sešitu „Teichgarten“); OS – jednotlivé osazovací seznamy; plánky – plány jednotlivých částí areálu; ??? – název nebyl zcela čitelný

• – výskyt v daném zdroji; **taxon dosud žijící**

dochované cedulky (ced) • – plechová cedulka, • – porcelánová cedulka, • – umělohmotná cedulka

název rostliny	nab1	nab2	foto	ced	MDGZ	KSD	OS	plánky
<i>Achillea Clavennae</i>					•		•	
<i>Achillea Herbarota</i>	•						•	
<i>Achillea Kelleri</i>							•	
<i>Achillea lingulata</i>	•						•	
<i>Achillea moschata</i>	•						•	
<i>Achillea ptarmanica</i> ft. <i>pl. Schafgarce</i>	•	•						
<i>Achillea rupestris</i>		•					•	
<i>Achillea serbica</i>	•							
<i>Ajuga pyramidalis</i>	•							
<i>Alchemilla alpina</i>	•							
<i>Alchemilla subsericaea</i>	•						•	
<i>Allium cilecium</i>							•	
<i>Allium cynaeum</i>	•						•	
<i>Allium Moly</i>							•	
<i>Allium pedemontanum</i>			•				•	
<i>Allium pulchelum</i>	•							
<i>Allosurus crispus</i>						•		
<i>Alnus glutinosa</i>						•	•	
<i>Alnus incana</i>							•	
<i>Alopecurus lanatus</i>					•			
<i>Alsine aretoides</i>					•		•	
<i>Alsine Bauhinorum</i>		•					•	
<i>Alsine Bauhinorum grandiflorum</i>					•			
<i>Alsine Bauchinorum</i>	•				•		•	
<i>Alsine Gerardi</i>		•					•	
<i>Alsine laricifolia</i>	•	•			•		•	
<i>Alsine pinifolia</i>	•						•	
<i>Alsine pinnatifida</i>					•		•	
<i>Alsine Rosani</i>	•	•			•		•	
<i>Alsine</i>							•	
<i>Alsine stellata</i>	•						•	
<i>Alsine verna</i>	•						•	
<i>Alyssum Amanum alpestre</i>	•							

Příloha č. 1: Kompletní seznam zjištěných historických taxonů areálu bývalého Beaufortského alpina (taxony ponechány v původním znění).

Vysvětlivky zkratk:

nab1 – stálá nabídka zahradnictví; nab2 – zvláštní nabídka zahradnictví; foto – dobové fotografie z SOA Plzeň – pracoviště Klášter Nepomuk; MDGZ – Möllers Deutsche Gärtner-Zeitung; KSD – kompletní seznam druhů (ze sešitu „Teichgarten“); OS – jednotlivé osazovací seznamy; plánky – plány jednotlivých částí areálu; ??? – název nebyl zcela čitelný

• – výskyt v daném zdroji; **taxon dosud žijící**

dochované cedulky (ced) • – plechová cedulka, • – porcelánová cedulka, • – umělohmotná cedulka

název rostliny	nab1	nab2	foto	ced	MDGZ	KSD	OS	plánky
<i>Anthemis argyrophylla</i>	•							
<i>Anthemis carpathica</i>	•							
<i>Anthemis petraea</i>	•							
<i>Anthericum Liliago</i>	•	•					•	
<i>Anthericum racemosum</i>							•	
<i>Anthyllis</i>						•		
<i>Antirrhinum glutinosum</i>	•				•		•	
<i>Antirrhinum sempervirens</i>	•							
<i>Aquilegia alp. superba</i>	•							
<i>Aquilegia alpina</i>	•				•		•	
<i>Aquilegia coeruleo</i>	•			•				
<i>Arabis alpina</i>		•						
<i>Arabis alpina nana compacta</i>	•							
<i>Arabis bellidifolia</i>	•						•	
<i>Arabis procures</i>	•							
<i>Arabis pumila</i>	•	•						
<i>Arctostaphylos alpina</i>					•	•		
<i>Arctostaphylos</i>							•	
<i>Arctostaphylos Uva Ursi</i>						•		
<i>Arenaria caespitosa</i>					•			
<i>Arenaria cretica</i>	•							
<i>Arenaria grandiflora</i>	•						•	
<i>Arenaria Hallerii</i>					•			
<i>Arenaria Ledebouriana</i>	•				•			
<i>Arenaria montana</i>	•							
<i>Arenaria purpurascens</i>		•			•		•	
<i>Arenaria siltica</i>							•	
<i>Arenaria tetraquetra</i>	•						•	
<i>Armeria alpina</i>	•						•	
<i>Armeria caespitosa</i>	•						•	
<i>Armeria caespitosa variabilis</i>							•	
<i>Armeria Halleri</i>	•							
<i>Armeria Laucheana</i>	•						•	

Příloha č. 1: Kompletní seznam zjištěných historických taxonů areálu bývalého Beaufortského alpina (taxony ponechány v původním znění).

Vysvětlivky zkratk:

nab1 – stálá nabídka zahradnictví; nab2 – zvláštní nabídka zahradnictví; foto – dobové fotografie z SOA Plzeň – pracoviště Klášter Nepomuk; MDGZ – Möllers Deutsche Gärtner-Zeitung; KSD – kompletní seznam druhů (ze sešitu „Teichgarten“); OS – jednotlivé osazovací seznamy; plánky – plány jednotlivých částí areálu; ??? – název nebyl zcela čitelný

• – výskyt v daném zdroji; **taxon dosud žijící**

dochované cedulky (ced) • – plechová cedulka, • – porcelánová cedulka, • – umělohmotná cedulka

název rostliny	nab1	nab2	foto	ced	MDGZ	KSD	OS	plánky
<i>Armeria maritima</i>	•				•		•	
<i>Armeria prapurens</i>	•							
<i>Armeria purpurascens</i>							•	
<i>Armeria</i>							•	
<i>Armeria variabilis</i>	•							
<i>Armeria vulgaris</i>	•						•	
<i>Arnebia echinoides</i>			•			•	•	
<i>Arnica montana</i>						•		
<i>Aronicum</i>						•		
<i>Artemisia laxa (Mutellina)</i>		•						
<i>Artemisia laxa (Muttelina) rupestris</i>	•							
<i>Artemisia mutellina</i>							•	
<i>Artemisia mutellina</i> var. <i>laxa</i>							•	
<i>Artemisia nitida</i>							•	
<i>Artemisia rupestris</i>							•	
<i>Artemisia valesciaca</i>					•		•	
<i>Artemisia</i> var. <i>laxa</i>							•	
<i>Asarum europaeum</i>	•						•	
<i>Asperula cinanchia</i>	•						•	
<i>Asperula hirta</i>	•	•					•	
<i>Asphodelus luteus</i>	•					•		
<i>Aspidium aculeatum</i>							•	
<i>Aspidium dilalatum</i>							•	
<i>Aspidium lobatum</i>							•	
<i>Asplenium</i>						•		
<i>Aster alpinus</i>	•			•	•		•	
<i>Aster alpinus</i> var. <i>altaicus</i>							•	
<i>Aster alpinus</i> var. <i>Nixe</i>	•			•			•	
<i>Aster cordifolius</i> 'Bleitewegen'		•						
<i>Aster cordifolius</i> 'Blütenregen'	•							
<i>Aster diptosphyoides</i>	•							
<i>Aster Nove Anglie</i> 'Lill Fardel'	•	•						
<i>Aster Nove Anglie</i> 'Treasure'	•	•						

Příloha č. 1: Kompletní seznam zjištěných historických taxonů areálu bývalého Beaufortského alpina (taxony ponechány v původním znění).

Vysvětlivky zkratk:

nab1 – stálá nabídka zahradnictví; nab2 – zvláštní nabídka zahradnictví; foto – dobové fotografie z SOA Plzeň – pracoviště Klášter Nepomuk; MDGZ – Möllers Deutsche Gärtner-Zeitung; KSD – kompletní seznam druhů (ze sešitu „Teichgarten“); OS – jednotlivé osazovací seznamy; plánky – plány jednotlivých částí areálu; ??? – název nebyl zcela čitelný

• – výskyt v daném zdroji; **taxon dosud žijící**

dochované cedulky (ced) • – plechová cedulka, • – porcelánová cedulka, • – umělohmotná cedulka

název rostliny	nab1	nab2	foto	ced	MDGZ	KSD	OS	plánky
<i>Aster peregrinus</i>	•							
<i>Aster sibiricus</i>	•							
<i>Aster</i>							•	
<i>Aster subcoeruleus</i>	•							
<i>Aster Yuanensis</i>	•							
<i>Astilba Arendsi</i> 'Juno'	•	•						
<i>Astilba Arendsi</i> 'Rosa perle'	•	•						
<i>Astragalus alpinus</i>	•				•		•	
<i>Astragalus angustifolius</i>	•						•	
<i>Astragalus depressus</i>					•		•	
<i>Astrantia carniolica</i>	•	•					•	
<i>Athamanta Mathioli</i>	•							
<i>Atragena seratifolio</i>	•							
<i>Aubrietia carniolica</i>							•	
<i>Aubrietia croatica</i>							•	
<i>Aubrietia deltoidea</i>	•	•			•		•	
<i>Aubrietia deltoidea</i> 'Leichtlini'							•	
<i>Aubrietia gracilis</i>	•						•	
<i>Aubrietia Leichtlini</i>	•						•	
<i>Avena argentea</i>	•				•			
<i>Avena distichophylla</i>	•	•						
<i>Avena velutina</i>		•						
<i>Aronia arbutifolia</i>							•	
<i>Azalea pontica</i>							•	
<i>Azorella trifurcata</i>							•	
<i>Belium amabile</i>	•							
<i>Belium minutum</i>	•	•						
<i>Belium nibale</i>	•							
<i>Bellis coreuleus</i>						•		
<i>Berberis buxifolia</i>						•	•	
<i>Berberis</i>							•	
<i>Berberis thunbergi</i>						•	•	
<i>Berberis thunbergi atropurpurea</i>						•	•	

Příloha č. 1: Kompletní seznam zjištěných historických taxonů areálu bývalého Beaufortského alpina (taxony ponechány v původním znění).

Vysvětlivky zkratk:

nab1 – stálá nabídka zahradnictví; nab2 – zvláštní nabídka zahradnictví; foto – dobové fotografie z SOA Plzeň – pracoviště Klášter Nepomuk; MDGZ – Möllers Deutsche Gärtner-Zeitung; KSD – kompletní seznam druhů (ze sešitu „Teichgarten“); OS – jednotlivé osazovací seznamy; plánky – plány jednotlivých částí areálu; ??? – název nebyl zcela čitelný

• – výskyt v daném zdroji; **taxon dosud žijící**

dochované cedulky (ced) • – plechová cedulka, • – porcelánová cedulka, • – umělohmotná cedulka

název rostliny	nab1	nab2	foto	ced	MDGZ	KSD	OS	plánky
<i>Berberis vulgaris atropurpureis</i>						•		
<i>Berberis Wilsonae</i>						•		
<i>Bergenia</i>						•		
<i>Betonica Alopecurus</i>	•							
<i>Betonica grandiflora</i>	•						•	
<i>Betula alba elegans Youngi</i>						•		
<i>Betula alba folius atropurpureis</i>						•		
<i>Betula alba youngi</i>			•					
<i>Betula albaelegans youngi pendula</i>				•				
<i>Betula lutea</i>						•	•	
<i>Betula nana</i>					•	•	•	
<i>Betula pendula</i>								•
<i>Betula</i>							•	
<i>Betula vericea purpurea</i>						•		
<i>Betula verrucosa purpurea</i>							•	
<i>Betula verrucosa Youngi</i>							•	
<i>Biota elegantissima</i>						•		
<i>Biscutella Laevigata</i>	•							
<i>Bruckenthalia spicuciflora</i>	•					•	•	
<i>Brunella incisa var. coccinea</i>	•	•			•			
<i>Brunella pyrenaica</i>	•	•						
<i>Brunella Welbiana</i>	•							
<i>Bupthalmum grandiflorum</i>	•							
<i>Bupthalmum salicifolium</i>	•	•			•		•	
<i>Bupleurum ranunculoides</i>	•							
<i>Bupleurum Rochelli</i>					•		•	
<i>Bupleurum stellarum</i>					•		•	
<i>Buxus</i>								•
<i>Calamintha alpina</i>	•			•	•		•	
<i>Calamintha grandiflora</i>							•	
<i>Calandrina umbelata</i>							•	
<i>Callianthemum sp.</i>						•		
<i>Calycanthus floridus</i>						•	•	

Příloha č. 1: Kompletní seznam zjištěných historických taxonů areálu bývalého Beaufortského alpina (taxony ponechány v původním znění).

Vysvětlivky zkratk:

nab1 – stálá nabídka zahradnictví; nab2 – zvláštní nabídka zahradnictví; foto – dobové fotografie z SOA Plzeň – pracoviště Klášter Nepomuk; MDGZ – Möllers Deutsche Gärtner-Zeitung; KSD – kompletní seznam druhů (ze sešitu „Teichgarten“); OS – jednotlivé osazovací seznamy; plánky – plány jednotlivých částí areálu; ??? – název nebyl zcela čitelný

• – výskyt v daném zdroji; **taxon dosud žijící**

dochované cedulky (ced) • – plechová cedulka, • – porcelánová cedulka, • – umělohmotná cedulka

název rostliny	nab1	nab2	foto	ced	MDGZ	KSD	OS	plánky
<i>Campanula barbata</i>	•						•	
<i>Campanula carpathica</i>	•	•					•	
<i>Campanula carpathica compacta</i>	•				•		•	
<i>Campanula carpathica</i> var. <i>Dabonica</i>	•							
<i>Campanula carpatica alba</i>					•		•	
<i>Campanula gargancia</i>	•							
<i>Campanula glomerata</i>		•						
<i>Campanula persicifolia alba</i>	•	•						
<i>Campanula Portenschlagiana</i>	•	•			•		•	
<i>Campanula pusilla</i>	•						•	
<i>Campanula Raddeana</i>	•							
<i>Campanula Reineri</i>	•							
<i>Campanula Schinchzeri</i>	•							
<i>Campanula waldsteiniana</i>				•			•	
<i>Campanula Wilsonii</i>	•							
<i>Caregana arborescens</i>						•	•	
<i>Caregana arborescens pendula</i>						•	•	
<i>Caregana pendula</i>								•
<i>Caregana pygmaea</i>						•		
<i>Caregana</i>							•	
<i>Carex firma</i>					•		•	
<i>Carlina acanthifolia</i>							•	
<i>Carlina acaulis</i>	•						•	
<i>Carpinus betulus pendula</i>						•	•	
<i>Castanea vesca</i>						•	•	
<i>Centaurea dealbata</i>							•	
<i>Centaurea Kerneriana</i>							•	
<i>Centaurea macrocephala</i>	•	•						
<i>Centaurea montana sulphurea</i>							•	
<i>Centaurea Thomasiana</i>							•	
<i>Cerastium alpinum</i>	•				•		•	
<i>Cerastium Biebersteini</i>	•	•					•	
<i>Cerastium Boiseri</i>	•							

Příloha č. 1: Kompletní seznam zjištěných historických taxonů areálu bývalého Beaufortského alpina (taxony ponechány v původním znění).

Vysvětlivky zkratk:

nab1 – stálá nabídka zahradnictví; nab2 – zvláštní nabídka zahradnictví; foto – dobové fotografie z SOA Plzeň – pracoviště Klášter Nepomuk; MDGZ – Möllers Deutsche Gärtner-Zeitung; KSD – kompletní seznam druhů (ze sešitu „Teichgarten“); OS – jednotlivé osazovací seznamy; plánky – plány jednotlivých částí areálu; ??? – název nebyl zcela čitelný

• – výskyt v daném zdroji; **taxon dosud žijící**

dochované cedulky (ced) • – plechová cedulka, • – porcelánová cedulka, • – umělohmotná cedulka

název rostliny	nab1	nab2	foto	ced	MDGZ	KSD	OS	plánky
<i>Cerastium Columae</i>	•							
<i>Cerastium</i>							•	
<i>Cerastium tomentosum</i>	•	•						
<i>Cercidiphyllum japonicum</i>						•	•	
<i>Cirsium spinonissimum</i>							•	
<i>Coenarella multifida</i>						•		
<i>Colchicum autumnale</i>							•	
<i>Colutea arborescens</i>						•	•	
<i>Conodopsis</i>						•		
<i>Convallaria majalis</i>							•	
<i>Cornus alba</i>						•	•	
<i>Cornus alba argentea marginata</i>							•	
<i>Cornus alba varieg. argentea</i>						•		
<i>Cornus alba variegata 'Spathi'</i>						•	•	
<i>Cornus mascula</i>							•	
<i>Cornus mascula argentea variegata</i>							•	
<i>Cornus mascula aurea elegantissima</i>							•	
<i>Cornus sanguinea</i>						•	•	
<i>Cornus varieg. aurea</i>							•	
<i>Coronilla minima</i>							•	
<i>Cortusa Mathioli</i>	•							
<i>Corylus atropurpurea</i>							•	
<i>Corylus avellana</i>							•	
<i>Corylus avellana atropurpurea</i>						•	•	
<i>Corylus avellana aurea</i>						•	•	
<i>Corylus columna</i>						•	•	
<i>Cotoneaster adpressa</i>	•	•	•		•	•		
<i>Cotoneaster Damerii</i>	•	•			•	•	•	
<i>Cotoneaster horizontalis</i>	•				•	•	•	
<i>Cotoneaster lucida</i>						•	•	
<i>Cotoneaster praecox</i>						•		
<i>Cotoneaster pyrenaica</i>					•			
<i>Cotoneaster Simonsi</i>						•	•	

Příloha č. 1: Kompletní seznam zjištěných historických taxonů areálu bývalého Beaufortského alpina (taxony ponechány v původním znění).

Vysvětlivky zkratk:

nab1 – stálá nabídka zahradnictví; nab2 – zvláštní nabídka zahradnictví; foto – dobové fotografie z SOA Plzeň – pracoviště Klášter Nepomuk; MDGZ – Möllers Deutsche Gärtner-Zeitung; KSD – kompletní seznam druhů (ze sešitu „Teichgarten“); OS – jednotlivé osazovací seznamy; plánky – plány jednotlivých částí areálu; ??? – název nebyl zcela čitelný

• – výskyt v daném zdroji; **taxon dosud žijící**

dochované cedulky (ced) • – plechová cedulka, • – porcelánová cedulka, • – umělohmotná cedulka

název rostliny	nab1	nab2	foto	ced	MDGZ	KSD	OS	plánek
<i>Cotoneaster</i>							•	
<i>Cotula squalida</i>	•					•		
<i>Crataegus oxyacantha</i>							•	
<i>Crataegus oxyacantha fol. albo pleno</i>						•		
<i>Crataegus oxyacantha fol. rubro oleno</i>						•		
<i>Crataegus oxyacanthus fol. rosea pleno</i>						•		
<i>Crataegus</i>							•	
<i>Crepis aurea</i>	•	•						
<i>Crepis terglonensis</i>							•	
<i>Crucianella stylosa</i>	•					•		
<i>Cyclamen europaeum</i>							•	
<i>Cydonia japonica</i>							•	
<i>Cydonia vulgare</i>							•	
<i>Cydonia vulgare persicifolia</i>						•	•	
<i>Cypripedium calceolus</i>							•	
<i>Cystopteris alpina</i>							•	
<i>Cystopteris fragilis</i>							•	
<i>Cytisus Kewensis</i>					•	•		
<i>Daboecia polifolia</i>						•		
<i>Daphne alpina</i>	•				•	•	•	
<i>Daphne Blagayana</i>					•	•	•	
<i>Daphne Cneorum</i>					•			
<i>Daphne gneorum</i>			•			•		
<i>Daphne stryata</i>							•	
<i>Delphinium cashmerianum</i>	•						•	
<i>Delphinium hybr. Mrs. Hamilton</i>							•	
<i>Delphinium 'Kammerforst'</i>		•						
<i>Delphinium 'Markoni'</i>								•
<i>Delphinium 'Moerheimi'</i>		•						•
<i>Delphinium 'Mrs. Thomson'</i>		•						•
<i>Delphinium 'Polar – Stern'</i>		•						•
<i>Delphinium 'Schwalbach'</i>		•						
<i>Delphinium tatsinense</i>	•	•						

Příloha č. 1: Kompletní seznam zjištěných historických taxonů areálu bývalého Beaufortského alpina (taxony ponechány v původním znění).

Vysvětlivky zkratk:

nab1 – stálá nabídka zahradnictví; nab2 – zvláštní nabídka zahradnictví; foto – dobové fotografie z SOA Plzeň – pracoviště Klášter Nepomuk; MDGZ – Möllers Deutsche Gärtner-Zeitung; KSD – kompletní seznam druhů (ze sešitu „Teichgarten“); OS – jednotlivé osazovací seznamy; plánky – plány jednotlivých částí areálu; ??? – název nebyl zcela čitelný

• – výskyt v daném zdroji; **taxon dosud žijící**

dochované cedulky (ced) • – plechová cedulka, • – porcelánová cedulka, • – umělohmotná cedulka

název rostliny	nab1	nab2	foto	ced	MDGZ	KSD	OS	plánky
<i>Deutzia ??? Spiraea</i>							•	
<i>Deutzia crenata</i>							•	
<i>Deutzia crenata fl. alba plena</i>						•	•	
<i>Deutzia crenata fl. rosea plena</i>						•	•	
<i>Deutzia fortunei</i>						•	•	
<i>Dianthus alpestris</i>							•	
<i>Dianthus alpinus</i>	•	•					•	
<i>Dianthus alpinus albus</i>							•	
<i>Dianthus anatolicus</i>							•	
<i>Dianthus deltoides 'Brillant'</i>							•	
<i>Dianthus deltoideus</i>							•	
<i>Dianthus dentosus</i>	•	•		•			•	
<i>Dianthus glacialis</i>	•	•			•		•	
<i>Dianthus microplepis</i>	•							
<i>Dianthus Musalae</i>	•				•		•	
<i>Dianthus neglectus</i>							•	
<i>Dianthus silvestris</i>	•						•	
<i>Dianthus spiculifolius</i>	•				•		•	
<i>Dianthus superbis</i>							•	
<i>Dianthus Treynii</i>	•							
<i>Digitalis</i>						•		
<i>Dirca palustris</i>							•	
<i>Dodecatheon mead. var. Jeffreyi</i>							•	
<i>Dodecatheon</i>						•	•	
<i>Doronicum columae</i>						•		
<i>Doronicum cordifolium</i>							•	
<i>Doronicum plantagineum</i>							•	
<i>Dorycnium herbaceum</i>						•	•	
<i>Douglasia cinerea</i>	•						•	
<i>Douglasia praetutiana</i>		•			•		•	
<i>Douglasia Vitaliana</i>	•	•			•		•	
<i>Douglasia Vitaliana Gaudii</i>	•							
<i>Douglasia Vitaliana praetutiana</i>	•							

Příloha č. 1: Kompletní seznam zjištěných historických taxonů areálu bývalého Beaufortského alpina (taxony ponechány v původním znění).

Vysvětlivky zkratk:

nab1 – stálá nabídka zahradnictví; nab2 – zvláštní nabídka zahradnictví; foto – dobové fotografie z SOA Plzeň – pracoviště Klášter Nepomuk; MDGZ – Möllers Deutsche Gärtner-Zeitung; KSD – kompletní seznam druhů (ze sešitu „Teichgarten“); OS – jednotlivé osazovací seznamy; plánky – plány jednotlivých částí areálu; ??? – název nebyl zcela čitelný

• – výskyt v daném zdroji; **taxon dosud žijící**

dochované cedulky (ced) • – plechová cedulka, • – porcelánová cedulka, • – umělohmotná cedulka

název rostliny	nab1	nab2	foto	ced	MDGZ	KSD	OS	plánky
<i>Draba Aizoon</i>	•							
<i>Draba altaica</i>	•							
<i>Draba bruniaefolia</i>	•				•		•	
<i>Draba diversifolia</i>							•	
<i>Draba heterocoma</i>	•						•	
<i>Draba olympica</i>		•						
<i>Draba repens</i>					•			
<i>Draba rupestris</i>		•						
<i>Draba Salomoni</i>	•							
<i>Draba</i>							•	
<i>Draba Sündermanni</i>	•	•					•	
<i>Dracocephalum alpinum</i>							•	
<i>Dracocephalum altaicum</i>	•						•	
<i>Dracocephalum butane</i>								
<i>Dracocephalum nutans alpinum</i>	•	•						
<i>Dracocephalum Ruyschiana</i>	•							
<i>Dryas Drumondi</i>	•							
<i>Dryas minor</i>	•							
<i>Dryas octopetala</i>	•							
<i>Dryas octopetala var. lanata</i>							•	
<i>Dryas Sundermani</i>	•							
<i>Edrajanthus caudatus</i>							•	
<i>Edrajanthus croaticus</i>		•			•			
<i>Edrajanthus dalmaticus</i>		•			•		•	
<i>Edrajanthus Kitaibelli</i>							•	
<i>Edrajanthus olinariius ???</i>							•	
<i>Edrajanthus Pumilio</i>							•	
<i>Edrajanthus</i>							•	
<i>Edrajanthus tenuifolius</i>							•	
<i>Eleagnus argentea</i>						•		
<i>Empetrum nigrum</i>						•	•	
<i>Epilobium Fleicheri</i>	•							
<i>Epilobium Hectori</i>	•							

Příloha č. 1: Kompletní seznam zjištěných historických taxonů areálu bývalého Beaufortského alpina (taxony ponechány v původním znění).

Vysvětlivky zkratk:

nab1 – stálá nabídka zahradnictví; nab2 – zvláštní nabídka zahradnictví; foto – dobové fotografie z SOA Plzeň – pracoviště Klášter Nepomuk; MDGZ – Möllers Deutsche Gärtner-Zeitung; KSD – kompletní seznam druhů (ze sešitu „Teichgarten“); OS – jednotlivé osazovací seznamy; plánky – plány jednotlivých částí areálu; ??? – název nebyl zcela čitelný

• – výskyt v daném zdroji; **taxon dosud žijící**

dochované cedulky (ced) • – plechová cedulka, • – porcelánová cedulka, • – umělohmotná cedulka

název rostliny	nab1	nab2	foto	ced	MDGZ	KSD	OS	plánky
<i>Epilobium viloacaenum</i>							•	
<i>Epimedium</i>						•		
<i>Eranthis hiemalis</i>						•		
<i>Erica alba</i>	•							
<i>Erica carnera</i>	•					•		
<i>Erica herbacea</i>	•					•	•	
<i>Erica herbacea alba</i>						•		
<i>Erica herbacea rosea</i>						•		
<i>Erigeron alpinus</i>	•				•		•	
<i>Erigeron Asa Gray</i>	•							
<i>Erigeron aurantiacus</i>	•				•		•	
<i>Erigeron caucasicus</i>	•							
<i>Erigeron frigidus</i>	•	•						
<i>Erigeron glabratus</i>	•	•						
<i>Erigeron hybridus</i>	•							
<i>Erigeron leiomerus uniflorus</i>	•							
<i>Erigeron uniflorus</i>		•						
<i>Erinus alpinus</i>	•							
<i>Erinus hispanicus</i>	•							
<i>Erinus Olivensis</i>	•							
<i>Eriogonum compositum</i>	•				•		•	
<i>Eriogonum umbellatum</i>							•	
<i>Eriophyllum compositum</i>						•		
<i>Erodium amanum</i>							•	
<i>Erodium corsicum</i>							•	
<i>Erodium cheilanthifolium</i>							•	
<i>Erodium chrysanthum</i>					•		•	
<i>Erodium macrodenum</i>							•	
<i>Erodium Manescavii</i>	•							
<i>Erodium olympicum</i>							•	
<i>Erodium Sibthorpiatum</i>	•						•	
<i>Eryngium alpinum</i>	•	•						
<i>Eryngium planum</i>	•	•						

Příloha č. 1: Kompletní seznam zjištěných historických taxonů areálu bývalého Beaufortského alpina (taxony ponechány v původním znění).

Vysvětlivky zkratk:

nab1 – stálá nabídka zahradnictví; nab2 – zvláštní nabídka zahradnictví; foto – dobové fotografie z SOA Plzeň – pracoviště Klášter Nepomuk; MDGZ – Möllers Deutsche Gärtner-Zeitung; KSD – kompletní seznam druhů (ze sešitu „Teichgarten“); OS – jednotlivé osazovací seznamy; plánky – plány jednotlivých částí areálu; ??? – název nebyl zcela čitelný

• – výskyt v daném zdroji; **taxon dosud žijící**

dochované cedulky (ced) • – plechová cedulka, • – porcelánová cedulka, • – umělohmotná cedulka

název rostliny	nab1	nab2	foto	ced	MDGZ	KSD	OS	plánky
<i>Erysimum helveticum</i>	•	•						
<i>Erysimum pulchellum</i>	•	•					•	
<i>Erysinum Kotschyannum</i>							•	
<i>Erysinum pumillum</i>							•	
<i>Erysinum pusillum</i>	•							
<i>Erysinum sylvestre</i>	•							
<i>Euphorbia capitulata</i>	•	•	•					
<i>Euphorbia myrsinites</i>	•	•			•		•	
<i>Euphorbia polychroma</i>	•		•		•		•	
<i>Evonymus europaeus</i>						•	•	
<i>Evonymus nana rosmanifolia</i>						•	•	
<i>Eyonymus Kevensis</i>	•					•		
<i>Fagus rubra</i>			•					
<i>Fagus sylvatica</i>						•	•	
<i>Fagus sylvatica pendula</i>						•	•	
<i>Fagus sylvatica purpurea</i>						•	•	
<i>Fagus sylvatica purpurea major</i>							•	
<i>Farsetia clypeata</i>					•	•	•	
<i>Felices Aspidium</i>				•				
<i>Felix mascula</i>				•				
<i>Festuca crinum ursi</i>	•	•			•		•	
<i>Festuca glacialis</i>		•			•		•	
<i>Festuca glauca</i>	•							
<i>Festuca</i>						•	•	
<i>Forsythia</i>							•	
<i>Forsythia intermedia</i>							•	
<i>Forsythia suspensa</i>						•	•	
<i>Fraxinus excelsior</i>						•		
<i>Fraxinus excelsior globosa</i>						•	•	
<i>Fraxinus excelsior pendula</i>							•	
<i>Galium baldense</i>		•						
<i>Galium incanum</i>	•						•	
<i>Galium olympicum</i>	•	•					•	

Příloha č. 1: Kompletní seznam zjištěných historických taxonů areálu bývalého Beaufortského alpina (taxony ponechány v původním znění).

Vysvětlivky zkratk:

nab1 – stálá nabídka zahradnictví; nab2 – zvláštní nabídka zahradnictví; foto – dobové fotografie z SOA Plzeň – pracoviště Klášter Nepomuk; MDGZ – Möllers Deutsche Gärtner-Zeitung; KSD – kompletní seznam druhů (ze sešitu „Teichgarten“); OS – jednotlivé osazovací seznamy; plánky – plány jednotlivých částí areálu; ??? – název nebyl zcela čitelný

• – výskyt v daném zdroji; **taxon dosud žijící**

dochované cedulky (ced) • – plechová cedulka, • – porcelánová cedulka, • – umělohmotná cedulka

název rostliny	nab1	nab2	foto	ced	MDGZ	KSD	OS	plánky
<i>Gentiana acaulis</i>				•				
<i>Gentiana asclepiadea</i>	•				•			
<i>Gentiana asclepiadea alba</i>		•						
<i>Gentiana cruciata</i>	•				•		•	
<i>Gentiana Festinovii alba</i>	•							
<i>Gentiana Fetisowii</i>		•						
<i>Gentiana Kesselringii</i>	•							
<i>Gentiana lutea</i>			•					
<i>Gentiana Purdoni</i>							•	
<i>Gentiana septemfida lagodestrana</i>							•	
<i>Gentiana septemfolia</i>							•	
<i>Gentiana</i>							•	
<i>Gentiana tibetica</i>	•							
<i>Geranium cinereum</i>					•		•	
<i>Geranium macrorrhizum</i>	•						•	
<i>Geranium pratense album</i>	•							
<i>Geranium sanqiuneum</i>	•						•	
<i>Geranium veis</i>							•	
<i>Geum coccineum</i>	•	•						
<i>Geum Heldreichii</i>							•	
<i>Geum montanum</i>	•	•			•		•	
<i>Geum pyrenaicum</i>							•	
<i>Geum</i>							•	
<i>Geum triflorum</i>	•						•	
<i>Ginkgo biloba</i>						•	•	
<i>Globularia cordifolia</i>	•	•					•	
<i>Globularia Willkommii</i>	•	•			•		•	
<i>Gnaphalium</i>						•		
<i>Gypsophila cerastoides</i>					•		•	
<i>Gypsophila Bungeana</i>	•						•	
<i>Gypsophila repens</i>	•						•	
<i>Gypsophila repens rosea</i>	•							
<i>Gypsophila transylvanica</i>	•							

Příloha č. 1: Kompletní seznam zjištěných historických taxonů areálu bývalého Beaufortského alpina (taxony ponechány v původním znění).

Vysvětlivky zkratk:

nab1 – stálá nabídka zahradnictví; nab2 – zvláštní nabídka zahradnictví; foto – dobové fotografie z SOA Plzeň – pracoviště Klášter Nepomuk; MDGZ – Möllers Deutsche Gärtner-Zeitung; KSD – kompletní seznam druhů (ze sešitu „Teichgarten“); OS – jednotlivé osazovací seznamy; plánky – plány jednotlivých částí areálu; ??? – název nebyl zcela čitelný

• – výskyt v daném zdroji; **taxon dosud žijící**

dochované cedulky (ced) • – plechová cedulka, • – porcelánová cedulka, • – umělohmotná cedulka

název rostliny	nab1	nab2	foto	ced	MDGZ	KSD	OS	plánky
<i>Halimadendron argenteum</i>						•		
<i>Haquetia Epipactis</i>							•	
<i>Hedysarum</i>						•		
<i>Helenium autumnale</i> 'Gartensonne'	•	•						
<i>Helenium autumnale</i> 'Julisonne'	•							
<i>Helenium Rigelovi</i>							•	
<i>Helianthemum alpestre</i>	•							
<i>Helianthemum amabile</i>							•	
<i>Helianthemum lunulatum</i>	•	•					•	
<i>Helianthemum mutabile</i>	•						•	
<i>Helianthemum mutabile roseum</i>							•	
<i>Helianthemum roseum</i>							•	
<i>Helianthemum serpyllifolium</i>	•	•			•		•	
<i>Helianthemum</i>				•		•		
<i>Helianthemum vulgare</i>	•	•					•	
<i>Heliosperma albanicum</i>					•			
<i>Heliosperma chromodontum</i>					•			
<i>Heliosperma</i>						•	•	
<i>Helleborus foetidus</i>							•	
<i>Helleborus niger</i>							•	
<i>Helleborus</i>						•		
<i>Heliosperma pusilla</i>	•							
<i>Heliosperma Thomasiana</i>	•							
<i>Helychrisum lanatum</i>	•						•	
<i>Hepatica triloba</i>							•	
<i>Herniaria alpina</i>	•							
<i>Herniaria glabra</i>	•							
<i>Heuchera sanguinea</i>						•		
<i>Hieracium albidum</i>		•						
<i>Hieracium alpinum</i>	•							
<i>Hieracium lanatum</i>	•							
<i>Hieracium villosum</i>	•	•						
<i>Hippophae rhamnoides</i>						•	•	

Příloha č. 1: Kompletní seznam zjištěných historických taxonů areálu bývalého Beaufortského alpina (taxony ponechány v původním znění).

Vysvětlivky zkratk:

nab1 – stálá nabídka zahradnictví; nab2 – zvláštní nabídka zahradnictví; foto – dobové fotografie z SOA Plzeň – pracoviště Klášter Nepomuk; MDGZ – Möllers Deutsche Gärtner-Zeitung; KSD – kompletní seznam druhů (ze sešitu „Teichgarten“); OS – jednotlivé osazovací seznamy; plánky – plány jednotlivých částí areálu; ??? – název nebyl zcela čitelný

• – výskyt v daném zdroji; **taxon dosud žijící**

dochované cedulky (ced) • – plechová cedulka, • – porcelánová cedulka, • – umělohmotná cedulka

název rostliny	nab1	nab2	foto	ced	MDGZ	KSD	OS	plánky
<i>Homogyne alpina</i>	•							
<i>Homogyne discolor</i>							•	
<i>Homogyne sylvestris</i>							•	
<i>Horminum pyrenaicum</i>	•					•	•	
<i>Hutchinsia Auerswaldi</i>	•							
<i>Hydrangea paniculata</i>						•	•	
<i>Hydrangea panniculata Imperialis Eugene</i>						•		
<i>Hypericum Hookerianum</i>						•		
<i>Hypericum Moseranum</i>						•		
<i>Hypericum olympicum</i>		•			•		•	
<i>Hypericum orientalis</i>	•						•	
<i>Hypericum polyphyllum</i>	•	•			•		•	
<i>Hypericum Richerii</i>	•				•		•	
<i>Hypericum patulum</i>	•					•		
<i>Chaenorhium</i>						•		
<i>Chamaecyparis Lawsoniana</i>							•	
<i>Chamaecyparis Lawsoniana Alumi</i>						•		
<i>Chamaecyparis Lawsoniana glauca</i>						•	•	
<i>Chamaecyparis Lawsoniana nana compacta</i>							•	
<i>Chamaecyparis nana compacta</i>						•		
<i>Chamaecyparis nutkatensis glauca</i>						•		
<i>Chamaecyparis Nutkensis</i>							•	
<i>Chamaecyparis obtusa</i>							•	
<i>Chamaecyparis pisifera aurea pendula</i>					•			
<i>Chamaecyparis pisifera plumosa</i>						•	•	
<i>Chamaecyparis plumosa</i>				•				
<i>Chamaecyparis</i>							•	
<i>Cheiranthus</i>						•		
<i>Cherleria sedoides</i>	•							
<i>Chrysanthemum alpinum</i>					•		•	
<i>Chrysanthemum atratum</i>	•							
<i>Chrysanthemum cerastophylloides</i>	•						•	
<i>Chrysanthemum leucanthemum maximum</i>	•							

Příloha č. 1: Kompletní seznam zjištěných historických taxonů areálu bývalého Beaufortského alpina (taxony ponechány v původním znění).

Vysvětlivky zkratk:

nab1 – stálá nabídka zahradnictví; nab2 – zvláštní nabídka zahradnictví; foto – dobové fotografie z SOA Plzeň – pracoviště Klášter Nepomuk; MDGZ – Möllers Deutsche Gärtner-Zeitung; KSD – kompletní seznam druhů (ze sešitu „Teichgarten“); OS – jednotlivé osazovací seznamy; plánky – plány jednotlivých částí areálu; ??? – název nebyl zcela čitelný

• – výskyt v daném zdroji; **taxon dosud žijící**

dochované cedulky (ced) • – plechová cedulka, • – porcelánová cedulka, • – umělohmotná cedulka

název rostliny	nab1	nab2	foto	ced	MDGZ	KSD	OS	plánky
<i>Chrysopsis vilosa</i>	•						•	
<i>Iberis saxatilis</i>	•							
<i>Iberis sempervirens</i>							•	
<i>Iberis stylosa</i>							•	
<i>Incarvillea compacta</i>						•		
<i>Inula ensifolia</i>	•						•	
<i>Inula montana</i>	•						•	
<i>Iris</i>						•		
<i>Isopyrum thalictroides</i>							•	
<i>Jamesia americana</i>							•	
<i>Jasione humilis</i>	•	•						
<i>Juniperus alpina</i>							•	
<i>Juniperus canadensis aurea</i>			•				•	
<i>Juniperus communis hibernica</i>							•	
<i>Juniperus communis hibernica compressa</i>						•	•	
<i>Juniperus elegantissimus</i>			•					•
<i>Juniperus chinensis procumbens aureivariegata</i>						•		
<i>Juniperus nana</i>	•						•	
<i>Juniperus nana alpina</i>					•	•		
<i>Juniperus nana canadensis aurea</i>						•		
<i>Juniperus prostrata</i>	•				•		•	
<i>Juniperus Sabina</i>	•					•	•	
<i>Juniperus sabina humilis</i>						•		
<i>Juniperus sabina prostrata</i>						•		
<i>Juniperus sabina variegata</i>						•	•	
<i>Juniperus</i>							•	
<i>Juniperus squamata Meyeri</i>						•	•	
<i>Juniperus virgaueria</i>							•	
<i>Juniperus virginiana elegantissima</i>			•			•	•	•
<i>Juniperus virginiana tripartita</i>			•			•	•	
<i>Juniperus virginiana</i>						•		
<i>Kernera saxatilis</i>	•							
<i>Laburnum Adami</i>						•	•	

Příloha č. 1: Kompletní seznam zjištěných historických taxonů areálu bývalého Beaufortského alpina (taxony ponechány v původním znění).

Vysvětlivky zkratk:

nab1 – stálá nabídka zahradnictví; nab2 – zvláštní nabídka zahradnictví; foto – dobové fotografie z SOA Plzeň – pracoviště Klášter Nepomuk; MDGZ – Möllers Deutsche Gärtner-Zeitung; KSD – kompletní seznam druhů (ze sešitu „Teichgarten“); OS – jednotlivé osazovací seznamy; plánky – plány jednotlivých částí areálu; ??? – název nebyl zcela čitelný

• – výskyt v daném zdroji; **taxon dosud žijící**

dochované cedulky (ced) • – plechová cedulka, • – porcelánová cedulka, • – umělohmotná cedulka

název rostliny	nab1	nab2	foto	ced	MDGZ	KSD	OS	plánky
<i>Laburnum vulgare</i>						•	•	
<i>Larix europaea</i>						•		
<i>Larix leptolepis</i>						•	•	
<i>Larix</i>							•	
<i>Lavandula alba nana</i>	•							
<i>Lavandula spica verna</i>	•							
<i>Leontopodium lindavicum</i>	•							
<i>Leontopodium alpinum</i>	•	•						
<i>Leontopodium altaicum</i>	•	•						
<i>Leontopodium japonicum</i>	•						•	
<i>Leontopodium sibiricum</i>	•	•						
<i>Leucorum verum</i>							•	
<i>Ligustrum ibota</i>							•	
<i>Ligustrum Kota</i>						•		
<i>Ligustrum</i>							•	
<i>Ligustrum vulgare</i>						•	•	
<i>Lilium martagon</i>			•					
<i>Linaria alpina</i>					•			
<i>Linaria Cymbalaria</i>	•	•					•	
<i>Linaria hepaticifolia</i>	•							
<i>Linaria pallida</i>	•				•		•	
<i>Linaria speciosa alpina</i>	•							
<i>Linea borealis</i>	•					•	•	
<i>Linum alpinum</i>		•						
<i>Linum austriacum</i>	•							
<i>Linum azureum</i>	•	•		•				
<i>Linum capitatum</i>							•	
<i>Linum Levisii</i>	•							
<i>Liriodendron tulipifera</i>						•	•	
<i>Lithospermum Froebelli</i>	•				•		•	
<i>Lithospermum oleifolium</i>							•	
<i>Lithospermum violacaeum</i>	•							
<i>Lloydia serotina</i>	•	•				•		

Příloha č. 1: Kompletní seznam zjištěných historických taxonů areálu bývalého Beaufortského alpina (taxony ponechány v původním znění).

Vysvětlivky zkratk:

nab1 – stálá nabídka zahradnictví; nab2 – zvláštní nabídka zahradnictví; foto – dobové fotografie z SOA Plzeň – pracoviště Klášter Nepomuk; MDGZ – Möllers Deutsche Gärtner-Zeitung; KSD – kompletní seznam druhů (ze sešitu „Teichgarten“); OS – jednotlivé osazovací seznamy; plánky – plány jednotlivých částí areálu; ??? – název nebyl zcela čitelný

• – výskyt v daném zdroji; **taxon dosud žijící**

dochované cedulky (ced) • – plechová cedulka, • – porcelánová cedulka, • – umělohmotná cedulka

název rostliny	nab1	nab2	foto	ced	MDGZ	KSD	OS	plánky
<i>Lonicera Lederbouriana</i>						•	•	
<i>Lonicera macrophylla</i>							•	
<i>Lonicera microphylla</i>						•	•	
<i>Lonicera muscariensis</i>							•	
<i>Lonicera nitida</i>						•		
<i>Lonicera</i>							•	
<i>Lonicera spinosa Alberti</i>						•	•	
<i>Lonicera tatarica</i>						•	•	
<i>Lonicera xilosteum</i>						•	•	
<i>Lotus carniculatus fl. pl.</i>	•					•	•	
<i>Lycopodium Selago</i>							•	
<i>Lychnis alpina</i>	•							
<i>Lychnis Flos Jovis</i>	•	•					•	
<i>Lysimachia eletroides ???</i>							•	
<i>Mahonia aquifolium</i>						•	•	
<i>Malva moschata</i>						•		
<i>Marubium sericeum</i>	•						•	
<i>Marubium velutinum</i>	•				•		•	
<i>Mathiola valesciaca</i>							•	
<i>Mazus reptans</i>				•			•	
<i>Mazus rugesus</i>						•		
<i>Meconopsis ambigua</i>	•							
<i>Melandryum Zavadsky</i>	•						•	
<i>Menthella Requinii</i>							•	
<i>Mertensia echinoides</i>						•		
<i>Mertensia elegans</i>	•							
<i>Mertensia omphalodes ???</i>							•	
<i>Mertensia primuloides</i>	•						•	
<i>Meum mutellina</i>						•		
<i>Micromeria croatica</i>	•				•		•	
<i>Micromeria cheilanthifolia</i>							•	
<i>Micromeria microphylla</i>	•				•		•	
<i>Mimulus</i>						•		

Příloha č. 1: Kompletní seznam zjištěných historických taxonů areálu bývalého Beaufortského alpina (taxony ponechány v původním znění).

Vysvětlivky zkratk:

nab1 – stálá nabídka zahradnictví; nab2 – zvláštní nabídka zahradnictví; foto – dobové fotografie z SOA Plzeň – pracoviště Klášter Nepomuk; MDGZ – Möllers Deutsche Gärtner-Zeitung; KSD – kompletní seznam druhů (ze sešitu „Teichgarten“); OS – jednotlivé osazovací seznamy; plánky – plány jednotlivých částí areálu; ??? – název nebyl zcela čitelný

• – výskyt v daném zdroji; **taxon dosud žijící**

dochované cedulky (ced) • – plechová cedulka, • – porcelánová cedulka, • – umělohmotná cedulka

název rostliny	nab1	nab2	foto	ced	MDGZ	KSD	OS	plánky
<i>Papaver pyrenaicum</i>	•	•						
<i>Paronychia capitata</i>	•	•						
<i>Paronychia serpillifolia</i>	•	•						
<i>Penstemon barbatus</i>	•						•	
<i>Penstemon confcilus</i>							•	
<i>Penstemon diffusum</i>	•							
<i>Penstemon glacialis</i>	•	•			•			
<i>Penstemon glaucis</i>	•							
<i>Penstemon Hallii</i>	•						•	
<i>Penstemon pubescens pygmaeus</i>							•	
<i>Petrocalis pyrenaica</i>	•						•	
<i>Phellodendron amurense</i>						•	•	
<i>Phlox amoena</i>	•	•					•	
<i>Phlox deccusata</i> 'Brilliant'	•	•						
<i>Phlox deccusata</i> 'Couquelicot'	•	•						
<i>Phlox deccusata</i> 'Deutschland'	•							
<i>Phlox deccusata</i> 'Erlaireur'	•	•						•
<i>Phlox deccusata</i> 'Flora Hornung'	•	•						•
<i>Phlox deccusata</i> 'Fr. G. Von Lahßberg'	•	•						
<i>Phlox deccusata</i> 'Gartendirektor Brodesen'	•	•						•
<i>Phlox deccusata</i> 'General von Heutz'	•	•						
<i>Phlox deccusata</i> 'Lady Twerdale'	•	•						•
<i>Phlox deccusata</i> 'Le Mahdi'	•	•						•
<i>Phlox deccusata</i> 'Loki'	•	•						•
<i>Phlox deccusata</i> 'Wiking'	•							
<i>Phlox Douglasi</i>		•					•	
<i>Phlox hybrid paniculata blau</i>								•
<i>Phlox hybrid paniculata rot</i>								•
<i>Phlox</i> 'Mad Dulu'								•
<i>Phlox ovata</i>	•	•						
<i>Phlox setacea</i>								•
<i>Phlox setaceta alba</i>	•						•	
<i>Phlox setaceta purpurea</i>	•						•	

Příloha č. 1: Kompletní seznam zjištěných historických taxonů areálu bývalého Beaufortského alpina (taxony ponechány v původním znění).

Vysvětlivky zkratk:

nab1 – stálá nabídka zahradnictví; nab2 – zvláštní nabídka zahradnictví; foto – dobové fotografie z SOA Plzeň – pracoviště Klášter Nepomuk; MDGZ – Möllers Deutsche Gärtner-Zeitung; KSD – kompletní seznam druhů (ze sešitu „Teichgarten“); OS – jednotlivé osazovací seznamy; plánky – plány jednotlivých částí areálu; ??? – název nebyl zcela čitelný

• – výskyt v daném zdroji; **taxon dosud žijící**

dochované cedulky (ced) • – plechová cedulka, • – porcelánová cedulka, • – umělohmotná cedulka

název rostliny	nab1	nab2	foto	ced	MDGZ	KSD	OS	plánky
<i>Phlox setacea rosea</i>	•							
<i>Phlox subulata</i>								•
<i>Phlox subulata petraea</i>	•							
<i>Phyladelphus coronarius</i>						•	•	
<i>Phyladelphus grandiflorus</i>						•	•	
<i>Phyladelphus Limonii erectus</i>						•	•	
<i>Phyladelphus</i>							•	
<i>Phyladelphus vaginalis</i>						•		
<i>Phyladelphus virginalis</i>							•	
<i>Physostegia oirigiana</i>		•						
<i>Physostegia virginiana</i>	•							
<i>Phyteuma orbiculare</i>	•	•					•	
<i>Phyteuma scheuchzerie</i>	•	•						
<i>Picea alba albertina conica</i>						•		
<i>Picea co???</i>				•				
<i>Picea engelmanni</i>			•			•	•	
<i>Picea excelsa inversa</i>			•			•	•	
<i>Picea excelsa Marvelli</i>						•		
<i>Picea excelsa 'Merki'</i>							•	
<i>Picea excelsa nana</i>						•	•	
<i>Picea excelsa pendula</i>						•	•	
<i>Picea excelsa pumila</i>						•	•	
<i>Picea excelsa pygmaea</i>						•	•	
<i>Picea omorica</i>						•	•	
<i>Picea orientalis</i>						•		
<i>Picea orientalis wittmaniana</i>			•			•	•	
<i>Picea pungens - coerulea</i>						•	•	
<i>Picea pungens argentea</i>						•	•	
<i>Picea pungens Endtzii</i>						•	•	
<i>Picea pungens glauca</i>			•			•	•	
<i>Picea</i>							•	
<i>Pinus cembra</i>			•			•	•	
<i>Pinus Jeffreyi</i>						•		

Příloha č. 1: Kompletní seznam zjištěných historických taxonů areálu bývalého Beaufortského alpina (taxony ponechány v původním znění).

Vysvětlivky zkratk:

nab1 – stálá nabídka zahradnictví; nab2 – zvláštní nabídka zahradnictví; foto – dobové fotografie z SOA Plzeň – pracoviště Klášter Nepomuk; MDGZ – Möllers Deutsche Gärtner-Zeitung; KSD – kompletní seznam druhů (ze sešitu „Teichgarten“); OS – jednotlivé osazovací seznamy; plánky – plány jednotlivých částí areálu; ??? – název nebyl zcela čitelný

• – výskyt v daném zdroji; **taxon dosud žijící**

dochované cedulky (ced) • – plechová cedulka, • – porcelánová cedulka, • – umělohmotná cedulka

název rostliny	nab1	nab2	foto	ced	MDGZ	KSD	OS	plánky
<i>Polypodium vulgare</i>							•	
<i>Populus argentea</i>						•	•	
<i>Populus canadensis</i>						•	•	
<i>Populus nigra pyramidalis</i>						•	•	
<i>Populus pyramidalis</i>							•	
<i>Populus</i>							•	
<i>Potentilla ambigua</i>	•	•					•	
<i>Potentilla apennina aurea</i>	•				•		•	
<i>Potentilla appenina</i>							•	
<i>Potentilla argrophylla</i>							•	
<i>Potentilla aurea</i>							•	
<i>Potentilla calabra</i>	•							
<i>Potentilla Fridrichseni</i>		•			•	•	•	
<i>Potentilla fruticosa</i>							•	
<i>Potentilla gramopetale</i>							•	
<i>Potentilla madschurensis</i>	•	•			•	•	•	
<i>Potentilla minima</i>		•					•	
<i>Potentilla multifida</i>	•	•						
<i>Potentilla nitida</i>	•							
<i>Potentilla nivalis</i>		•					•	
<i>Potentilla nivea</i>							•	
<i>Potentilla pygmaea</i>							•	
<i>Potentilla pyrenaica</i>	•							
<i>Potentilla speciosa</i>							•	
<i>Potentilla villosa</i>							•	
<i>Potentilla Willmotie</i>	•							
<i>Primula auricula</i>	•		•				•	
<i>Primula Bulleyiana</i>		•						
<i>Primula calycina</i>							•	
<i>Primula clusiana</i>	•							
<i>Primula confinis</i>							•	
<i>Primula elatior</i>		•						
<i>Primula farinosa</i>	•	•					•	

Příloha č. 1: Kompletní seznam zjištěných historických taxonů areálu bývalého Beaufortského alpina (taxony ponechány v původním znění).

Vysvětlivky zkratk:

nab1 – stálá nabídka zahradnictví; nab2 – zvláštní nabídka zahradnictví; foto – dobové fotografie z SOA Plzeň – pracoviště Klášter Nepomuk; MDGZ – Möllers Deutsche Gärtner-Zeitung; KSD – kompletní seznam druhů (ze sešitu „Teichgarten“); OS – jednotlivé osazovací seznamy; plánky – plány jednotlivých částí areálu; ??? – název nebyl zcela čitelný

• – výskyt v daném zdroji; **taxon dosud žijící**

dochované cedulky (ced) • – plechová cedulka, • – porcelánová cedulka, • – umělohmotná cedulka

název rostliny	nab1	nab2	foto	ced	MDGZ	KSD	OS	plánky
<i>Rosa</i> 'Eugen Furst'								•
<i>Rosa</i> 'Fr.Karl Druschky'								•
<i>Rosa</i> 'General Jaquernind'								•
<i>Rosa</i> 'Georgus'								•
<i>Rosa</i> 'Grus an Teplitz'								•
<i>Rosa</i> 'Horace Vernet'								•
<i>Rosa</i> 'Cherfelt'								•
<i>Rosa</i> 'Joukher J.L.Moebe'								•
<i>Rosa</i> 'M.J.G.Hill'								•
<i>Rosa</i> 'Mad Laurice de Lucie'								•
<i>Rosa</i> 'Mad.Gust.Pratt'								•
<i>Rosa</i> 'Mad.Jules Grolez'								•
<i>Rosa</i> 'Malmaison'								•
<i>Rosa</i> 'Margaret Dikson'								•
<i>Rosa</i> 'Mrs.John Lang'								•
<i>Rosa</i> 'Pharisaer'								•
<i>Rosa</i> 'Rayondior'								•
<i>Rosa</i> 'Richmond'								•
<i>Rosa</i> 'Ulrich Brunner fils'								•
<i>Rosa</i> 'Van Houtte'								•
<i>Rubus Fockeanus</i>						•		
<i>Sagina subulata</i>	•				•	•	•	
<i>Salix alba argentea vittelina</i>						•		
<i>Salix babylonica aurea pendula</i>						•	•	
<i>Salix Jaquimiana</i>	•	•			•	•		
<i>Salix reticulata</i>	•				•	•	•	
<i>Salix retusa</i>	•	•			•	•		
<i>Salix serpyllifolia</i>		•						
<i>Salix</i>							•	
<i>Salvia Przedovsky</i>		•						
<i>Sambucus nigra aurea</i>						•	•	
<i>Sambucus nigra folliis luteis</i>							•	
<i>Sambucus racemosa plumosa</i>						•		

Příloha č. 1: Kompletní seznam zjištěných historických taxonů areálu bývalého Beaufortského alpina (taxony ponechány v původním znění).

Vysvětlivky zkratk:

nab1 – stálá nabídka zahradnictví; nab2 – zvláštní nabídka zahradnictví; foto – dobové fotografie z SOA Plzeň – pracoviště Klášter Nepomuk; MDGZ – Möllers Deutsche Gärtner-Zeitung; KSD – kompletní seznam druhů (ze sešitu „Teichgarten“); OS – jednotlivé osazovací seznamy; plánky – plány jednotlivých částí areálu; ??? – název nebyl zcela čitelný

• – výskyt v daném zdroji; **taxon dosud žijící**

dochované cedulky (ced) • – plechová cedulka, • – porcelánová cedulka, • – umělohmotná cedulka

název rostliny	nab1	nab2	foto	ced	MDGZ	KSD	OS	plánky
<i>Sambucus racemosum</i>							•	
<i>Santolina lindavica</i>							•	
<i>Santolina pinnata</i>	•							
<i>Saponaria ocymoides</i>	•						•	
<i>Saponaria pulvinaris</i>							•	
<i>Satureya amoena</i>	•							
<i>Satureya montana</i>							•	
<i>Satureya Pisidica</i>	•						•	
<i>Satureya pygmaea</i>					•		•	
<i>Saussurea alpina</i>	•						•	
<i>Saussurea discolor</i>	•							
<i>Saussurea pygmea</i>				•	•		•	
<i>Saxifraga aizoides</i>	•							
<i>Saxifraga Aizoon</i>	•	•			•			
<i>Saxifraga Aizoon Portae</i>	•							
<i>Saxifraga Aizoon var. lutea</i>	•				•			
<i>Saxifraga Aizoon var. rosea</i>	•							
<i>Saxifraga Aizoonya lutea</i>		•						
<i>Saxifraga apiculata</i>	•	•					•	
<i>Saxifraga balkana</i>	•				•			
<i>Saxifraga caespitosa</i>	•				•		•	
<i>Saxifraga caniculata</i>	•						•	
<i>Saxifraga cochlearis</i>	•	•						
<i>Saxifraga Cotyledon</i>		•						
<i>Saxifraga decipiens</i>	•	•	•					
<i>Saxifraga Elisabethae</i>	•	•			•			
<i>Saxifraga exarata</i>		•						
<i>Saxifraga Gaudini</i>	•	•					•	
<i>Saxifraga geranoides</i>	•	•						
<i>Saxifraga gloriosa</i>	•							
<i>Saxifraga Hausmani</i>	•						•	
<i>Saxifraga Hostii</i>	•	•					•	
<i>Saxifraga hypnoides</i>	•	•			•			

Příloha č. 1: Kompletní seznam zjištěných historických taxonů areálu bývalého Beaufortského alpina (taxony ponechány v původním znění).

Vysvětlivky zkratk:

nab1 – stálá nabídka zahradnictví; nab2 – zvláštní nabídka zahradnictví; foto – dobové fotografie z SOA Plzeň – pracoviště Klášter Nepomuk; MDGZ – Möllers Deutsche Gärtner-Zeitung; KSD – kompletní seznam druhů (ze sešitu „Teichgarten“); OS – jednotlivé osazovací seznamy; plánky – plány jednotlivých částí areálu; ??? – název nebyl zcela čitelný

• – výskyt v daném zdroji; **taxon dosud žijící**

dochované cedulky (ced) • – plechová cedulka, • – porcelánová cedulka, • – umělohmotná cedulka

název rostliny	nab1	nab2	foto	ced	MDGZ	KSD	OS	plánky
<i>Saxifraga Kingii</i>	•	•			•			
<i>Saxifraga lingulata</i>	•	•					•	
<i>Saxifraga magnifica</i>	•						•	
<i>Saxifraga moschata</i>	•	•						
<i>Saxifraga muscoides</i>	•				•			
<i>Saxifraga nervosa</i>	•							
<i>Saxifraga pseudo sancta</i>	•							
<i>Saxifraga pseudo-scardi</i> ???		•						
<i>Saxifraga pulchella</i>	•	•			•			
<i>Saxifraga pupurea</i>	•						•	
<i>Saxifraga pyrenaica</i>	•	•			•			
<i>Saxifraga quinquefolia</i>	•							
<i>Saxifraga Reyeri</i>	•						•	
<i>Saxifraga sancta</i>	•	•						
<i>Saxifraga</i>							•	
<i>Saxifraga Strasfoldi</i>	•							
<i>Saxifraga tenella</i>	•	•			•		•	
<i>Saxifraga trifurcata</i>	•						•	
<i>Scabiosa cistifolia</i>							•	
<i>Scabiosa graminifolia</i>	•							
<i>Scabiosa lucida</i>	•				•		•	
<i>Scabiosa vestina</i>	•						•	
<i>Sciadoritis verticillata</i>							•	
<i>Scutellaria alpina</i>	•	•			•		•	
<i>Scutellaria baicalensis</i>	•							
<i>Scutellaria baicalensis coelustina</i>							•	
<i>Scutellaria coelustina</i>	•							
<i>Scutellaria rupestris</i>					•			
<i>Scutellaria</i>							•	
<i>Scutellaria orientalis</i>	•						•	
<i>Sedum album</i>	•	•						
<i>Sedum altoni album</i>	•						•	
<i>Sedum Anacampteros</i>	•	•			•			

Příloha č. 1: Kompletní seznam zjištěných historických taxonů areálu bývalého Beaufortského alpina (taxony ponechány v původním znění).

Vysvětlivky zkratk:

nab1 – stálá nabídka zahradnictví; nab2 – zvláštní nabídka zahradnictví; foto – dobové fotografie z SOA Plzeň – pracoviště Klášter Nepomuk; MDGZ – Möllers Deutsche Gärtner-Zeitung; KSD – kompletní seznam druhů (ze sešitu „Teichgarten“); OS – jednotlivé osazovací seznamy; plánky – plány jednotlivých částí areálu; ??? – název nebyl zcela čitelný

• – výskyt v daném zdroji; **taxon dosud žijící**

dochované cedulky (ced) • – plechová cedulka, • – porcelánová cedulka, • – umělohmotná cedulka

název rostliny	nab1	nab2	foto	ced	MDGZ	KSD	OS	plánky
<i>Sedum Beyrichianum</i>	•	•			•		•	
<i>Sedum Calonum</i>		•						
<i>Sedum dasyphyllum</i>	•	•						
<i>Sedum Eversii</i>	•	•			•		•	
<i>Sedum ibericum</i>	•	•			•			
<i>Sedum kamschaticum</i>	•	•						
<i>Sedum Lydium</i> var. <i>glaucum</i>	•						•	
<i>Sedum Lydiumglaucum</i>		•						
<i>Sedum magelensis</i>							•	
<i>Sedum majellense</i>		•						
<i>Sedum Middendorffianum</i>	•				•			
<i>Sedum populifolium</i>	•							
<i>Sedum rupestre</i>	•	•						
<i>Sedum spurium</i>	•	•		•	•			
<i>Sedum spurium album</i>	•							
<i>Sedum spurium splendens</i>	•	•			•			
<i>Sedum tenellum</i>	•	•			•		•	
<i>Selaginella Douglasii</i>	•							
<i>Selaginella Helvetica</i>	•						•	
<i>Selaginella</i>							•	
<i>Sempervivum acuminatum</i>	•	•						
<i>Sempervivum alpinum</i>	•	•						
<i>Sempervivum arachnoideum</i>		•						
<i>Sempervivum assimile</i>		•						
<i>Sempervivum Brauni</i>	•	•						
<i>Sempervivum calcareum</i>	•	•			•			
<i>Sempervivum ciliosum</i>	•	•						
<i>Sempervivum Doellianum</i>	•	•						
<i>Sempervivum dolomiticum</i>	•	•						
<i>Sempervivum Funkii</i>	•	•						
<i>Sempervivum hirtum</i>	•	•						
<i>Sempervivum Mettenianum</i>	•	•			•			
<i>Sempervivum montanum</i>	•	•						

Příloha č. 1: Kompletní seznam zjištěných historických taxonů areálu bývalého Beaufortského alpina (taxony ponechány v původním znění).

Vysvětlivky zkratk:

nab1 – stálá nabídka zahradnictví; nab2 – zvláštní nabídka zahradnictví; foto – dobové fotografie z SOA Plzeň – pracoviště Klášter Nepomuk; MDGZ – Möllers Deutsche Gärtner-Zeitung; KSD – kompletní seznam druhů (ze sešitu „Teichgarten“); OS – jednotlivé osazovací seznamy; plánky – plány jednotlivých částí areálu; ??? – název nebyl zcela čitelný

• – výskyt v daném zdroji; **taxon dosud žijící**

dochované cedulky (ced) • – plechová cedulka, ● – porcelánová cedulka, ● – umělohmotná cedulka

název rostliny	nab1	nab2	foto	ced	MDGZ	KSD	OS	plánky
<i>Sempervivum patens</i>					●		●	
<i>Sempervivum Pettonii</i>	●							
<i>Sempervivum Reginae</i>					●		●	
<i>Sempervivum rupicolum</i>	●	●			●			
<i>Sempervivum Schotti</i>					●			
<i>Senecio Artrotanifolius</i>							●	
<i>Senecio Sigfriedi</i>					●		●	
<i>Senecio speciosa Monte Miagore</i>							●	
<i>Seseli caespitosum</i>	●					●		
<i>Schievreckia Bornmülleri</i>					●			
<i>Sibbaldia</i>						●		
<i>Sideritis lanata</i>							●	
<i>Silena alpestris</i>	●	●					●	
<i>Silena multicaulis</i>	●	●						
<i>Silena saxifraga</i>	●	●					●	
<i>Silene acaulis</i>	●						●	
<i>Silene Schafta</i>							●	
<i>Silene valesciaca</i>	●							
<i>Sisymbrium anceps</i>						●		
<i>Soldanella alpina</i>							●	
<i>Soldanella montana</i>	●							
<i>Soldanella pusilla</i>	●						●	
<i>Solidago brachistachia</i>	●						●	
<i>Solidago virgaueria alpestris</i>							●	
<i>Sophora japonica</i>						●	●	
<i>Sorbus aucuparia pendula</i>						●	●	
<i>Spiraea Antonii Warterer</i>	●					●		
<i>Spiraea caespitosa</i>							●	
<i>Spiraea pumilla</i>	●					●	●	
<i>Spiraea pumilla 'Antoni Warterer'</i>							●	
<i>Spirea</i>				●			●	
<i>Spirea ??? Deutzia</i>							●	
<i>Spirea decumbens</i>					●		●	

Příloha č. 1: Kompletní seznam zjištěných historických taxonů areálu bývalého Beaufortského alpina (taxony ponechány v původním znění).

Vysvětlivky zkratk:

nab1 – stálá nabídka zahradnictví; nab2 – zvláštní nabídka zahradnictví; foto – dobové fotografie z SOA Plzeň – pracoviště Klášter Nepomuk; MDGZ – Möllers Deutsche Gärtner-Zeitung; KSD – kompletní seznam druhů (ze sešitu „Teichgarten“); OS – jednotlivé osazovací seznamy; plánky – plány jednotlivých částí areálu; ??? – název nebyl zcela čitelný

• – výskyt v daném zdroji; **taxon dosud žijící**

dochované cedulky (ced) • – plechová cedulka, • – porcelánová cedulka, • – umělohmotná cedulka

název rostliny	nab1	nab2	foto	ced	MDGZ	KSD	OS	plánky
<i>Spirea Douglasi</i>						•	•	
<i>Spirea Haqueti</i>			•			•		
<i>Spirea opulifolia</i>						•	•	
<i>Spirea opulifolia aurea</i>						•		
<i>Spirea opulifolia lutea</i>							•	
<i>Spirea opulifolia Regeliana</i>							•	
<i>Spirea prunifolia fl. pl.</i>						•	•	
<i>Spirea pruniosa</i>							•	
<i>Spirea Regeliana</i>						•	•	
<i>Spirea rosea fl. pl.</i>							•	
<i>Stachys carnea</i>		•						
<i>Stachys corsica</i>	•	•						
<i>Stachys lanata</i>	•							
<i>Stachys lavandulifolia</i>	•						•	
<i>Stachys menthaefolia</i>							•	
<i>Staphylea Adami</i>							•	
<i>Staphylea colchica</i>						•	•	
<i>Staphylea pinnata</i>						•	•	
<i>Statice Limonie</i>							•	
<i>Stellaria graminea aurea</i>	•					•		
<i>Stipa pennata</i>	•					•	•	
<i>Symphiandra Hofmanni</i>	•	•			•		•	
<i>Symphiandra pendula</i>	•							
<i>Symphoricarpos fol. variegata</i>							•	
<i>Symphoricarpus orbiculatus</i>						•	•	
<i>Symphoricarpus racemosa</i>						•	•	
<i>Syringa persica</i>						•		
<i>Syringa persicifolia</i>							•	
<i>Syringa sp.</i>							•	•
<i>Syringa vulgaris</i>						•	•	
<i>Syringa vulgaris alba</i>							•	
<i>Syringa vulgaris Charles</i>							•	
<i>Tamarix hyspida vestivalis</i>						•		

Příloha č. 1: Kompletní seznam zjištěných historických taxonů areálu bývalého Beaufortského alpina (taxony ponechány v původním znění).

Vysvětlivky zkratk:

nab1 – stálá nabídka zahradnictví; nab2 – zvláštní nabídka zahradnictví; foto – dobové fotografie z SOA Plzeň – pracoviště Klášter Nepomuk; MDGZ – Möllers Deutsche Gärtner-Zeitung; KSD – kompletní seznam druhů (ze sešitu „Teichgarten“); OS – jednotlivé osazovací seznamy; plánky – plány jednotlivých částí areálu; ??? – název nebyl zcela čitelný

• – výskyt v daném zdroji; **taxon dosud žijící**

dochované cedulky (ced) • – plechová cedulka, • – porcelánová cedulka, • – umělohmotná cedulka

název rostliny	nab1	nab2	foto	ced	MDGZ	KSD	OS	plánky
<i>Taxus aurea</i>							•	
<i>Taxus baccata</i>						•	•	
<i>Taxus baccata erecta</i>						•	•	
<i>Taxus baccata fastigiata</i>						•	•	
<i>Taxus baccata fastigiata aureovariegata</i>						•		
<i>Taxus baccata pyramidalis</i>							•	
<i>Taxus</i>							•	
<i>Tellina grandiflora</i>	•					•		
<i>Teucrium Gemander</i>	•	•						
<i>Teucrium cinereum</i>					•		•	
<i>Teucrium chamaedrys</i>	•	•			•		•	
<i>Teucrium incanum</i>	•							
<i>Teucrium pyrenaicum</i>							•	
<i>Teucrium pyrenaicum filiflorum</i>							•	
<i>Thalictrum alpinum</i>	•	•		•	•			
<i>Thlaspi alpinum</i>	•							
<i>Thlaspi Kovaczi</i>							•	
<i>Thlaspi stylosum</i>							•	
<i>Thuja Ellwangeriana aurea</i>					•			
<i>Thuja Elvangeriana nana aurea</i>	•					•		
<i>Thuja gigantea</i>						•	•	
<i>Thuja occidentalis argentea</i>						•		
<i>Thuja occidentalis Elvangeriana</i>						•	•	
<i>Thuja occidentalis Froebeli</i>						•	•	
<i>Thuja occidentalis globosa</i>						•	•	
<i>Thuja occidentalis Hovei</i>						•		
<i>Thuja occidentalis lutea</i>							•	
<i>Thuja occidentalis nana</i>	•							
<i>Thuja occidentalis pyramidalis</i>						•	•	
<i>Thuja occidentalis Rosenthalli</i>						•		
<i>Thuja occidentalis Ververeana</i>						•	•	•
<i>Thuja occidentalis viridis</i>						•	•	
<i>Thuja occidentalis Wareana</i>						•	•	

Příloha č. 1: Kompletní seznam zjištěných historických taxonů areálu bývalého Beaufortského alpina (taxony ponechány v původním znění).

Vysvětlivky zkratk:

nab1 – stálá nabídka zahradnictví; nab2 – zvláštní nabídka zahradnictví; foto – dobové fotografie z SOA Plzeň – pracoviště Klášter Nepomuk; MDGZ – Möllers Deutsche Gärtner-Zeitung; KSD – kompletní seznam druhů (ze sešitu „Teichgarten“); OS – jednotlivé osazovací seznamy; plánky – plány jednotlivých částí areálu; ??? – název nebyl zcela čitelný

• – výskyt v daném zdroji; **taxon dosud žijící**

dochované cedulky (ced) • – plechová cedulka, • – porcelánová cedulka, • – umělohmotná cedulka

název rostliny	nab1	nab2	foto	ced	MDGZ	KSD	OS	plánky
<i>Umbilicus spinosus</i>	•		•		•		•	
<i>Umbilicus chrysanthus</i>	•							
<i>Valeriana montana</i>							•	
<i>Valeriana rotundifolia</i>	•	•						
<i>Valeriana supina</i>	•	•						
<i>Valeriana tripteris</i>							•	
<i>Verbascum Hacknessii</i>		•						
<i>Verbascum Phoeniceum</i>	•							
<i>Verbascum Wiedemannianum</i>	•	•						
<i>Veronica Allioni</i>	•				•		•	
<i>Veronica bobicena</i>							•	
<i>Veronica fruticulose</i>	•						•	
<i>Veronica gentianoides</i>	•							
<i>Veronica gentianoides pumila</i>							•	
<i>Veronica incanum</i>	•						•	
<i>Veronica orientalis</i>	•						•	
<i>Veronica Puya</i>							•	
<i>Veronica quinquefolia</i>						•		
<i>Veronica repens</i>	•				•			
<i>Veronica saturoides</i>	•							
<i>Veronica saxatile</i>	•							
<i>Veronica squarosa</i>	•						•	
<i>Veronica supina</i>							•	
<i>Veronica teucrium Royal Blue</i>							•	
<i>Viburnum opulus</i>						•	•	
<i>Viburnum roseum</i>						•		
<i>Viburnum vulgare</i>						•		
<i>Viburnum vulgare roseum</i>							•	
<i>Vicia pyrenaica</i>					•		•	
<i>Viola bosniaca</i>							•	
<i>Viola calcarata</i>		•						
<i>Viola gracilis</i>	•							
<i>Viola Lord Nelson</i>	•							

Příloha č. 1: Kompletní seznam zjištěných historických taxonů areálu bývalého Beaufortského alpina (taxony ponechány v původním znění).

Vysvětlivky zkratk:

nab1 – stálá nabídka zahradnictví; nab2 – zvláštní nabídka zahradnictví; foto – dobové fotografie z SOA Plzeň – pracoviště Klášter Nepomuk; MDGZ – Möllers Deutsche Gärtner-Zeitung; KSD – kompletní seznam druhů (ze sešitu „Teichgarten“); OS – jednotlivé osazovací seznamy; plánky – plány jednotlivých částí areálu; ??? – název nebyl zcela čitelný

• – výskyt v daném zdroji; **taxon dosud žijící**

dochované cedulky (ced) • – plechová cedulka, • – porcelánová cedulka, • – umělohmotná cedulka

název rostliny	nab1	nab2	foto	ced	MDGZ	KSD	OS	plánky
<i>Viola Zoysii</i>		•						
<i>Wahlenbergia grandiflora</i>	•					•		
<i>Waldsteinia trifoliata</i>	•					•	•	
<i>Weigelia amabilis</i>							•	
<i>Weigelia rosea</i>							•	
<i>Wulfenia carinthica</i>	•					•	•	

Příloha č. 2: Rody alpínek vysazené v původním Beaufortském alpinu a jejich dnes známý počet.

TG – sešit „Teichgarten“

rodový název	počet druhů z TG	známý počet druhů
<i>Acaena</i>	3	4
<i>Acantholimon</i>	3	2
<i>Aconitum</i>	2	2
<i>Adenophora</i>	2	2
<i>Adenostyles</i>	1	1
<i>Adiantum</i>	1	1
<i>Aethionema</i>	5	6
<i>Achillea</i>	12	12
<i>Ajuga</i>	2	1
<i>Alchemilla</i>	2	2
<i>Allium</i>	5	5
<i>Allosurus</i>	1	1
<i>Alopecurus</i>	1	1
<i>Alsine</i>	7	10
<i>Alyssum</i>	8	8
<i>Anacyclus</i>	1	1
<i>Anaphalis</i>	2	1
<i>Androsacae</i>	5	6
<i>Anemone</i>	9	11
<i>Anchusa</i>	1	1
<i>Antennaria</i>	2	2
<i>Anthemis</i>	5	4
<i>Anthericum</i>	2	2
<i>Anthyllis</i>	2	0
<i>Antirrhinum</i>	3	2
<i>Aquilegia</i>	3	3
<i>Arabis</i>	5	5
<i>Arenaria</i>	7	9
<i>Armeria</i>	8	9
<i>Arnebia</i>	1	1
<i>Arnica</i>	1	1
<i>Artemisia</i>	5	8
<i>Asarum</i>	1	1
<i>Asperula</i>	2	2
<i>Asphodelus</i>	1	1
<i>Aspidium</i>	2	3
<i>Asplenium</i>	2	0
<i>Aster</i>	8	12
<i>Astilbe</i>	1	1
<i>Astragalus</i>	2	3
<i>Astrantia</i>	2	1
<i>Athamanta</i>	2	1
<i>Atragea</i>	2	1
<i>Aubrietia</i>	6	6
<i>Avena</i>	2	3
<i>Avonicum</i>	1	1

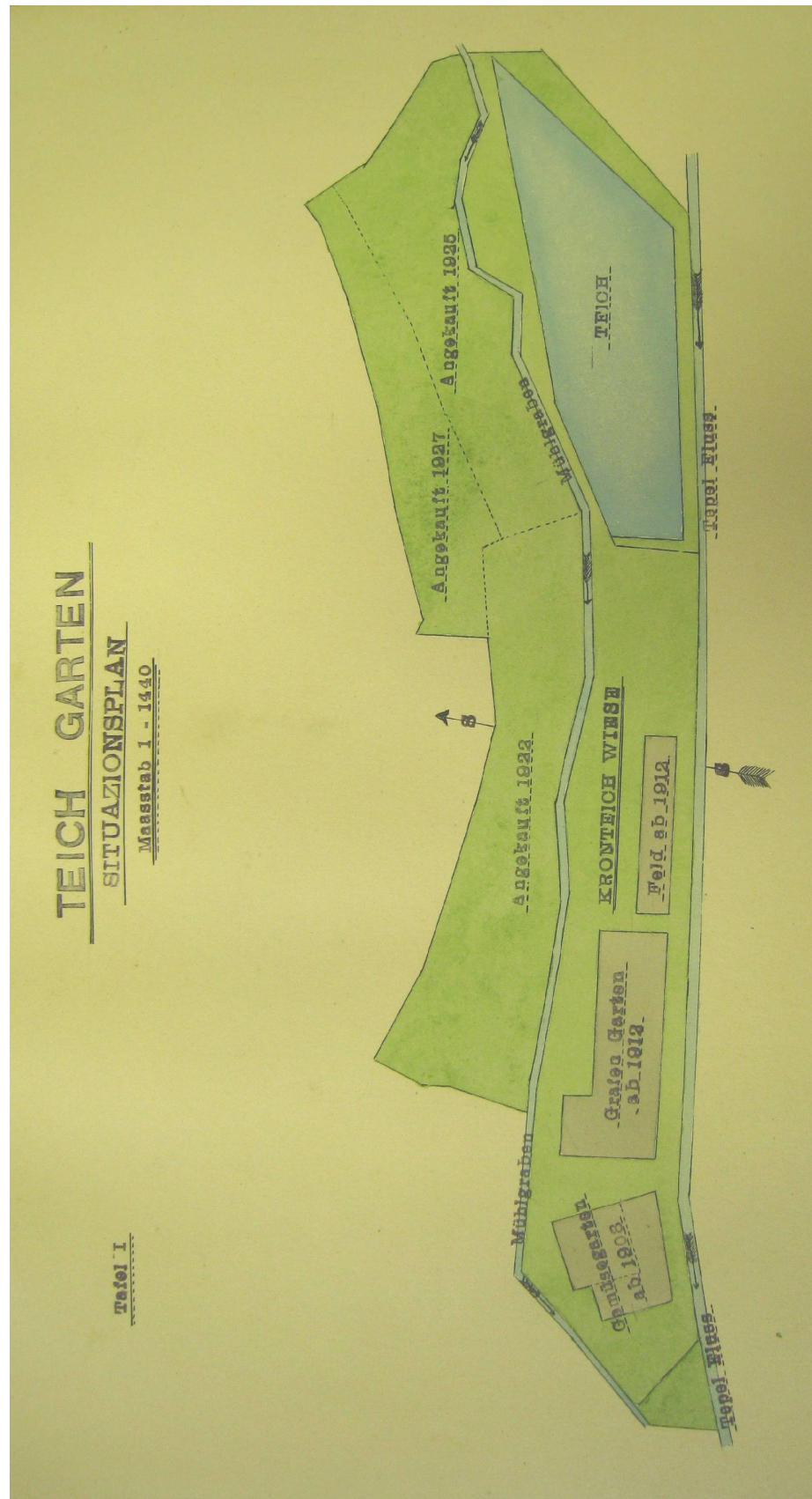
rodový název	počet druhů z TG	známý počet druhů
<i>Bellis</i>	1	1
<i>Bellium</i>	2	3
<i>Bergenia</i>	2	0
<i>Betonica</i>	2	2
<i>Biscutella</i>	1	1
<i>Brunella</i>	4	3
<i>Bupthalmum</i>	2	2
<i>Bupleurum</i>	2	3
<i>Calamintha</i>	2	2
<i>Callianthemum</i>	3	0
<i>Campanula</i>	14	15
<i>Carex</i>	3	1
<i>Carlina</i>	2	2
<i>Centaurea</i>	2	5
<i>Cerastium</i>	5	5
<i>Cirsium</i>	2	1
<i>Coenarella</i>	1	1
<i>Conodopsis</i>	2	0
<i>Coronilla</i>	1	1
<i>Cortusa</i>	1	1
<i>Cotula</i>	1	1
<i>Crepis</i>	2	2
<i>Crucianella</i>	1	1
<i>Cyclamen</i>	2	1
<i>Cystopteris</i>	3	2
<i>Delphinium</i>	3	9
<i>Dianthus</i>	12	15
<i>Digitalis</i>	2	0
<i>Dodecatheon</i>	2	1
<i>Doronicum</i>	1	3
<i>Dorycnium</i>	2	1
<i>Douglasia</i>	4	5
<i>Draba</i>	6	10
<i>Dracocephalum</i>	3	5
<i>Dryas</i>	5	5
<i>Edrajanthus</i>	4	7
<i>Epilobium</i>	1	3
<i>Epimedium</i>	1	0
<i>Eranthis</i>	1	1
<i>Erigeron</i>	7	9
<i>Erinus</i>	3	3
<i>Eriogonum</i>	2	2
<i>Eriophyllum</i>	1	1
<i>Erodium</i>	4	8
<i>Eryngium</i>	4	2
<i>Erysinum</i>	5	6
<i>Euphorbia</i>	4	3
<i>Farsetia</i>	1	1
<i>Festuca</i>	2	3
<i>Galium</i>	2	3
<i>Gentiana</i>	9	12

rodový název	počet druhů z TG	známý počet druhů
<i>Geranium</i>	9	5
<i>Geum</i>	8	5
<i>Globularia</i>	4	2
<i>Gnaphalium</i>	2	0
<i>Gypsophilla</i>	6	5
<i>Hedysarum</i>	1	0
<i>Helianthemum</i>	10	8
<i>Helichrysum</i>	2	1
<i>Heliosperma</i>	3	4
<i>Helleborus</i>	2	2
<i>Herniaria</i>	2	2
<i>Heuchera</i>	1	1
<i>Hieracium</i>	4	4
<i>Homogyne</i>	2	3
<i>Horminum</i>	1	1
<i>Hutchinsia</i>	2	1
<i>Hypericum</i>	5	7
<i>Chaenorhium</i>	2	0
<i>Cheiranthus</i>	2	0
<i>Cherleria</i>	1	1
<i>Chrysanthemum</i>	3	4
<i>Chrysopsis</i>	1	1
<i>Iberis</i>	3	3
<i>Incarvillea</i>	1	1
<i>Inula</i>	3	2
<i>Iris</i>	2	0
<i>Jasione</i>	2	1
<i>Kernera</i>	2	1
<i>Lavandula</i>	2	2
<i>Leontopodium</i>	6	5
<i>Lilium</i>	2	1
<i>Linaria</i>	5	5
<i>Linea</i>	1	1
<i>Linum</i>	4	5
<i>Lloydia</i>	1	1
<i>Lithospermum</i>	2	3
<i>Lotus</i>	1	1
<i>Lychnis</i>	3	2
<i>Malva</i>	2	1
<i>Marrubium</i>	2	2
<i>Mathiola</i>	1	1
<i>Mazus</i>	2	2
<i>Meconopsis</i>	2	1
<i>Melandrium</i>	2	1
<i>Mertensia</i>	2	4
<i>Meum</i>	1	1
<i>Micromeria</i>	2	3
<i>Mimulus</i>	2	0
<i>Mohrengia</i>	3	1
<i>Morina</i>	2	0
<i>Mulgerium</i>	2	0

rodový název	počet druhů z TG	známý počet druhů
<i>Myosotis</i>	3	3
<i>Nepeta</i>	1	1
<i>Oenothera</i>	3	4
<i>Omphalodes</i>	2	1
<i>Onoclea</i>	1	1
<i>Onosma</i>	3	5
<i>Orobus</i>	2	2
<i>Oxitropis</i>	2	2
<i>Paederota</i>	2	2
<i>Papaver</i>	4	4
<i>Paronchia</i>	2	2
<i>Penstemon</i>	7	7
<i>Petrocalis</i>	2	1
<i>Phlox</i>	10	24
<i>Phyteuma</i>	2	2
<i>Plantago</i>	4	5
<i>Polemonium</i>	2	4
<i>Polygonum</i>	2	1
<i>Potentilla</i>	10	20
<i>Primula</i>	17	19
<i>Pulmonaria</i>	2	0
<i>Pyrethrum</i>	2	2
<i>Ramondia</i>	1	1
<i>Ranunculus</i>	4	4
<i>Rubus</i>	1	1
<i>Sagina</i>	1	1
<i>Salvia</i>	2	1
<i>Santolina</i>	2	2
<i>Saponaria</i>	3	2
<i>Satureya</i>	2	3
<i>Saussurea</i>	2	3
<i>Saxifraga</i>	46	37
<i>Scabiosa</i>	4	4
<i>Scutellaria</i>	4	6
<i>Sedum</i>	14	18
<i>Selaginella</i>	2	2
<i>Sempervivum</i>	18	18
<i>Senecio</i>	3	3
<i>Seseli</i>	1	1
<i>Sibbaldia</i>	2	0
<i>Silene</i>	6	6
<i>Sisyndrium</i>	1	1
<i>Soldanella</i>	2	3
<i>Solidago</i>	3	2
<i>Stachys</i>	4	5
<i>Statice</i>	2	1
<i>Stellaria</i>	1	1
<i>Stipa</i>	1	1
<i>Symphiandra</i>	2	2
<i>Tellina</i>	1	1
<i>Teucrium</i>	5	5

rodový název	počet druhů z TG	známý počet druhů
<i>Thalictrum</i>	1	1
<i>Thlaspi</i>	2	3
<i>Thymus</i>	6	7
<i>Townsendia</i>	1	1
<i>Trifolium</i>	1	1
<i>Trollius</i>	2	2
<i>Tunica</i>	2	1
<i>Umbillicus</i>	2	2
<i>Valeriana</i>	4	4
<i>Verbascum</i>	2	3
<i>Veronica</i>	11	15
<i>Vicia</i>	1	1
<i>Viola</i>	4	5
<i>Wahlenbergia</i>	1	1
<i>Waldsteinia</i>	1	1
<i>Wulfenia</i>	1	1

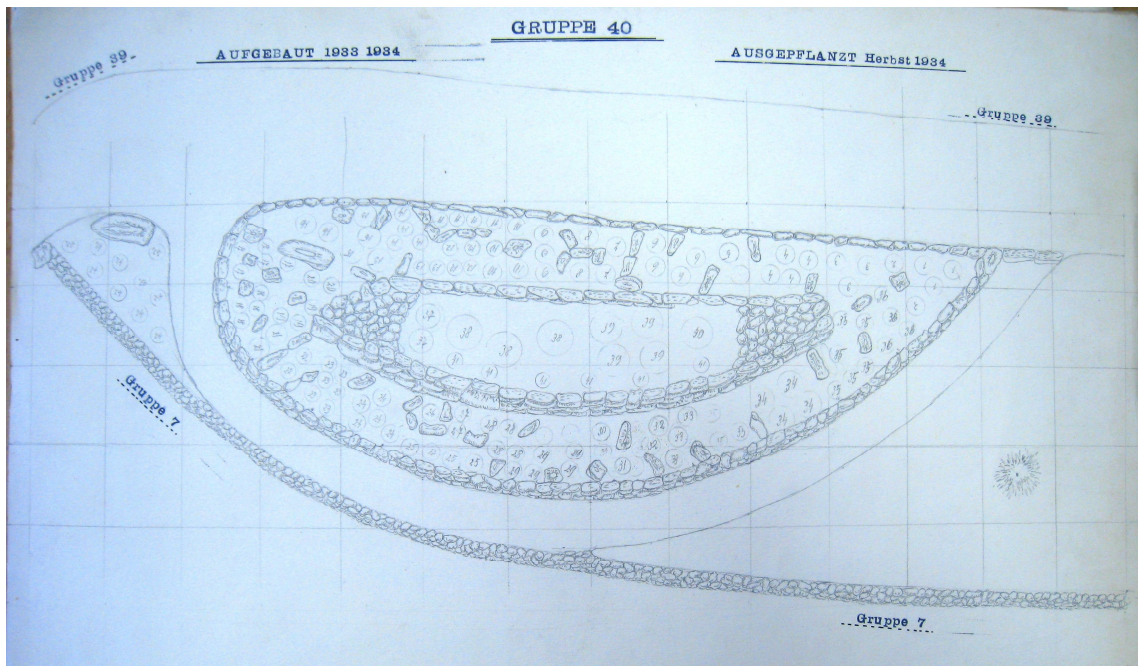
Příloha č. 3: Původní plán areálu s vyznačením přikupovaných ploch. Zdroj SOA Plzeň – pracoviště Klášter u Nepomuku.

Příloha č. 4: Původní plán užitkové zahrady (dnes pozemek Elektra, v.d.)

Příloha č. 5: Skalka č. 40

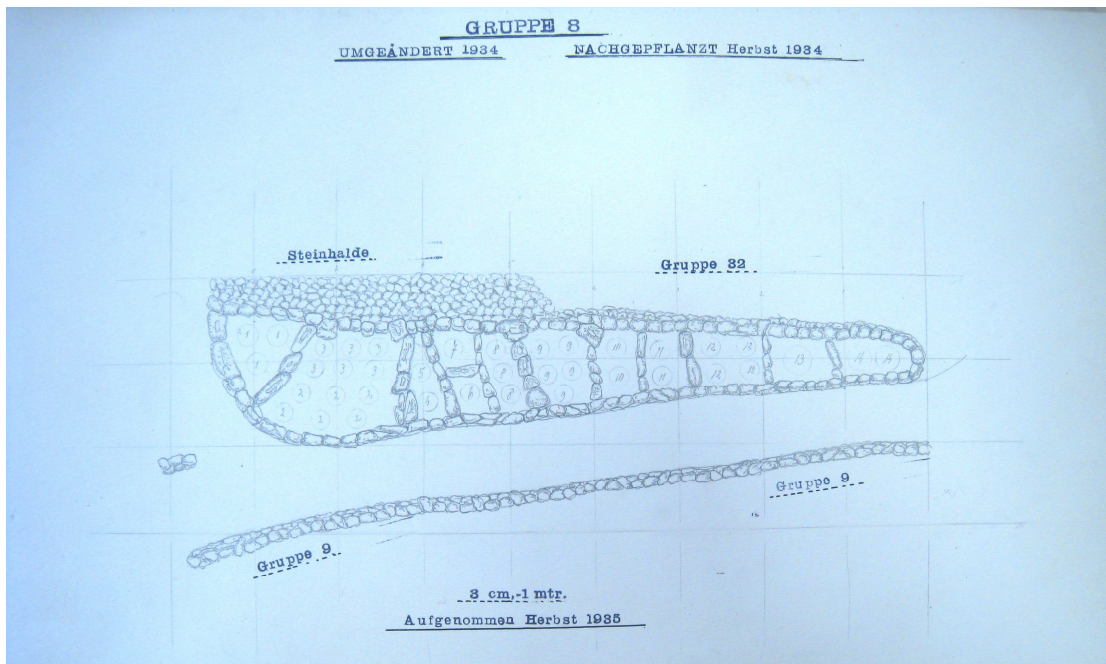

Původní Koditkův plán (zdroj SOA Plzeň – pracoviště Klášter u Nepomuku)

Skalka č. 40 v současnosti (pohled odspodu) (foto vlastní)

Příloha č. 6: Skalka č. 8

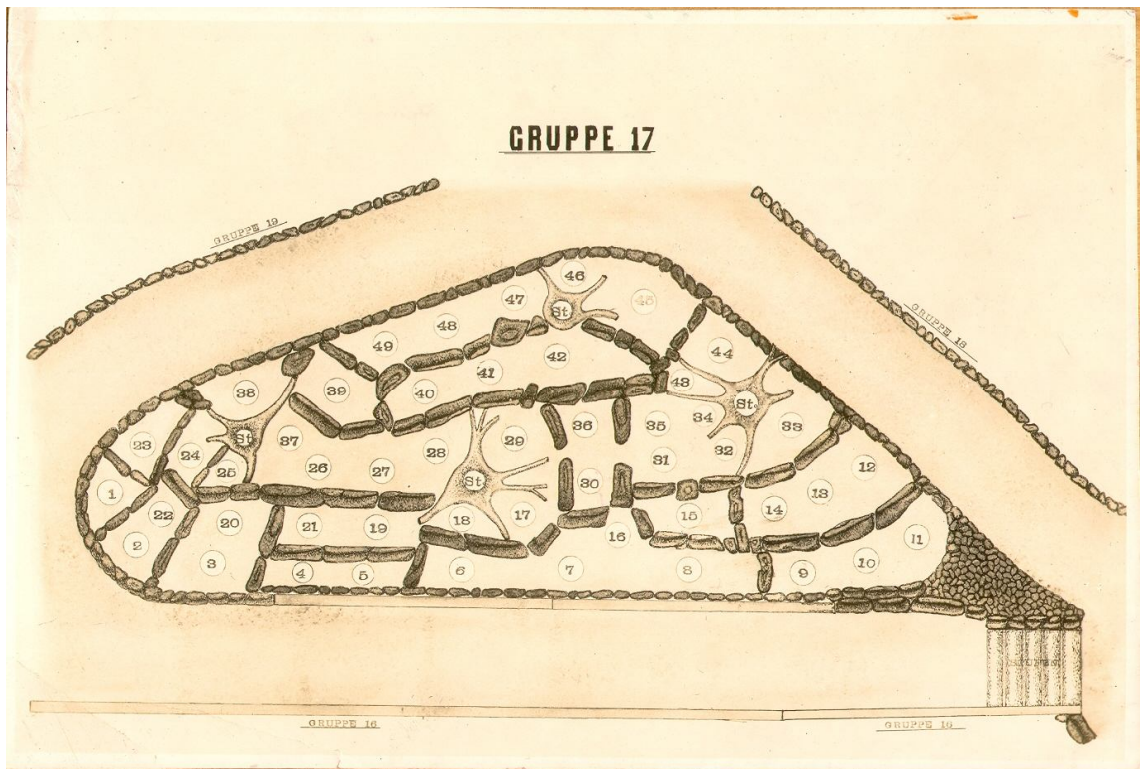

Původní Koditkův plán (zdroj SOA Plzeň – pracoviště Klášter u Nepomuku)

Skalka č. 8 v současnosti (foto vlastní)

Příloha č. 7: Skalka č. 17

Původní Koditkův plán (zdroj: SOA Plzeň – pracoviště Klášter u Nepomuku)

Skalka č. 17 v současnosti (foto vlastní)

Příloha č. 8: Přežívající rostliny původních výsadeb (foto vlastní)

Sedum spurium

Gentiana asclepiadea

Cyclamen europaeum

Hepatica nobilis